

HÖKKENTO!

XIII. évfolyam 8. szám 2007. október-november

A szegedi hallgató

www.matrixcafe.hu

MÁTRIX INTERNET Cafe

Szolgáltatások:

Internet:

minden nap 22.00 – 6.00 6 Ft/perc

minden nap 6.00 – 22.00 9 Ft/perc

Egyéb szolgáltatások:

Fénymásolás 9 Ft / oldal

Nyomtatás 25 Ft / oldal

Színes nyomtatás 100–300 Ft / oldal

Scan 100 Ft / db

CD írás 490 Ft / db

CD írás hozott Cd-re 290 Ft/db

Fax (belföld) 100 Ft / perc

Fax (külföld) 200 Ft / perc

Válaszd éjszakára a legjobbat!!!

6 Ft/perc vagy

1200 Ft/éjszaka

22.00-tól 6.00-ig (Minimum idő: 10 perc!)

Szeged, Kárász u. 5.,

Telefon: 62/423-830, E-mail: info@matrixcafe.hu

KICSIKNEK ÉS NAGYOKNAK, FIATALOKNAK ÉS NAGY ÉLETTAPASZTALATTAL RENDELKEZŐKNEK, AZOKNAK, AKIK IMÁDJÁK A TÁNCOT, AKIK KIKAPCSOLNI VÁGYNAK, A SZERENCSEVADÁSZOKNAK, A NAGY JÁTÉKOSOKNAK, A SZOMORKODÓKNAK, A MINDIG JÓKEDVŰEKNEK, A HÍREKRE SZOMJAZÓKNAK, A SPORTEMBEREKNEK, A SZURKOLÓKNAK, A SZOLGÁLTATÓKNAK, A FOGYASZTÓKNAK, ADNI AKARÓKNAK, A HANGOSAN ÖRÜLŐKNEK, A HALKSZAVÚAKNAK, A BULIZÓKNAK, A HÉTVÉGÉZŐKNEK, A NAPPALOSOKNAK, AZ ÉJSZAKÁZÓKNAK, AZ EGYEDÜL ÁGYBA BÚJÓKNAK, A TÁRSAT KERESŐKNEK, A KUTYÁSOKNAK, A GAZDIRA VÁRÓKNAK, AZ ÖRÖK NYERTESEKNEK, AZ ÉLETMŰVÉSZEKNEK, A KÖZELIEKNEK, A TÁVOLI AKNAK, KÖZELRE ÉS MESSZIRE, HOZZÁD ÉS HOZZÁM, NEKED ÉS NEKIK, A CSALÁDNAK, ÖNNEK, MINDENKINEK.

100.2 RÁDIÓ PLUSZ

Kormányos

AUTÓSISKOLA

Szeged,
Tisza Lajos krt. 14.
Tel.: 62/471-921

**Alkalmazkodunk
órarendedhez!**

Kategóriáink:

- segédmotor
- személygépkocsi
- motorkerékpár
- autóbusz
- nehézpótkocsi
- tehergépkocsi

Személyszállítást vállalunk 36 foig autóbusszal belföldre.

Egyedi és különleges igényeket is teljesítünk!

Kéthetente

autó- és motorvezető tanfolyamok indulnak!

Problémamentes, nyugodt jövőt!

Tizenegy éve már annak, hogy az első Hökkentő kijött a nyomdából. Húúú, hol voltam én még akkor, mikor elődeim javában írták a cikkeket?! Akkor még reggel nyolctól egyig jártam suliba, megebédeltem az iskolamenzán, délután házit írtam, játszottam a „Szuper Mórió” játékkal, nyolc órakor álomra hajtottam fejemet, vagyis elég nyugodt kis életem volt, míg itt, az egyetemen már akkor is javában zajlott az élet. Most is zajlik rendesen. Tele vagyunk bulikkal, tanulmányi problémákkal, egyetemi gondokkal. Persze van, akit egyik sem érint. Vagy mégis, csak nem tudunk róla?

Nemrég szem- és fültanúja voltam a TO-n egy index kikérésének. Tudom, ez ott mindennapi dolog. Csakhogy nem a sajátját kérte ki az illető. Az index igazolványkérés nélkül kikerült, elvileg a tulajdonos ismeréséhez, aki továbbítja a jogos személynek. De mi lett volna, ha az álmaiban is üldözött legnagyobb ellenségének hozza ki a leckekönyvét, akinek beír egy 5-öst az egyik hiányzó jegy helyére,

visszaviszi és bejelentést tesz, hogy tudomása van egy jegyhamisításról, vizsgálják ki az ügyet. A jegy ott lesz és valószínűleg a semmit nem tudó hallgató lesz a ki-nevezett „hamisító”, aki nagy eséllyel sorszámot szerez a felfüggesztett hallgatók listáján. Utánajártunk az ügynek, még mielőtt esetleg az előbb említett kis sztori valóssá nem válik, vagy esetleg hasonló turpisságra nem adja valaki a fejét. Jobb félni, mint megijedni, tartja a mondás. Eddig csak a bölcsészek TO-járól érkeztek ilyen panaszok, de felhívták már figyelmünket egyéb kari TO-s működésre is, ahol fennakadások vannak.

Ezekkel a cikkekkal nem az a szándékunk, hogy még többet kelljen várni az indexfelvételkor (hozzáteszem, a BTK-n bármikor, mondjuk ma is ki lehet hozni és vissza sem kell vinni), vagy hogy ha ismer a TO-s néni, akkor is elkérje a diákot, hanem az, hogy a TO jobban figyeljen a működésére, a dolgozók munkája legyen hatékonyabb, precízebb, és mindemellett kellően gyors.

Vajon ha bevezetik a FER-t, akkor a TO szolgáltatása javulni fog? Vagy akkor sem lesz különbség a fizetős és nem fizetős hallgatók között? Mint most, hogy atól, mert valaki költségtérítéses, nem különbözik semmiben az államisoktól, inkább hátrányai vannak, hiszen nem kap semmi támogatást, mindenért csak ő fizet. Milyen szolgáltatást fog kapni az a hallgató, aki FER-t fizet? A kérdésre a válasz – remélem – nem fog kiderülni, mert az azt jelenti, hogy nem vezettek be. Ha pedig mégis bevezetik, akkor várom a javulást a szolgáltatásokban.

Ez csak egy probléma a sok közül... ezzel tisztában vagyok. De ezentúl figyelünk arra, hogy a titeket, vagyis a hallgatótársainkat ért sérelmeket megfelelően feltérképezzük és leközeljünk, ezzel elősegítve, hogy még egy hasonló ügy ne legyen, valamint a megtörtént incidensben némi változás következzen be. Ami biztos, hogy a Hökkentő mindig a megoldáshoz vezető jó útra próbál irányítani. Így kevesebb hallgatói probléma lesz, amivel teret adunk a nyugodt, problémamentes hétköznapoknak.

Rácza Bea
megbízott főszerkesztő
raczbea@gmail.com

Elégedett vagy a TO működésével?

Kozmács Dániel
GTK, közgazdaságtan IV. évf.
BTK, történelem V. évf.

A közgáz TO-n jól szervezett az ügyintézés. Sokkal hallgatóbarátabb és jobban informáltabb, mint a többi. A BTK-n azonban nagyon sok gond adódik abból, hogy az ott dolgozók nincsenek teljesen tisztában a képzési rendszerek, a szakok követelményeivel.

Rédl Zora
BTK, amerikanisztika,
II. évf.

Egyáltalán nem. Egyszer a TO-n önhibámon kívül elkeveredett az indexem. Háromszor utaztam le Budapestről Szegedre az általuk megadott időpontra, mire sikerült pótolniuk. Többen tapasztaljuk úgy, hogy amióta többen dolgoznak a TO-n, mintha még lassabb lenne az ügyintézés.

Balogh Zoltán
TTK, programtervező
informatikus, II. évf.

Nyilván vannak vele gondjaim, hiszen évkezdéskor és az indexleadáskor mindenkinél sokat kell sorban állni. De erről nem tehetnek. Nyilván néhány ember nem foglalkozhat egyszerre több ezer hallgatóval egyszerre. Viszont sokat segítené, ha a személyes internetes ügyintézésben küldött levelekre gyorsabban válaszolnának.

Retek Gergely
TTK, programtervező
informatikus, I. évf.

Eddig nem tapasztaltam semmi rosszat. A beiratkozásnál is mindenre rendben zajlott. Kifejezetten olajozottan, jól működik a TO-nk. Nem hiszem, hogy változtatni kellene bármit is rajta.

Szabó Csaba
JGYPK, matematika-
számítástechnika, IV. évf.

Először kezdjük a pozitívval. Az év eleji iskolalátogatási kérelmem teljesen rendben zajlott. Aztán mikor hallottam arról, hogy a kedvezményes tantárgyfelvételi lapot még addig le kell adni, amíg az ETR kurzusfelvétel is nyitva van, akkor egy kicsit meglepődtem, de nem annyira, mint azon, hogy az ETR referens pont ekkor van szabadságon.

„Eddig nem tapasztaltam semmi rosszat. A beiratkozásnál is mindenre rendben zajlott. Kifejezetten olajozottan, jól működik a TO-nk.”

„Nyilván vannak vele gondjaim, hiszen évkezdéskor és az indexleadáskor mindenkinél sokat kell sorban állni.”

Tassz jelenti

Elérhető a februárban induló képzések listája

Megjelent a Felsőoktatási felvételi tájékoztató – 2008. februárban induló képzések című kiadvány.

Országsszerte 50 felsőoktatási intézmény hirdette meg képzéseit 175 szakon – ebből 83 alapképzés, 58 felsőfokú szakképzés, 34 pedig – már diplomával rendelkezők számára – mesterképzés. A februárban induló képzésekre a jelentkezési határidő november 15. A felvételi tájékoztató kiadványt a könyvesboltokban lehet megvásárolni, elektronikusan a felvi.hu oldalon érhető el. Ebben a felvételi eljárásban már az új pontszámítási rendszert alkalmazzák.

A felsőfokú szakképzések és a mesterképzési szakok több mint fele államilag támogatott formában indul. A képzések részletes információi mellett a jelentkezésre vonatkozó valamennyi szabályt tartalmazza a Felsőoktatási felvételi tájékoztató – 2008. februárban induló képzések című kiadvány.

A képzések listája és a szabályok felkerültek a www.felvi.hu oldalra is.

A felsőfokú felvételi eljárás újdonsága tehát, hogy a jövőben a korábban keresztfelévesnek nevezett, februárban induló képzésekre már ősszel lehet jelentkezni.

Külön jelentkezési lap lesz

A kizárólag az őszi eljárásban érvényes, „Jelentkezési határidő: 2007. november 15.” felünyomással ellátott jelentkezési lapokat október 15-től lehet megvásárolni a könyvesboltokban, nyomtatványboltokban.

A jelentkezési lap benyújtásának határideje november 15.

A felvételi eljárási díja változatlanul 9.000 forint, ami három jelentkezés díját foglalja magában. A jelentkezőkről a felsőoktatási intézmények 2008. január 15-én döntenek. Fontos kiemelni, hogy a középiskolai tanulmányokat 2008 tavaszán befejezők nem érintettek ebben az eljárásban, hiszen a képzések indulásakor még nem lesz meg az érettségijük, így nem tudnak felvételizni sem.

A Felsőoktatási felvételi tájékoztató – 2008. szeptemberben induló képzések c. könyv változatlanul december 15-én jelenik meg. A tavaszi felvételi eljárásra vonatkozó jelentkezési határidő pedig – a korábbi évekhez hasonlóan – 2008. február 15-e lesz.

Új pontszámítás a 2008-as felvételi eljárásokban

Alapképzésben, egységes, osztatlan képzésben, illetve a felsőfokú szakképzésben az őszi eljárásban már az új pontszámítást kell használni a felvételi során: a korábbi 144 pontos rendszert 480 pontos számítás váltja fel. Gyakorlati vizsga alapján pedig kizárólag a művészet és művészetközvetítés képzési terület szakjain lehet pontot számolni.

Az új pontozási rendszerben összesen 200-200 tanulmányi és érettségi pontot lehet szerezni, a többletpontok maximuma pedig 80.

A mesterképzésben a pontszámítás szabályait a felsőoktatási intézmények 100 pontos rendszerben határozzák meg.

Forrás: www.edupress.hu

FSZ kontra BA/BSc

Az ideai féltől kezdődően egyre több hallgató döntött úgy, hogy felsőfokú szakképzést szerez és ezzel próbál meg elhelyezkedni a kinti „dzsungelben”. Hogy ők jobban járnak-e, sikeresebbek lesznek-e vagy sem, ezt sajnos nem vagyunk hivatottak eldönteni. Az esélyeket lehet latolgatni, hiszen manapság egyre több a diplomás, egyre több a diplomás munkanélküli, egyre kevesebben tudnak a diplomájukkal, a választott szakjukkal és a kismélt területen elhelyezkedni.

A minap épp a Széchenyi térnél autóztam, amikor egy volt csoporttársam, aki velem egy időben végzett egy bizonyos szakon, osztogatta az ingyenes Metro napilapot az autósoknak. Megdöbbentő és józanító hatással volt rám a látvány, hogy valaki azért tanult négy évig, izgulta végig a vizsgaidőszakokat, szánta rá élete egyik legjobb időszakát a tanulásra, hogy aztán az út szélén állva osztogasson egy újságot. Ennél a felsőoktatásba járó emberek azt hiszem, jobb sorsot, vagy legalábbis jobb kezdő állást képzeltek el maguknak anno sok-sok évvel ezelőtt.

Szóval a nagy emberek úgy képzelték, hogy inkább szakmát tanuljunk és ne csak úgy a nagyvilágba történelmet, magyart vagy épp fizikát. Bizonyos szempontból jó az elképzelés, hiszen van kereslet, igény az ilyen típusú végzettségre. A kérdés már csak a minőségben van. Valóban lefed minden kérdéses területet az FSZ-képzés, valóban felkészíti a hallgatókat két, esetleg három év alatt a valós élet kihívásaira. Ezek komoly kérdések és ezen cikk keretei között nem lehet megválaszolni őket. Úgy gondolom azonban, hogy érdemes beszélni róla, hiszen sokan a BA/BSc képzés mellett FSZ-képzésre is járnak és bővítik a versenyképességüket. Minél több lábbon állni – akár napjaink egyetemistáinak jelmondata is lehetne. Egy cikksorozat indító gondolatait olvashattam, remélem, az érdeklődést felkeltettem és ha van kedvetek, Ti is szóljatok hozzá a témához a hokkento@freemail.hu címen.

Jeem

For sale...

Biztosan sokak számára aktuális a munka, az álláskereső kérdés. Ki suli mellett – délután vagy esténként –, ki helyette, előtte vagy utána. Egy azonban biztos, mindenki csinál valamit azért, hogy úgy érezze, működnek a dolgok, hogy meg tudjon élni, hogy ki tudja fizetni az „ingyenes” első diplomáját, vagy előrébb tudjon lépni és megteremtsen maga körül valamit a saját erejéből.

Dolgozunk, kisegítünk vagy épp támogattunk, eladunk vagy meggyőzünk, sütünk, főzünk, takarítunk, írunk, másolunk, kinek mi a legideálisabb, ki mire a legalkalmasabb, ki milyen kiegészítő pályára szánta magát.

Ez persze nem örök életre szól, de nagyban meghatározhatja a jövőbeni pályánkat.

A lényeg mindig az eladáson van, hiszen minden percben, minden helyzetben, minden tárgyaláson, megbeszélésen, minden órán, minden megnyilvánulásunkkor el kell magunkat adni. Gondoljunk csak bele, amikor kérünk valamit, az a lényeg, hogy milyen benyomást teszünk az illetőre, legyen az egy csoporttársunktól áhított jegyzet, egy lógás ki-magyarázása a tanárnál, fizetésemelés kérése a főnökünktől vagy épp csak egy kiló kenyér vásárlása a péknél. Hiszen amint átkerülünk a másik oldalra, látni és érezni fogjuk, mennyit számít a benyomás, azaz hogy a péknél égett, friss vagy épp tegnapi kenyeret kapjunk az eladótól, hogy a tanár miképp áll a kérésünkhöz, a főnök mit gondol a fizuemelésről.

Ha jól tudsz beszélni, ha el tudod magad adni, nyert ügyed van, bármit is szeretnél csinálni.

Az élet egy nagy piac, ahol hol eladók, hol vásárlók, hol épp termékek vagyunk. Mindig tudni kell a helyünket, felismerni a lehetőségeket, alkalmazkodni a változásokhoz, és a lehető legtöbbet és legjobbat kihozni a helyzetből és magunkból.

És hogy miképp lehetünk sikeresek? Egyre többen gondolják úgy, hogy tudják, mi a titkos recept. Könyvek, blogok, internetes és nyomtatott anyagok több ezer oldalban próbálják meg összeavarni az embereket, a kezdőket és azokat, akik már azt hitték, tudnak valamit. Ezeket az anyagokat csak kellő fenntartással és a három lépés távolság megtartásával szabad kezelni, olvasni és megfogadni. Ellenkező esetben több kárt csinál, mint hasznot, hülyét csinálhatunk magunkból egy állásinterjú alkalmával, vagy épp saját magunknak mondunk majd ellent, olyan szerepet veszünk fel, ami nem felel meg a saját egyéniségünknek, ezért kényelmetlenül fogjuk magunkat érezni egyes helyzetekben és ismét csak kellemtelenségek sora áll előttünk.

Próbáljunk meg önmagunk maradni, miközben fejlődünk és szemezgetünk azon információ- és jótanács-tengerből, ami a fejlődés lehetőségét lebegtetni előttünk.

Jeem

PartyPonty.hu
Egy Partyoldal Ponty Neked!

Szoctám – igazságtalan a rendszer?

Kormányrendelet szabta játékszabályok

Szeptember és október fő témája az egyetemisták körében a szoctám rendszer volt. Az idei évtől kezdve megszűnt a lakhatási támogatás, és most már a Rendszeres Szociális Ösztöndíjra lehet csak pályázni. Az előző félévben már kiépítették az ehhez szükséges elektronikus rendszert, több-kevesebb sikerrel. Akkor kicsit több időt vett igénybe egy pályázat beregisztrálása: ilyen csekk, olyan papír, csak hogy ne legyen könnyű az élet. Idén már jóval egyszerűbb, viszonylag gyors regisztráció után kevesebb papírtömeget kellett borítékolni.

Sok embertől hallom, hogy igazságtalan a rendszer, amivel valamelyest még én is egyetértek. Viszont nagyon sok ember a HÖK-öket és az EHÖK-öt okolja ezért, azért, amazért, hogy a másik miért részesül előnyben, a harmadik miért kap többet stb., viszont ezekről abszolút nem ők tehetnek. Ugyanis a Kormányrendelet szabta meg a játékszabályokat, nem pedig az EHÖK. A rendelet megállapított egy alsó összeghatárt, ami ebben a félévben 6 ezer forint, valamint megszabta azt is, hogy kik részesülhetnek előnyben. Így ehhez a kategóriához tartoznak a fogyatékossgal élők vagy egészségi állapotuk miatt rászorultak, a családfenntartók, a nagycsaládok, az árvák, a félárva, a hátrányos helyzetűek stb. Nem sorolom fel mind a 8 pontot, gondolom, mindenki alaposan végigolvasta, hátha beletartozik. Ők alanyi jogon megkapták a támogatást. Ezzel nincs is semmi baj, és senkit nem akarok megsérteni, de több embertől is ugyanezt a véleményt hallottam. Például az a nagy-

család is ugyanúgy megkapja alanyi jogon a 24 ezer forintot, akinek otthon a szülei hazavisznek akár több millió forintot havonta, és az a család is, ahol mondjuk éppen eléri a 200 ezret a havi jövedelem. Úgy gondolom, a kettő között van különbség, nem is kicsi, csak éppen semmiféle jövedelmi igazolást nem kell csatolni. Így a nem éppen rászoruló is kapnak havonta pénzt, ahol esetleg nincs akkora szük-

ség, mint például egy olyan embernél, akinek a szülei elváltak és gyerektartás sincs. Hol itt az igazság? Úgy érzem, fent megint sikerült egy „okos” rendeletet hozni, ami cseppet sem igazságos, pedig mindig ezt halljuk innen-onnan, hogy igyekeznek igazságosan támogatni... Ismét sikerült...

KN

Kedves Hallgató!

Belföldi vasúti menetjegyed október 3-tól a Tanulmányi Információs Központ Ügyfélszolgálatánál is megvásárolható.

Munkanapokon: 9.30-17.00 óráig.

Vasúti utazási információt a MÁVDIREKT 06 (40) 49 49 49-es telefonszámán is kérhetsz.

www.mav.hu

Kellemes utazást kívánunk!

Elérjük céljait. MÁV

Igazolvány cserebere

Sajnos semmi sem tart örökké. Hiszen eddig lekopoghattuk, hogy a diákigazolványaink körül komolyabb gondunk nem volt. Nyilván akadt, akit a jól értesült ellenőrök megbüntettek, mert az új érkezésig nem igényelt ideiglenes diákot. De ez a maximum. Azonban idén egy eléggé látványos homokszem került a gépezetbe. Egyetemünk Juhász Gyula Pedagógusképző Karának egyes hallgatói tudtukon kívül más intézménybe kerültek. Legalább is a diákjuk szerint. Hiszen sok elsőnek igazolványán a hőmező-

hiba nem a helyi adatrögzítésben keresendő, hanem a nyomdánál vagy a Diákigazolvány Ügyfélszolgálatnál. Így ígéretet kaptunk rá, hogy mielőtt kiderítik, mi volt a gond, azonnal elkezdik az immáron helyes diákigazolványokat kiadni, a tévedést elkövető költségén. Addig marad a 'régí', ami, mivel nappaliskról van szó, továbbra is jogosít az ország egészére ki-

terjedő utazási kedvezmények igénybevétele. Azt pedig csak remélni tudjuk, hogy a diákigazolvány alapú kedvezményt adó he-

**SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM MFK
HŐMEZŐVÁSÁRHELY, ANDRÁSSY ÚT 15.**

vásárhelyi Mezőgazdasági Főiskolai Kar (MFK) neve szerepel. Mielőtt másodfokú gólyamentő akciót szerveztünk volna, megkerestük a Hallgatói Szolgáltató Iroda vezetőjét, Fekete Csabát. Mint megtudtuk, az elírás ügyében a HSZI-nél a HÖK-kel való konzultáció után egy valami biztos kiderült, mégpedig, hogy a

lyeken elfogadják, majd a diákon rossz helyen szereplő SZTE címből, hogy a hallgató itt tanul. De az eddigi gyakorlatok pozitív tapasztalatai miatt remélhetőleg ez a malőr megmarad egy kis esztétikai érdekességnek a hallgatók életében.

V. A.

A munka meghozza gyümölcsét!

Ha az ösztöndíjad kiegészítéséhez szeretnél dolgozni, keresd irodánkat!

Szeged vezető diákvállalkozása kínál munkalehetőséget rugalmas időbeosztással, iskola mellett is.

Meló-Depó

Aktuális munkáinkat folyamatosan nyomonykövetheted weboldalunkon www.melo-depo.hu

Pl.: Adatrögzítés, borítékolás, fizikai munkák, terjesztések, irodai adminisztratív tevékenységek, szaktudást igénylő valamint betanított könnyű- és nehéz fizikai munkák stb.

Meló Depó 2000 Diákmunka Szervező Iskolai Szövetkezet
Szeged, Vitéz u. 20. | Tel.: 62/420-433, 540-290
www.melo-depo.hu | E-mail: melodepo@melo-depo.hu
Nyitva: hétfőtől péntekig 10-17 óráig

Mert megérdemlem

A Tanulmányi Osztály vagy TO hallátára talán nem túlzás azt állítani, hogy mindannyiunkban – kikben pozitívak, kikben negatívak, de – eleven érzések bukkannak föl. Az év eleji, vizsgaidőszak előtti/utáni sorban állások, ETR-es és mindenféle kurzusproblémák megoldása vagy megoldatlansága mély nyomokat hagyott néhányunkban. Annak idején itt

iratkoztunk be, innen kapjuk jobb esetben a diplomát és mindenki itt intézi ügyes-bajos ügyeit tanulmányai során. Ez az intézmény az, amely nélkül egyetemista nem létezhet. Meghatározó, éppen ezért is tartottuk és tartjuk is fontosnak azt, hogy a Hökkentő laphoz eljuttatott hallgatói problémafelvetéseket megvizsgáljuk. Ezt nem azzal a céllal tettük, hogy min-

denképpen porszemet találjunk a gépezetben, hanem azért, hogy ezekre a hiányosságokra felhívjuk a figyelmet.

A továbbiakban szeretnénk utána járni annak, hogy a Szegei Tudományegyetem karainak Tanulmányi Osztályain mi tapasztalható. Most arról olvashattok, hogy mi mivel találkoztunk a Bölcsészettudományi Kar TO-ján.

„Valóban úgy tűnhet, mintha ez túl lenne bonyolítva.”

Megkérdeztük Dr. Kothencz Mihályt, a BTK Tanulmányi Osztályának vezetőjét

– Igazából azzal a szándékkal kerestem meg Önt, hogy most már ugyan lementek a beiratkozási dömpingek, az év elején tapasztalható volt egy pár óras sorbanállás. Sokan nem jutottak a problémáik megoldásához, egyik napról a másikra sem. Tervezi-e a Tanulmányi Osztály, hogy a következőkben ezen változtatson, ugyanis egyre magasabb a hallgatói létszám?

– Alapvetően attól remélünk változást, hogy a Kar szándékai szerint a Tanulmányi Osztály bővülni fog, a kivonuló TTK-s (Természettudományi Kar – a szerk.) területek átvétele után. Az Angol Tanszék irányába, egy talán mostani igényeknek és elvárásoknak megfelelő ügyfélfogadó térrel fogunk bővülni. Mi is érezzük azt, hogy ez az állapot nem jó. Az egy ajtos, egy hallgató sorbaállásos rendszer ennyi hallgatónál nem igazán célszerű. De persze biztos, hogy a mostani tömeges várakozásoknak az egyik oka az, hogy a hallgatók szeretnek mindent az utolsó pillanatra hagyni. A lecke-könyveket természetesen le kell adni, a felsőoktatási törvény kötelezővé teszi ennek a használatát. Sajnálattunkra kettős könyvelés történik, tehát az ETR-es adatbázisban ugyanazok az adatok szerepelnek, mint az indexben. Mi igyekszünk a következő lépésben ezeknek valamiféle vonalkódos azonosítóval való ellátását szorgalmazni. Most úgy tűnik, ezzel a lecke-könyvek mindenkor tartózkodási helyét is ellenőrizni tudjuk. A hallgatók számára az ETR használata gördülékenyebb lenne, ha egy picit körültekintőbben járnának el a saját dolgaikat illetően, és akkor biztos nem kellene sorbanállniuk Login Adrienn kolléganőnél sem. Az a hallgató, aki veszi a fáradságot, hogy foglalkozzon az ügyeivel, nem fog itt sorbanállni sosem.

– Azért azt ugye nem állítja, hogy nincsenek a rendszernek hiányosságai?

– Biztosan vannak. Mi sokkal többet szeretnénk elvárni ettől a rendszertől. Miután ez egy 12 káros egyetem, a karok különböző igényei sok szempontból eltérőek lehetnek, ráadásul az ETR-es szoftvernek bizonyos elemei az egész rendszert érintik, amit nem lehet helyi igényekhez adaptálni, mert az egész szoftver logikája és működése sérülne. Nem

örülünk annak sem, hogy az új törvény a korábbi évektől eltérően számtalan esetben a mulasztó, késlekedő hallgatók írásbeli felszólítását írja elő. Én azt gondolom, hogy a mi munkánkat azzal segítenék a hallgatók, ha a rájuk eső együttműködési kötelezettségeiket teljesítenék.

– Nem gondolja, hogy magán a rendszeren kellene változtatni? Tehát a kölcsönösség jó dolog, de ha változik a lakcímadatom, akkor azt intézmem kell itt, majd átírányítanak a Hallgatói Szolgáltató Irodába, vagy ha problémája van egy hallgatónak, akkor innen oda, onnan ide küldözgetik.

– Valóban úgy tűnhet, mintha ez túl lenne bonyolítva. Vannak az egyetemen egyezségeen alapuló feladatmegosztások. Ez azt jelenti, hogy a Tanulmányi Osztály az ETR-es adatok többségével foglalkozik, de a hallgatók pénzügyeivel kapcsolatos dolgok és a diákigazolvány a Hallgatói Szolgáltató Irodába tartozik. Nemrégiben fölállt az egységes Felsőoktatási Informatikai Rendszer (FIR) Budapesten. Minden félévben kéthetente mennek a központi adatbázisba az ország összes intézményéből a megváltozott adatok. Ezért nekünk sok olyan előírásnak is meg kell felelni, ami a külső szemlélő számára nem ismerhető. Amikor a hallgatóság azt érzi, hogy többet lehetne velük foglalkozni, akkor ne higgye azt, hogy a Tanulmányi Osztály csak az ügyfélfogadási időben dolgozik.

– Ettől a félévtől kezdve a jogviszonyigazolás átvétele csak személyesen vagy más személynek szabályos írásos meghatalmazásával történhet. Tud Ön arról, hogy a lecke-könyvet a kollégái személyazonosság igazolása nélkül is kiadják, így azt gyakorlatilag bárki más felveheti?

– Az egyetem egységes intézkedése volt, hogy kizárólag személyesen, vagy írásos meghatalmazással veheti fel a hallgató ezeket az iratokat, egy lelkes kommunikáció szakos hallgató oknyomozó riportjának köszönhetően. Soha nem volt ebből problémánk. Tudomásom szerint a kollégáim a lecke-könyvet személyesen a hallgatónak vagy meghatalmazással adják ki.

– Én értem, de konkrét példa van rá, hogy megkapta más, és a kolléganője még a fényképet sem ellenőrizte, nem hogy diákigazolványt kért volna tőle. Több index elveszik...

– A hallgatók is elhagyják az indexeket vagy költözködéskor veszik nyomuk. Onnantól, hogy a hallgató átvesszi a TO-n, mi nem tudjuk követni. Minden elsőéves évfolyamnak el szoktam mondani, hogy az indexekre, mint eredeti okmányra, vigyázzanak. Több száz olyan levelet küldtünk ki, hogy a hallgatónak az elmúlt félévét nem tudtuk lezárni, mert ugyan látunk adatokat az ETR-ben, de az eredeti lecke-könyvük nincs leadva. Azt is közöltük velük, hogy amennyiben nem fogják leadni, akkor rektorhelyettesi utasításra törölni fogjuk az e félévi kurzusaikat. A felhívásunk ellenére még mindig sokan nem hozták vissza, pedig vélhetően nem vesztek el ezek sem.

– Az alapprobléma mégis az, hogy bárki kiveheti az indexet.

– Nem veheti ki bárki, személyesen csak a hallgató maga.

– Többen állítják, hogy más is kiveheti.

– Ezt most Ön állítja, de nem szeretem a több esetet. Erre nem tudok mit mondani. Kollégáimmal a korábbi félévben kiadott utasítás szerint minden hallgatói igazolást, lecke-könyvet csak az érintett hallgatónak adunk ki diákigazolvánnyal vagy írásos meghatalmazással. Nem zárhatom ki természetesen, hogy előfordulhatott ilyen, de az utasításom szerint ezt minden kollégámnak be kell tartania.

– Ha én most beálllok a sorba és megpróbálom kikérni az indexemet és megkapom anélkül, hogy a személyazonosságomat bárhogy is igazoltam volna, elhízi nekem?

– Elhiszem, nézze, biztos előfordulhat. Szabály van erre, hogy nem lehet kiadni diákigazolvány nélkül és én magam is biztos ezt gyakorlom. Nem vagyok ott minden egyes alkalommal, de a kollégáimban megbízom. Azért az is feltételezhető a tanulmányi előadóinkról, hogy személyesen is ismernek nagyon sok hallgatót.

Indexem nyomában

a v a g y T O v e r s u s a d a t v é d e l e m

Hatalmas rideg épület, nehéz ajtó és egy portás fogad. „Jó reggelt kívánok” – köszönök, majd mielőtt megvárnám a választ, rohanok, hisz hiába a nyitvatartási idő, jobb, ha az ember idejében a sorba áll. Kacsaringós lépcsőkön át vezet az út. Hirdetótáblák, a könyves stand, közben azon jár az eszem, most megint mi lesz, meddig kell itt várnom. Megérkezem, ez az a szint, Hallgatói Önkormányzat, befordulok, ideges gondolatok, sokan vannak, a TO-ra tartok.

A sorban állva

folyton ismétletgem magamban, miért is jöttem, hogy el ne felejtsem. Tipikus tarisznyás bölcsészek, anyuka gyerekkel, így várakozunk közösen. Szerencsére már lement a nagy beiratkozási hajrá, így a Tanulmányi Osztály előtt eltöltött idő is jócskán leredukálódik. Hamar a pulthoz érek, kedves barna, fiatal hölgy fogad.

– Jó napot kívánok. Én egy iskolalátogatási igazolást szeretnék kérni.

– Nevét mondja?

– Kovács Mária. (A név természetesen kitalált – a szerk.)

Már nyomtatja is, micsoda gyorsaság. Jobb ez a modern technika, mint „papírokat-megírnisorbanállniálíratnipecsételni” rendszer. Még nem kérte a

diákigazolványomat,

pedig hatalmas sárga papír jelzi a hallgatónak, hogy már csak úgy vitethet ebből magának, ha egy megbízott és két tanúja is hitelesíti a szándékot.

– Adjam a diákomat?

– Igen, persze.

Aláírás, pecsét, mehetsz.

– Jaj, elnézést, még szeretném elkérni az indexemet is, ha megoldható.

– Légy szíves keresd ki – jött rá a válasz.

Hogy mi, én? Hát jó. Rögtön a pult mögött találom magam, mellettem még három hallgatómatat a Bölcsészettudományi Kar összes indexe között. Keresem magam, a meglepődöttségtől szólni sem tudok, jah igen, h, j, k, itt leszek valahol. Mennyi Kovács van. Mutatom a hölgynek, hogy akkor itt volnék, elvittem az indexemet, de egy fél pillantást sem vet nem-hogy rám, a leckekönyvemre sem. Vihettem volna Kiss Pistáét, a szomszédomat, vagy esetleg az ellenségemét?

Aztán isten bocsássa meg nekem ezeket a szörnyű gondolatokat, de mi van, ha bárki kikéri az indexemet, beír egy jegyet, amit idővel később úgyis kiszűrnak, és okirathamisításért vis-

gálátot kezdenek, majd jön a grafológus és meggyéb. Mindeközben elvetemült, trükköző névtársam kérhet majd felmentést a jegyeim alapján.

Vagy vegyük a legegyszerűbb esetet, egyszerűen csak

kidobják valamelyik kukába.

Mehetek indexet pótolni, illetve elnézést venni, autogramot gyűjteni az utóbbi pár évben tanított oktatóimtól, professzoroktól, és csak reménykedhetek, hogy nincsenek távol kicsiny országunktól.

Borzasztó gondolat jutott eszembe,

kihozatom az indexemet.

Vajon feltűnik-e, hogy a barátnóm, akinek köze nincs a bölcsészkarhoz, abszolút másképp néz ki, egyszerűen elviszi a leckekönyvemet.

Tudom, olyan dologra készültem, ami az újságírás etikájába már igazán nehezen fér csak bele. És igen, van itt elég sok nagyobb probléma, de nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy az én személyes egyetemi iratomhoz bárki bármikor hozzájuthat-e.

Péntek volt. Pontosan emlékszem, mert annyira már régen remegett a gyomrom, mint akkor. Megmondani sem tudom, mi zavart jobban: az, hogy megpróbálok valamire felhívni a figyelmet és belebukok, mert nem is annyira fontos ügy ez, vagy hogy az ehhez használt eszköz nem feltétlenül tisztességes.

Aznap utánanéztém, mit írnak a nagyok a személyes adatok védelméről.

10. § (1) Az adatkezelő, illetőleg tevékenységi körében az adatfeldolgozó köteles gondoskodni az adatok biztonságáról, köteles továbbá megtenni azokat a technikai és szervezési intézkedéseket és kialakítani azokat az eljárási szabályokat, amelyek e törvény, valamint az egyéb adat- és titokvédelmi szabályok érvényre juttatásához szükségesek.

(2) Az adatokat – kiemelten az államtitokká és a szolgálati titokká minősített személyes adatot – védeni kell különösen a jogosulatlan hozzáférés, megváltoztatás, nyilvánosságra hozás vagy törlés, illetőleg sérülés vagy a megsemmisülés ellen.

Nos, amennyiben úgy alakul, hogy

a leckekönyvet kiadják

adott esetben a barátnőmnek, és a feltételezésünk bebizonyosodik, akkor az egyenlő azzal kedves olvasó, hogy sérülhet személyes adataink védelme.

Visszaszámolás megkezdődött. 10 órakor találkoztunk, hogy végrehajtsuk az akciót.

Barátnóm teljesen homlokegyenest az el-lentétem, még véletlenül sem lehet bennünket összekeverni. Hatalmas rideg épület, nehéz ajtó és egy portás fogad. Ismerős szavak, majdhogynem minden ugyanaz, csak az érzés különös, izgulunk. Míg barátnóm ismerkedik a tereppel, hogy hova is kell mennie, addig én a közeli folyosón várakozom, talán BTK-soknak ismerős, az amerikanisztika terem előtt. Idegességemben fel-alá járkálok, lesem a belső udvaron a galambokat. Vajon „csont nélkül” megkapja az indexemet, vagy észreveszik, hogy ő nem én vagyok?

Aztán idegesen mosolyogva 2 percen belül ott terem. Izgatottan kérdelem: „Na megvan az indexem? Meg, itt van.”

De nem voltunk boldogok, sőt sokkal jobban örültünk volna, ha meg sem kapjuk.

Ritkán szoktam a TO-s nénik arcán kirajzolódó reakciókat kémlelni, de most már csak ezért is visszatértem. Illedelmessen köszöntem, és megpróbáltam kikérni ugyanattól a hölgytől, immáron poénból, az indexemet. Hogy biztosra menjek, először iskolalátogatási-kértem, mutattam a diákomat, hogy igazoljam magam.

– És még az indexem utolsó oldalairól is kellene ösztöndíjához egy fénymásolat.

– Persze, mondja a nevét.

– Kovács Mária.

Majd elhagyva a pultot, keresni kezdi az indexet, persze

már előre mosolygok

magamban. Máris jön felém az aktuális input adag:

– Nem volt valami különjárási díj vagy kreditátvitel?

Tagadólag rázom a fejem és tág pupillákkal kérdezem: Most mi lesz?

– Olyan nem lehet, hogy eltűnik, biztos itt lesz

– replikál a hölgy. Beszól az irodába, gyakorlatilag minden sarkot átnézünk, de sehol semmi. Nyugtatógatások közepette játszom a riadt, megszeppent, kiszolgáltatott hallgatót.

Mivel kötöm magam a karóhoz, kedvesen, a pult mögül a technikát hívja segítségül. Kinyomtatja az ETR alapján az általam keresett félév teljesítéseit. Aláírás, hitelesítés, meggyéb. Hoppá, lehet, hogy teljesen felesleges akkor az index léte? De ezt a gondolatomat már gyorsan a könnyes búcsú váltja. És mindenki megy a dolgára. Az én dolgom, hogy tanuljak, a TO-nak meg azt hiszem, az, hogy jobban őrizze a papírjaimat.

Superstes

Ti kérdeztétek – Mi utánajártunk!

Igaz-e, hogy a BTK Tanulmányi Osztályáról simán ki lehet hozni bárki indexét, mindenféle irat felmutatása nélkül?

Igaz. A Hökkentőnek cáfolhatatlan bizonyítékai vannak erről, mivel kipróbáltuk.

Igaz-e, hogy a BTK Tanulmányi Osztályán a hallgatók keresik ki saját indexeiket?

Igaz. A TO dolgozói időnként valóban átruházzák ezt a megtisztelő feladatot a hallgatókra.

Igaz-e, hogy a BTK ETR referenshez nehezebb bejutni, mint Magyarországi miniszterelnökéhez?

Ez így azért nem igaz, de valóban a forgalmasabb időszakokban ETR ügyekben a BTK Tanulmányi Osztályán a várakozási idő több mint 2-3(!) óra. Újabbán reggel kell sorszámot húzni.

Györgyeyné Login Adrienne ETR referens fogadóórái hétfőtől csütörtökig 9.30–11.30.

Igaz-e, hogy egy kb. nyolcezer főt számláló kar TO vezetője csak napi egy óra fogadóórát tart?

Dr. Kothencz Mihály osztályvezető hétfőtől péntekig 9.30–11.30 között tart fogadóórát, tehát napi két órát.

Továbbra is várjuk kérdéseiteket az egyetemi élettel, tanulmányokkal kapcsolatban.

Ti kérdezték, mi utánajárunk!

A felsőoktatás tényleg „szolgáltató” lenne?

Valamelyik nap néztem a híradót, ahol az ország egyik legfontosabb és legnagyobb fővárosi egyetemének rektora éppen arról beszélt, hogy bár a kormány legújabb terve szerint a következő évtől a diákok

legjobb tanuló 15 %-ának nem kellene tandíjat fizetni, ő ezzel mégsem ért egyet, mivel szerinte a felsőoktatási képzés egy „szolgáltató”, amiért mindenkinek egyenlően kellene fizetnie.

Mindenesetre érdekes. A felsőoktatás, mint szolgáltatás.

Én (persze abszolút laikusként) inkább azt gondolnám, hogy a felsőoktatás a legfontosabb nemzetstratégiai kérdés egy államban. Nem mindig volt ez így (most sem), próbálkoztunk már ezzel a „vas és acél országa” témával, meg korábban is voltak más jellegű elképzelések, mint például az agrárprofilú, közös nemzeti társasjáték, de igazából egyik sem jött be.

Általában elméletek helyett érdemesebb konkrét példákat nézni. Japán például nem attól lett Japán, hogy nekifeküdtek a selyemhernyó-tenyésztésnek, hanem hogy elkezdtek el- képesztően sok pénzt nyomni az oktatásukba, főleg a mérnök-képzésbe. Aztán vettek egy elég jól működő német ketyerét, amit lemásoltak, rosszul. Másodjára kicsit jobban. Aztán sok tanulás után, mára már a legfontosabb műszaki újítások onnan jönnek és arra is van idejük meg pénzük, hogy háztartásvezető, beszélő és táncoló robotokkal időtlenkedjenek egy elég képzett és jól működő gazdaság mellett. Eközben nem azt mondták, hogy akinek van

pénze, az úri passzióból tanulhat, hanem igen keményen támogatták az oktatást, a külföldi tanulmányutakat, mert tudták, hogy ez befektetés a jövőbe. Talán egyetértünk, hogy ez néhány évtized alatt meg is térült.

Kína ugyanezt csinálja az elmúlt években, és ő sem az odatelepített textilüzemek miatt lesz néhány éven belül a világ egyik első gazdasága (igazából már az). Az állam nemcsak a külföldön való tanulásra, de a tudósok hazahívására és elhelyezésére is rengeteg pénzt költ. Kína már rég nem a gagyi rózsaszín órák hazája. Nemrég vettek például 18 Airbus-t, amiből az egyiket senki nem találja.

Azért, mert darabokban van, tanulmányozzák, lemásolják, legközelebb pedig már maguk fejlesztene- nek ebből jobbat, ami busásan meg is fog térülni. Ezért építettek például mágnesvasutat is a németekkel, persze csak egy rövidet, annyi elég ahhoz, hogy tanulmányozzák és lemásolják. Ehhez viszont stratégia, tervezés és befektetés kell.

De példának mondhatnám Dél-Koreát is, amely az '50-es években még Észak-Koreával egy fejlettségi szinten volt, majd elkezdtek a tudományba nyomni a pénzt és azóta ők sem a cukorrépa-kereskedelemből élnek anynyira jól. Ha pedig európai példát keresünk, akkor Svédország és Finnország a két legjobb példa, mindketten az Unióban a legtöbbet, 3 % fölött költenek kutatásra és fejlesztésre. A finnek a Nokiából elég jól meg is élnek, a finn társadalom pedig ma a lelegelgedettebb a vilá-

gon. Az érdekes az, hogy Finnország pár évtizede még Magyarországgal egy szinten volt.

Mindegyik ország az oktatás és a tudomány rendkívüli mértékű támogatásával került a világ legerősebb gazdaságai közé.

Nem arról van tehát szó, hogy kell-e tandíj vagy nem. Lehet hozni érveket mellette és el- lenne, ez más kérdés. A probléma az, hogy ha már egy igen tekintélyes rektor is

szolgáltatóként fogja fel az oktatást, nem pedig egy ország felemelkedésének kulcsaként, amire a legnagyobb szükség van, akkor nagy a baj. A szolgáltatás azt jelenti, hogy fizetünk és kapunk érte valamit. Ennyi erővel elég lenne csak megvenni a diplomát (csinálják is páran).

A felsőoktatás szolgáltatássá való ledegradálása úgy, hogy egy rektor még a felső 15% támogatását is ellenzi, egyenlő az ország jövőjének tönkretételével és a társadalom totális elhúlyításával. Pedig ennél jobban már igazán nem kéne...

Ha már csak szolgáltatásként kezeljük, akkor miért nem privatizáljuk rögtön az egyetemeket? Vagy miért nem zárjuk be, külföldön is lehet tanulni, minek foglalja itt a helyet, hogy lassan majd Albánia is elhúz mellettünk, ahogy már szinte mindenki más, az ne izgasson senkit (hiszen „van nekünk Tisza sportcipőnk”).

Vagy ha már nem kell jövőbeli stratégia, miért nem hirdetjük meg mi is az országot a neten, más úgysis jobban kezelné. A belgák is kipróbálták ezt néhány hete, a liciten elég jó árat is adtak az országért, mondjuk azt is tudni kell, hogy ők ezt csak pénz- ből csinálták...

Szűts András
fotók: internet

Hallgatói Mozgalomért emlékérmek

A Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségének (MEFESZ) 51 éves évfordulóján megemlékeztünk azokról az egyetemistákról, akik 1956-ban megtörték az akkori egyetlen legális diákszervezet, a Dolgozó Ifjúság Szövetsége egyeduralmát, és megalapították a MEFESZ-t. Október 16-án a TIK és BTK közötti parkban található márványszobornál, az Egyetemi Autonómia és a Hallgatói Önkormányzatiság Napján rájuk emlékeztünk. Az ünnepségen a Szegedi Tudományegyetem Hallgatói Önkormányzat Választmánya a ki- magasló és példaértékű oktatói és hallgatói teljesítmény elismerésére az alábbi kitünteté- seket és kitüntető díjakat alapította és adta át a MEFESZ megalakulásának évfordulóján:

Egyetemi Hallgatói Mozgalomért oktatói emlékérem: azon oktató dolgozójának adományozható, aki többéves kiemelkedő tevékenységet folytatott az SZTE hallgatóiért, ezzel hozzájárulva a hallgatók szellemi vagy kulturális gyarapodásához. A díjat *Pogány Magdolna*, az ETSZK dékánja kapta.

Egyetemi Hallgatói Mozgalomért hallgatói emlékérem: azon végzős hallgatónak adományozható, aki az SZTE-n többéves kiemelkedő hallgatói közéleti tevékenységet folytatott. Az érem *Telegdy Gergely*hez került, aki több éven át EHÖK-elnökként segítette a hallgatókat.

Egyetemi Hallgatói Mozgalomért elismerő emlékérem: hallgatói vagy oktatói viszonyban nem álló személy kaphatja, akinek az SZTE hallgatóiért kifejtett tevékenysége

kiemelkedő. A külső támogatói elismerést *Szilágyiné Bai Lujza* tudhatja magáénak, aki a Csongrád Megyei Rendőrfőkapitányság Bűnmegelőzési Osztályának vezetője.

Egyetemi Hallgatói Mozgalomért emléklapok: azon végzős hallgatók kapják közéleti és érdekvédelmi tevékenységük elismerésé- ként, akik vagy a kari Hallgatói Önkormányzatban, vagy az Egyetemi Hallgatói Önkormányzatban egyetemi éveik alatt valamilyen tisztséget vállaltak. Kitüntették *Molnár Ákost*, aki a SZTE-REO egyetemi lapnak volt a fő- szerkesztője két éven át, *Nagy Zoltán Pétert*, aki a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke volt öt éven keresztül, *Kiss Évát*, aki a Gyógyszerésztudományi Kar hallgatói érdekképviseletében vállalt szerepet, valamint *Fodor Simont* és *Bendefly Ist- vánt*, akik a Mérnöki Kar HÖK-vezetői voltak.

A díjakat *Török Márk* EHÖK elnök és *Kiss Tamás*, az egykori diákszervezet tagja adta át.

hóki
fotó: PartyPony

Őszi közgés kirándulás

2007. október 5., reggel 6. 30, kicsit borult, hideg idő, de a közgázások gyülekeztek a Vitéz utcán. Nem véletlenül, hiszen ismét kirándultak, a cél pedig nem más volt, mint Bükkszentkereszt.

Volt, aki a fadobozos italkészlettel és volt, aki forralt boros termoszal vágott neki a hosszú útnak. Mint minden jó GTK-s kirándulás, így ez is közös bevásárlással indult, majd háromnegyed kilenckor sikerült is elindulni. Délután 3 órára sikerült Miskolcra érnünk, ahol egy drótáruval foglalkozó gyárba látogattunk el. Ezután a városból való kijutás sem volt valami egyszerű, főleg hogy nem tudtuk, merre kell menni, és ezt még tetézte a forgalmi dugó is. Nagy nehézségek árán találtunk egy utat, ami felfelé visz, keskeny és elég kacskaringós ahhoz, hogy jó irányba haladjunk. Fél óra hegyi menetet után elég jó kis sor torlódtott mögöttünk; nem gondoltuk, hogy világvárosba megyünk, hogy ekkora forgalom van ezen az úton. A kilátás gyönyörű volt, mind a hegyre, mind a völgybe, mind pedig az útra előre, főleg ami-

kor fél méter hiányzott, hogy szakadékba esünk, köszönhetően a magát jól kiismerő szembejövőknek. Mivel nem voltunk biztosak a dolgunkban, így Dávid szervező barátomnak korszakalkotó ötlete támadt, miszerint írjuk egy papírra, hogy „Bükkszentkereszt?” és a hátsó ablakból mutassuk a mögöttünk haladó autósoknak. Természetesen ebből semmi nem látszódott, így inkább megálltunk

egy pillanatra és megkérdeztünk valakit. A válasz kielégítő volt, hisz jó irányba mentünk, de a lehető legrosszabb és legkeskenyebb egy-sávú úton... Per-

sze Bükkszentkeresztben is sikerült egy kicsit kóvályogni, de végül megtaláltuk a táborot. Hűtő, igaz, nem volt lehűteni az „üditőket”, de mivel a magaslati levegő még hidegebb, így elég volt kitenni a teraszra a nedűket. A vacsora a tábortól kb. 3 km-re lett volna, azonban a buszsofőrök állításuk szerint nem voltak beavatva, hogy el kell oda vinniük minket, így

elegáns módon meg is ittak egy-két felelt, hogy meg ne fázzanak szegények, ha már a hegyekbe jöttünk. Minden bizonnyal ez inkább visszavágás volt a mi hön szeretett Zeuszunk viselkedéséért, de hosszas telefonálás után a vendéglősök (nagy örömeikre) kihozták a táborba a kaját. Vacsora után a hangulatalapozás volt a fakultatív program, majd a szokásos esti hepaj a közösségi házban.

Másnap szabad választás szerint az egyik busz a Miskolc-Tapolcai barlangfürdőbe ment, a másik Miskolcra. Ajánlom mindenkinek, ha Miskolc környékén jár, menjen el feltétlenül a fürdőbe, hisz nem mindennapi látványban lesz része.

A tavasszal elhíresült cérna-szállóige nyomán megállapítottuk a kirándulás 3 szempontját, ami később szállóigévé vált: „Jók a programok, sz*r a szervezés és sok a köcsög”. Mindez persze abszolút poén, hisz ismét egy remek kirándulás volt, a szervezés sem volt rossz, meg persze köcsög sem volt...

Remélem, tavasszal ismét találkozunk!

Norbee

Képek: PartyPonty

A szerelemvonat megérkezett

A szegedi hallgatók rekordot döntöttek a SZESZT-en. Na nem a sörivásban! Bár már szerintem ebben is remekeltek. A szerelemvonatba beszállóknál nem volt kikötés, hogy szerelmeseik legyenek, de a rekord sikerességéhez szabályokra mindenképp szükség volt, például egymás vállát semmiképp nem lehetett elengedni. A vonat körülbelül este nyolc órakor indult és majdnem egy órán keresztül zakatolt. A szervezők közben cigiztek, söröztek, cipőfűzőt kötögettek, hogy a lelkes rekorddöntőgötek csakis a „sínekre” koncentráljanak.

A vonat csak száguldott és száguldott, lépésekben, élén Török Márkkal, az SZTE-EHÖK elnökével. A végeredmény: 662 egymás vállát marcangoló ember, így magunk mögé utasítottunk egy óvodás csoportot, de a pesti hallgatók próbálkozását is lepááltuk.

A szervezők célja az volt, hogy megmutassák, Szeged hallgatói milyen összetartóak. Sikerült!

Ezzel együtt rekordot döntött a Sütü Club Band, mert eddig együttes még soha ilyen sokáig nem játszott a Demjén Ferenc-től a Szerelemvonat című számat.

Utána egy fergetegeset buliztunk fejünk felett lóbálva az ajándékba kapott fénycsövet. Végre egyszer, ezen a vonaton nem kellett a jegyeket mutogatni a kalauznak.

Dinzer

Mókás városi vetélkedő Gyulán

A JGYPK másodikéves andragógus hallgatói hagyományteremtő szándékkal összel megrendezték az első andragógia (művelődésszervező) szakos kirándulást. A cél az volt, hogy a golyák megismerjék egymást, a fel-sőbbéveseket illetve tanáraikat, hogy könnyebben boldoguljanak az egyetemista életben. Ennek ellenére eleinte sajnos elég kevesen jelentkeztek az elsők közül, na de az indulás napjára csak összejött egy busznyai csapat, és elutaztunk Gyulára.

Az időjárás nem igazán jellemezte az októbert, így hát egy szál pólóban nekivágtunk a gyulai sétának. A városnézést a várnál kezdtük, ahol meglátogattuk a Börtön Múzeumot is.

Az ebéd és a délutáni szieszta után öt csapatba rendeződtünk a buszon kapott névtábla színe alapján (én a sárga csapatot erősítettem). A feladat neve: mókás visszajutás a táborba. Minden csapatnak keresni kellett egy Evelin és egy Ágoston nevű embert, és lefotózni őket az igazolványukkal. Nos a mi csapatunkban volt egy lány, akinek

Ágoston volt a vezetékneve, így félig már nyert ügünk volt. Aztán később eszébe jutott, hogy unokatesóját Evelinnekn hívják, csak sajnos nem tudta elküldeni MMS-ben az igazolványát. Sebaj, mi legalább mutatunk Ágostont. Majd találni kellett olyan személyt, aki valamelyik hírességre hasonlít, és le is kellett fotózni. Ahogy elolvastuk a feladatot, Anett csapattársunk egyből kiszúrta Vágó István Klónját, így ezt a részt is kilőttük. Ezen kívül vinni kellett kínai evőpálcát, kacskaringós szívószálat, valamint minél

többféle zsebkendőt. Persze Gyulán ezen a napon egy darab kínai evőpálcá sem létezett, de találekony a magyar: vittünk hurkapálcikát, meg mellé kínai árustól aláírást. A feladat része volt az is, hogy minél több aláírást össze kellett gyűjteni a „ne fürgyé le” mozgalom részére, valamint feladat volt, hogy Gyula legnagyobb állatát találjuk meg. Utólag belegondolva jöttem rá, hogy miért jó, hogy olyan nagy plüssállatokat lehet kapni a játékboltban... Délután 5 órára kellett (volna) visszaérni a táborba, de mi úgy gondoltuk, nem érünk vissza időre, így mi voltunk a legutolsók, és „csak” 40 perc késéssel sikerült visszaérnünk.

Az esti mókás és vicces vetélkedők után fény derült arra is, hogy melyik csapat nyert (sárga). A győztes csapat hazavihette a VándorHörcsögöt, amit/akit egy évig

gondozni kell, majd a jövő őszi kiránduláson továbbadni a nyertesnek. Az már tényleg csak a pusztá véletlen műve, hogy a hörcsög pont csapattársamnál (egyben csoporttársamnál) volt eddig, aki tavaly nyerte el a „beavató bulin”.

A vetélkedések után jött a Norbi updates vagy a szalonnasütés hógával, uborkával, sörrel, pálinkával, jó kedvvel és mulatsággal. Másnap a kirándulás úgymond zárásaként egy kis Activityt is játszottunk, majd szépen lassan mindenki elballagott haza...

Azt hiszem, csoporttársaim, tanárim, valamint a golyák nevében is elmondhatom, hogy egy kitünően megszervezett kiránduláson vehettünk részt.

Norbee

Barangolás történelmünkben

Munkács vára

1138-ban Munkácsot Muncas néven említi először a források. A település már az őskorban lakott hely, a környéken vaskori település nyomaira bukkantak, melyet földsánc is övezett.

1085-ben Szent László itt verte le a Salamonnal szövetséges kunokat. 1241-ben a tatárok teljesen elpusztították, ezután IV. Béla külföldi telepeseket telepített le. Nagy Lajos románokat telepített ide, majd helyüket 1359-ben rutének foglalták el. A lovagkirály idején épült újjá a kun és tatár pusztítások után a vár is. 1378-ban kiváltságokat és városi rangot kapott, 1445-ben Hunyadi Jánosé lett, aki szabad városá tette. A város részt vett az 1514-es paraszthabórúban, emiatt kiváltságait elvesztette.

A trianoni békeszerződésig Bereg vármegye munkácsi járásának székhelye volt. 2001-ben 81 600 lakosából 62 900 ukrán, 7300 orosz, 6900 magyar és 1100 cigány volt.

Munkács várát a monda szerint Álmos vezér építtette, és a hegyeken való vesződések átkelés emlékére kapta mai nevét. Múltját, hadászati jelentőségét és nagyságát tekintve Kárpátalja egyik legjelentősebb, épségben fennmaradt vára.

Anonymus szerint a Vereckei-hágón átkelő magyarok itt tartották első pihenőjüket. A középkorban az Oroszországba vezető útvonal legfontosabb pontja. 1672-ben Zrínyi Ilona gyermekeivel ide vonult vissza, melyet a felkelők ostromoltak, végül Thököly Imre házassággal szerezte meg, melyet itt tartottak 1682. június 15-én. Thököly veresége után Zrínyi Ilona még két évig tartotta a várat a császáriakkal szemben.

A Rákóczi-szabadságharc kitérője után a vár II. Rákóczi Ferenc tulajdonává vált, aki kijavíttatta, megerősíttette és innen irányította a harcokat. A szabadságharc bukását követően a munkácsi vár tartotta magát a legtovább, s a szatmári béke után császári kézbe került.

1834-ben gondatlanságból egy hétig tartó tűzvész emésztette a várat. A szabadságharc leverése után a vár a forradalmárok fenyítő helyévé lett. A vár északi kiszögellésén a honfoglalás ezeréves jubileuma alkalmából, díszes talapzaton 24 méter magas emlékoszlopot állítottak, tetején hatalmas turulmadárral. Az emlékművet az 1920-as években lebontották.

Az 1990-es évektől megindult a felújítás, amely a napokban is tart. A várbán kulturális és zenei fesztiválok is rendeznek. 2007 augusztusában Ukrajnában internetes szavazással választják ki az ország hét csodáját. A 21 jelölt közé Munkács vára is bekerült.

H. J.

Utazás Norbival

Szaúd-Arábia előtti élet

A nyolcvanas évek közepe táján történetünk két későbbi fiatal arab szereplője gondtalanul homokozott a hatalmas Szaúd-arábiai sivatagban, a Perzsa-öböl menti partí síkságon elterülő Riyadh városában. Nem sejtették, hogy sok évvel később a homokozólapátot tartó kezük elvesztését egy kisdíáknak köszönhetik majd, aki ezzel egyidőben épp egy kelet-magyarországi kisvárosban iskolai mozilátogatásról távozott a helyi művelődési központból, arcán elképedt mosollyal, a nagyszerű Bmx Banditák című film vetítéséről.

No, ez a kölyök én voltam. Akkor még én sem gondoltam volna, hogy a filmen látott csudabicykli teljesen megváltoztatja majd az életem és bejáróm majd vele egész Európát, felépek majd az emíreteknek Dubaiba és egy artiscsoport tagjaként betekintést nyerek egy, az egész világ számára zárt országba, Szaúd-Arábiába.

Tagadhatatlan, hogy a Bmx Banditák ismertté tette és divatba hozta nálunk is ezt a kerékpárt, de szándékosan nem használom gyakran a bmx kifejezést, mert a köznyelvben ez helytelenül leginkább csak egy gyerekes kisbicykli gondolatára ösztönzi az embert.

Az általam üzött sport – a bmx flatland – sokkal több ennél, nem is annyira sport, mint inkább életstílus. Kitűnő eszköz arra, hogy a bennünk zajló alkotási folyamatot, tanulni, fejlődni vágyást látványos módon megtestesítse egy speciális kerékpárral, ami túllépett az eredeti rendeltetésén és akrobatikus mozdulatok, mitöbb, a művészi önkifejezés eszközévé vált, kreatív alkotás, tánc, a szabadságvágy korlátlan megnyilvánulásaként.

Magyarország persze nem Amerika. Elképesztően silány bringákkal küzdöttük magunkat fel arra a szintre,

hogy hamarosan a magyar válogatott tagjaiként külföldi versenyekre utazhassunk. Romantikus érzés visszagondolni a sárga Ikarusz buszokra, amibe belepréseltek minket biciklistül, csomagoszul, fasirtoszendvicsestül. Mégis bevettük Európát, világbajnokságokat nyertünk Németországban, szellemet idéztünk a nottinghami kastély wc-jében, és olyan is volt, hogy térdig lehúzott gatyával száguldoztunk a bringákkal az Eiffel torony alatt.

A kilencvenes évek közepén ifjú magyar világbajnokként sem vártak zsíros szponzori szerződések, mégis mindig megtaláltuk a módját, hogy kezünkbe véve az irányítást megmutassuk magunkat a világnak.

Mint amikor a régi időkben a Művelődési Ház mögöl az IBUSZ túra keretében Korfura induló autóbusz sofőrjének kezébe pattintott összehajtott ötezes segítségével felkérdeztünk a buszra, ami már így is

szűkös volt, a sofőr hegymenetben gyakran rakta be a térdemet kettesbe a váltó helyett. Valahogy a kompra is felpofátlankodtunk, így érkezünk meg Korfura egy szál hátizsákkal, egy biciklivel és üres zsebekkel. Kerkira főterén kezdtem el a bemutatót, ahol negyed óra múlva már hatalmas lett a tömeg, így a haverom körbeindult a kalappal, ami szépen meg is telt görög drachmákkal...

Eleinte a körénk összesereglett helyi erők közül válogatott csajoknál húztuk meg magunkat éjszakára, de hamarosan felfedeztek minket a helyi bárók és diszkók tulajdonosai, így hetek múlva már a szép zöld sziget

minden nagyobb éjszakai szórakozóhelyé-

Addigra én már túl voltam pár világ körüli hajóúton Dél-Amerikától Kelet-Ázsiáig.

nek színpadán megfordultunk (nem kellett kalapozni és a szállásunk is megoldódott).

De aztán eltelt újabb sok-sok év, és beléptünk az új évezredbe, ami kiskori elképzeléseimhez, robotokhoz és repülő autókhoz képest igen kiábrándítóan indult...

Ahogy a többi velem egykorú egykori bringás, addigra már én is feladtam a bicajozást és komolyabb elfoglaltságok után kellett nézmem.

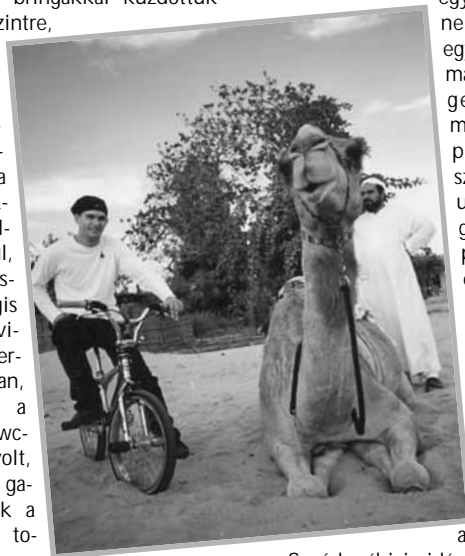
Éppen egy héthónapos tahiti szigetvilági hajós szerződésből érkeztem haza frissen ki-nevezett új pozíciómban, amikor egyre rosszabbodó elvonási tüneteim miatt úgy döntöttem, veszek egy új, komoly biciklit. Az év ugyanazon napján ugyanazon percében lépett be az akkori egyetlen magyarországi bmx-kereskedésének ajtaján velem

együtt egy srác. Tíz éve nem találkoztunk, de egyből felismertük egymást és miután beszélgetni kezdtünk, elmondta, hogy ő tovább próbálkozott a bmx-szel és most épp egy új utazó cirkusznál dolgozik, napi két fellépéssel, sátorállítással és elefántkaki-lapátolással. Elmondta, hogy az ügynöke épp új embert keres egy új projecthez, ha van kedvem, hívjam fel. Így is tettem. A vonal végén egy fővárosi artista és zenész ügynök volt, aki elmondta, hogy

egy Szaúd-arábiai vidámpark látványos fellépéseket tervez a parkjaiban, és ehhez keres most embereket.

Addigra én már túl voltam pár világ körüli hajóúton Dél-Amerikától Kelet-Ázsiáig, de Szaúd-Arábiáról mégsem hallottam azelőtt. Az ajánlat hallatán arra gondoltam, ez is csak egy jó buli, beszállok, semmi vesztenivalóm nem lehet. Tévedtem...

folytatjuk
Kőrösi Norbert

Képregények pozitív megítéléséről

Abban, hogy itthon a népszerűség lassan elsüllyed a tömegtelen kultúrmocsoktól, amit a média minden létező csatornán keresztül sugároz, az átlagember nem sok kivétlnivalót talál. Ezért megvetésük tárgyát általában más kifejezési eszközökben keresik, csak hogy legyen mire zúdítaniuk természetes rosszallási kényszerüket. Magyarországon ezt a szerepet – igen méltatlan módon – a képregények töltik be.

Talán egyetlen más médium nem kapott nálunk annyi kritikát és lehézést a közvéleménytől, mint amennyit a képregényeknek kellett (és kell a mai napig is) elszenvedniük évtizedek óta a sztereotípiájuktól szabadulni képtelen tömegtől. Ezek azok a jóemberek, akik pusztán a hozzá nem értés hiányában, ráadásul alapján sorolják be ennek a művészeti ágának a termékeit a Buci Macihoz hasonló gyermekkoholmányok bűvkörébe – nyilván ennek tudható be, hogy az újságíró standokon ezt a két kategóriát nemhogy egymás mellett, hanem egymással elkeverve árulják. Ennek az Európában egyedülálló irracionális anti-comics beállítottságnak már többen keresték az okait, egyesek szerint még a szocialista éra által anno diktált vizuális kultúraellenes beütés kései hagyatéka, mások szerint csak a számítógépes játékok erőteljes konkurenciája szorította ki őket a pozitív megítélésű köztudatból. Ez utóbbi indok logikus, mivel mindkettő jelenség nagyjából egyidőben kezdte bontogatni itthoni szárnyait, csak a jelek szerint a képregények megfelelő értelmezéséhez szükséges kódrendszer „dekódolása” megerőltetőbb feladat az átlagember számára, mint egy gombot nyomogatni és tonnaszámra gyilkolni a szörnyeket.

Vannak, akik még az önálló művészeti mivoltát is megkérdőjelezzik, elfeledkezve arról a tényről, hogy még a szkeptikusok is gyakran „a kilencedik művészet” néven emlegetik e műfajt, amit az irodalom és képzőművészet frigyéből származó „mostohagyermekként” betöltött pozícióval nyert el. Nyilvánvalóan azok cáfolják meg ezt, akik számára a képeken keresztül való kommunikáció alantas dolognak számít, mivel megöli a vizuális készségedet, hogy ha kész képeket kapsz az agyadba. Első megjelenésük óta támadják ezek az emberek a képregényeket minden lehetséges fórumon, sajnos nem kevés sikerrel. Erre a legjobb példa egy amerikai pszichiáter, Fredric Wertham könyve (Seduction of the innocent - Az ártatlanok megrontása), melyben barokkos túlzásba vitt és nem kevésbé röhejes megállapításával tiport a porba az akkor még fiatalnak számító képregényeket. Tettével kevés híján sikerült is végképp eltörölnie a műfajt. Az USA szenátusának nyomása miatt 1954-ben létrehoztak egy cenzori bizottságot Comics Code Authority néven, amely szigorú fasiszta szabályrendszerével meghatározta a képregények min-

den egyes mozzanatát. A támadást túlélte, ám a Comics Code bevezetése nem kevés áldozattal járt, mivelhogy minden, a valódi életet tükröző vonást totálisan likvidált az addig rekordszámra kelendő magazinok lapjai közül. Keresztshadjárata eredményeként a történetek laposá, a hősök sekélyessé és érdektelenné váltak, ami drasztikus érvágást okozott a képregényiparnak. Ennek az időszaknak a szabályrendszer diktálta sablonja volt az, ami alapján az általános közvélemény az esti mese könyvek szintjére süllyesztette a képregényeket. A megbélyegzés évtizedei után, a szuperhősök felnőttkorba lépése nagyjából a '80-as évek második felében kezdődött meg, amikor egy maroknyi vérprofi angol író invenciózus módon fogalmazta át a képregények világát. Ebben a megújult univerzumban egyre többen követték munkásságukat, ami a történetekre helyezte a fő hangsúlyt és a képi világ másodlagos maradt mögötte. Egy vizualításra épülő műfajban ez merően szokatlannak számított, hiszen addig mindenki csak a rajzokra koncentrált, de törekvésük, mely a képregény új síkra emelését célozta meg, végül sikerrel járt. Az ezredforduló előtt végzett közvéleménykutatás szerint az amerikai képregényolvasók túlnyomó többsége jócskán 17 év feletti, ami meg is látszik a mai sztorik hangvételén. A jelenkori szerzők irományai mind komplexitásban, mind pedig történetvezetésben mesteri szintet ütnek meg, aminek kellő értelmezése nehezen lehetséges annak a korosztálynak, melynek a sztereotípiák szerint elvileg készültek. A műfaj felnőtt olvasókörében való térhódításának abszolút mérőföldkövet jelentették a „suggested for mature readers” (kizárólag érett olvasók részére) felirattal megjelenő képregények, amilyenek például a DC óriáskiadó Vertigo comics kiadványai. Ezeket a történeteket a globális nagyságúvá duzzadt képregényipar legnagyobb nevei jegyzik, és amik immáron magyarul is hozzáférhetőek kiadványos kötetek formájában.

Hazánkban maig szilárdan tartja magát az a botor elképzelés, miszerint ha egy képregényben köpenyes-maszkos szuperhős szerepel, az kizárólag a tizenkét évesen aluli gyermekek számára legitimált olvasmány, felnőtteknek retardált időpocsékolás, amelynek olvasása maximum csak önnön lejáratusunkat szolgálhatja, neve pedig nem más, mint a gagyi és tré szavak egyik színóniája. Ennek ellenére a világ legjobb képregényeként számontartott Frank Miller: The Dark Knight returns vagy az Alan Moore: Watchman pontosan ennek a lenézett stílusnak egyedülálló gyöngyszemei, csak a beteges szűklátókörűség skatulyázza be az ifjúsági irodalom alacsonyabbrendű rétegébe. A képregények olvasása, a kép és szöveg közti kölcsönhatás megértése nem nehéz feladat, ha egy kicsit jobban bekukkantunk a köpeny és maszk mögé.

Monostori András
Fotók: internet

Elmúltál már 18?

Sokszor leakadtam azon, hogy miért kéri el mostanság a személyimet a különböző üzletekben, ha például dohányterméket vásárok.

Talán felháborító, talán nem, de mindenképpen szokatlan. Habár egyes vélemények szerint más európai országokban ez teljesen természetes és nem kell felháborodni ezen! Sőt, ezt akár egészségvédelmi intézkedésnek is tekinthetnénk, mert a dohányzás káros az egészségre, sőt az alkohol is, és csak 18 éven felüliek károsíthatják a saját egészségüket. Tehát védjük a gyermekeket!

18

A félreértések elkerülése végett az ide vágó törvényrész:

(2) A dohánytermék kereskedelmi forgalomban 18. életévét be nem töltött személy számára nem szolgálható ki.

(3) A (2) bekezdésben foglalt korlátozás érvényesítése érdekében a forgalmazó fel-

adatkorében eljáró személy kétség esetén – saját eljárási jogosultságának igazolását követően – életkorának hitelt érdemlő igazolásra hívhatja fel a dohányterméket vásárolni kívánó személyt. Az életkor megfelelő igazolásának hiányában a dohánytermék kiszolgáltatását meg kell tagadni.” – 2005. évi CLXIV. törvény a kereskedelemről.

Tehát ha összefoglaljuk, akkor nem adható ki mondjuk egy doboz cigi, ha nem nézel ki 18 évesnek, de ha fiatal vagy, akkor inkább – biztos ami biztos alapon – elkérik az igazolványodat.

Általában az eladók mindig valami frapáns magyarázattal szolgálnak, ha esetleg megkérdézik tőlük, hogy „ennyire nem nézel ki 18-nak?”

Csak néhány, ami megmaradt bennem: Egy hipermarketben az eladó közölte velem, hogy őt figyelni a kamera, és rögzíti, hogy elkéri-e a személyimet vagy sem.

Valamint a fő ok, hogy nem szeretnék, ha bezárná az üzletet a Fogyasztóvédelmi Hatóság. Ugyanis terjengenek rémhírek, hogy egy 17 éves bajszos, szakállas srácot küldött be a hatóság, majd miután vásárolt egy doboz cigit, a hatóság bezárta a boltot 30 napra. (Csendben jegyzem meg, hogy a törvény erre lehetőséget ad, sőt...)

Ezzel tehát saját magát is védi az eladó, illetve a saját állását.

Szóval kérje el, de nem mindegy, hogy milyen stílusban teszi ezt meg valaki...

Tehát inkább vegyük bókna, ha elkéri a személyinket, mintsem sértőnek. Az eladó is ember, ő is tévedhet, és nézzük el neki, ha bunkónak találjuk a megütött stílust, mivel biztos fáradt és kimerült.

SzeN(y)ó
kép: internet

Ártalmatlan elmélkedések

Hogyan cseréljük le a trikolorót?

Bodrogi László kerékpárversenyző szeptember végén rajt-hoz állt a Németországban zajló országúti világbajnokságon. Mindenki tudta, hogy a címvédő, szinte már más dimenzióban közlekedő svájci Fabian Cancellari nem lehet legyőzni.

A magyar sportoló lassan kezdett: az első ellenőrző pontnál még csak a 18. helyen állt. A következő szakaszokon

azonban rákapcsolt. Egyre nagyobb erővel lökte előre a kerékpárját a kellemetlenül hűvös időben, parádés hajrával ledolgozta a hátrányát, s a második helyen ért célba. Ezzel a teljesítménnyel a magyar kerékpársport legfényesebb sikerét érte el. Az eredmény egyben olimpiai kvótát jelent Pekingbe. Francia segítséggel.

Bodrogit ugyanis csupán a francia Credit Agricole támogatta. A magyar szövetségtől semmilyen anyagi segítséget nem kapott. De nem újkeletű a helyzet. Bodrogi az athéni olimpián úgy lett csupán a 22., hogy nehezményezte az őt támogató megfelelő háttér csapat hiányát. A görög fővárosban édesapja, valamint a magyar olimpiai iroda kollégája segítette, utóbbi ekkor vezetett először ilyen munkát. Most pedig egy francia és egy belga kerékpáros szakember volt a szerelője, a masszörje és a kísérlőcső sofőrje „két személyben”. A Magyar Kerékpáros Szövetség elnöke a száználmas helyzetről annyit mondott, hogy a szervezet annyiban már kiállt az évek óta Franciaországban élő, francia feleséggel bíró, a Credit Agricole csapatában profiskodó kerekese mellett, hogy őt nevezte a vb időfutamára és mezőnyversenyére is.

A kerékpáros ezután kijelentette, hogy mivel itthon nem tartják be a szabályokat, többet nem ül nyeregbe Magyarországon, és olimpiai indulását is kérdésesnek mondta. Mivel magyarként szerzett kvótát az

olimpiára, ezért nincs lehetősége országot váltani. Ha indul az olimpián, akkor magyarként teszi, de az év végéig beadja a francia állampolgársági kérvényét, s később francia színekben szeretne versenyezni.

A magyar sport valószínűleg egy tehetséges, sokra hivatott fiatal ember elvesztése elé néz. A magyar támogatást nem élvező

kerékpárversenyző döntését (egy friss internetes szavazás alapján) a klikkelők többsége nemhogy megérti, méltányolja is. Bodrogi talán Pekingben fog – szívből reméljük – érmet szerezni Magyarországnak.

A veszprémi születésű, az egyetemi tanulmányait Los Angelesben végző, atlantai olimpiai bajnok kalapácsvető, Kiss Balázs jut eszembe. Egy alkalommal tett egy félreérthető, szerencsétlenül megfogalmazott kijelentést, mely szerint az olimpiai győzelmet követő eredményhirdetésen a magyar mellett szíve szerint ott látna az amerikai lobogót is. Később ezért a hazafiatlannak gondolt mondatért számos bírálatot kapott a honi médiában. Sokan hálátlan hazaárulónak tartották. Rendre azt kérdezték tőle, hogy mennyi időt tölt még Magyarországon, mikor megy haza Amerikába, hogyan képzeli el ott a jövőjét. Ő pedig erre mindig azt válaszolta: „Én itt vagyok itthon. Én magyar vagyok. Én ide térek haza, a mamám veszprémi házába.” A legrémelebbnek azt tartotta, amikor ráfogták, hogy már magyarul sem tud, és akcentussal beszél.

Egy alkalommal Kiss Balázzsal interjút készített egy újságíró, de a beszélgetés előtt a sportoló még telefonált egy nyilvános fülkéből. Állítólag egy ember négy dolgot mindig az anyanyelvén fog számolni, álmodni, imádkozni és káromkodni. Kiss Balázs akkor angolul motyogta maga elé a telefonszámot. De persze nem ez a fontos, hanem az, hogy mit érez. És az sem, hogy Bodrogi László a pekingi olimpiai aranyéremről magyarul vagy franciául álmodik.

Huszka János
fotó: internet

Mi a feladatuk a mai kor és az örökkévalóság „Éváinak”?

Női eszményekről lesz szó. Spiritalitásról, megértésről, boldogságkeresésről.

Két ember feladatáról egy másik irányába, és főleg a nők feladatáról az életben. Jung szerint az embereknek az idő múlásával nem lelki, hanem spirituális problémáik vannak. Válságuk oka, hogy nem találják életük magasabb értelmét. Miért érettebb manapság a nők zöme lelkileg, mint férfi társaik? Miért éhesebbek az igazságra és szomjasabbak egy emberibb és szebb élet lehetőségére?

Müller Péter Örömkönyvből igyekszik spirituális mélységeiben megragadni a nők szellemiségét. Vallja, hogy az elmúlt sok-sok esztendő tapasztalatai alapján a legtöbb családban a feleségek, anyák, nagyanymák voltak a bölcsőbbek, akik valódi értékeket óvtak, és akiket a történelmi szenvedélyek nem örjítettek meg, nem alacsonyodtak és aljasodtak el az idők folyamán. És bár nem beszélnek róla – hisz egyéb teendőik nemes hallgatásra sarkallják őket –, de látják, hogy a több ezer éves férfifuralom a világot nehezen menthető válságba sodorta.

Madách Imre az Ember tragédiájában úgy látja, hogy az utolsó időkben már csak Éva hallja az „Úr hangját”. Ezért a férfinak figyelni kellene rá, mert nem önmagát mondja, nem a saját „hülyeségét”, hanem az egyetemes üzenetet, ami az emberi lét egyedüli alapja. Azt is megjövendöli, hogy az utolsó időkben Ádám, a férfilelek elveszíti a csatát, s az emberiség megváltója a női lélek lesz.

Sok nő küzd azzal, hogy a férje, barátja, kedvese nem érti meg. Nemcsak a lelkét, hanem főleg a szellemiségét. Hiába műveltebb a férfi, hiába tájékozottabb, okosabb és racionálisabb, ha a lélek fejletlenebb. Ha egy nő egy férfi felett áll bölcsességben, akkor is el kell hitesse vele, hogy ő van fölül, nehogy megtépázza a férfi hiúságát. Ráadásul egy olyan férfival, aki szellemi-

leg mozdíthatatlanul odatapadt egy beteg korszellem tudatvilágához, roppant nehéz együtt lennie valakivel, egy nővel, aki repülni akar. Ezt a repülést, istenkeresést, boldogságkeresést, önmagunk keresését, eszmények kutatását nevezi Jung „spirituálisnak”.

Van olyan nagy szeretet is, mely kibírja, hogy társával nem tudja megosztani sem a lelki, sem a szellemi gondjait. Lényegében egyedül van mellette. Vannak barátai és társai, akik sokkal jobban megértik őt, mint a kedvese, mégis vele marad.

Ráadásul a férfi általában a valódi társakra féltékeny. Tehát még ezt is el kell viselnie.

A férfiak zöme beleragadt abba az eszménytelenségbe, amely süllyedő világunkat jellemzi.

Nem moogatja őket más, mint az érdek, a pénz; nem hisznek másban, csakis az anyagiakban, a gazdaságban, s úgy vélik, hogy minden eszmény és hit: álmofalás! Már gyerekkorban is a kisfiúk legnagyobb öröme a technika; autókkal játszanak inkább, mint mesékkel, tündérek tavával, hősiességgel és a halhatatlansággal.

Ez a válság manapság nagyon sok párkapcsolat alapvető gondja. Persze nagyon nehéz belátni egy kapcsolat sorszerző mélységeibe, és eldönteni, hogy mit tegyünk, ha „föl akarunk szállni”, a társunk pedig nem akar. Ha szárnyainkat mozgatva párunk egyszerűen nem ért minket, és ő inkább marad a józan racionalitásában. Mit tesz ilyenkor egy nő, aki szereti a párját? Kibírja, hogy igazából egyedül él társával, és nem tudja vele megosztani sem lelki, sem pedig szellemi gondjait? Ha azt az embert a nő – minden riasztó távolság ellenére – szereti, akkor maradni fog. És azt hiszem, ha a világ rendje legtöbbször nem is fest túl következetes képet, ez mégis így van jól.

Kovács Katalin
kép: Tibai Gyöngyi rajza

AntiNobel-díj 2007

Avagy hogyan gyűrődik az ágylepedő?

Az úgynevezett IgNobel-díjat – neve az angol ignoble, vagyis alantas, méltatlan, hanyagolható szóból származik – humor által vezérelten osztogatják adományozói évről évre vidám ceremónia kíséretében a Harvard Egyetemen, míg azok, akik kapják, gyakran egyáltalán nem viccből kutatnak vagy produkálnak dolgokat. Eredményeik „először megnevettetik, aztán elgondoltatják az embert” – mondta el az idei díjazások kapcsán Marc Abrahams, az IgNobel-prize alapítója. „Valahogy elismerésben kell részesíteni ezeket az embereket, akik olyasmit vittek véghez, amit még soha senki.”

A dolog komolyságát jelzi, hogy az Annals of Improbable Research (Alig hihető kutatások krónikája) című egyetemi tudományos vicclap október 4-i, csütörtöki ünnepségén valódi Nobel-díjazások adták át a kitüntetésekét a kollegáknak, immár tizenhetedik alkalommal, tíz kategóriában.

Egy kis szemezgetés a díjakból:

A nyelvészeti IgNobel-díjat 2007-ben Juan Manuel Toro, Nuria Sebastian-Galles és Joseph B. Trobalon, a barcelonai egyetem kutatói kapták, amiért kimutatták, hogy a patkányok időnként nem tudnak különbséget tenni a japánul visszafelé beszélt és a hollandul visszafelé beszélő személyek között.

A kémia kategória díjazottja, a japán Jamamoto Maju kidolgozta, hogyan lehet vaníliaivonatot előállítani tehéntrágyából. Aki alkalmazza a módszert, az a klímaváltozás ellen tesz, hiszen a trágya kipárolgása is gondot okoz az atmoszférában – indokolta a zsüri döntését Marc Abrahams.

Az irodalmi díjat Glenda Browne ausztrál kutató érdemelte ki, amiért kimutatta, hogy

az angol nyelv határozott névelője, a „the” szócska miként zavarhatja össze azokat, akik abcérendbe akarnak rakni szavakat.

Minél több kardot nyel be a művész egyszerre, annál nagyobb a sérülés veszélye, és akkor is gyakran történik baleset, amikor egy korábbi sebesüléstől még érzékeny a torok – áll a kardnyelés mellékhatásairól készült alapos tanulmányban, amelyért Dan Meyer, a Nemzetközi Kardnyelő Szövetség igazgatója kapott orvosi IgNobel-díjat.

Fizika kategóriában egy chilei-amerikai kutatócsoport kapta a díjat. Tanulmányukban azt a kérdést boncolgatták, miért és hogyan gyűrődik az ágylepedő.

A holland Dr. Johanna van Bronswijk az eindhoveni egyetemről népszámlálást tartott az agymatracon: felsorolta az összes különböző apró élőlényt, atkát, pókot, bogarat, álszörpöt, baktériumot, algát és egyéb növényféléket, amelyekkel együtt alszanak az emberek. Munkássága biológia kategóriában érdemelt díjat.

Kovács Katalin
fotó: internet

Szeretni négy lábú társainkat

Az Állatok Világnapja értelme

Feltételezem, de legalábbis reménykedem benne, hogy többségben vagyunk állattartók, szeretők s ez által védők is. Mégis folyton rá kell döbbernünk, hogy alig teszünk valami látványosat, olyat, ami kézzel fogható és valóban segít az állatokon. Legtöbbször csak odáig jutunk, hogy a TV előtt ülve vagy az újságot olvasva nagyokat szörnyülködünk az éppen aktuális állatkínzás és hasonló témák hallatán. És itt most nem azokról szólnék, ahol hű társaink, a blöki, cicusok s egyébek szerető gazdikiáknál élnek a számunkra rövidke életüket, mert ők 80%-ban úgymond jó helyre születtek. Ami inkább kihangsúlyozandó, az az állatkísérletek áldozatainak, a prémtermelésre tartott kisállatok (szürkeróka, hörcsög, nyúl, csincsilla stb.), nem beszélve a több százezer lemészárolt, vadon élő, ártatlan állatról, melyeknek azért kell meghalni, hogy legyenek csecse-becse dísz tárgyai, csili-bili ruháink, ékszereink, bútoraink s egyéb felsorolhatatlan, ám roppant értelmetlen tárgyai (pl. elefántcsont portékák, kígyóbőr cipők, szörme ruházatok, kítőmött állatokból „lakásdíszek”). És akkor még nem is esett szó a gazdasági állattartásról, melyek leginkább élelmezésünkre szolgálnak. Bizonyára mindenki hallott már arról, hogy a vágóhídig milyen kínokon kell átésni a marháknak, sertéseknek, birkáknak s baromfiknak, hogy milyen hihetetlenül szűk helyre nyomorítják be őket, míg utaznak kivégző helyeikre, s közben agyonnyomják egymást, csontjaikat török... hogy másról ne is beszéljek. Csoda, ha mély érzésű állatvédők ezek tudatában vegetáriánusok lesznek? Miért tehetjük meg velük azt, hogy rajtuk kísérletezzük ki legújabb parfümjünket, gyógyszereinket (a laboratóri-

umi állatok száma a világon évi 100 millió), s főleg miért lehetséges, hogy pusztán kedvtelésből le vadászhatjuk őket, vagy állatvadászaton örömmel nézhetjük szenvedésüket. Szerencsére 2006 tavaszától bűncselekménynek számít az állatkínzás minden formája (még az is, ha utcára dobunk egy kutyát), amire már borzasztó nagy szükség volt. Az emberi brutalitás roppant egyedi, ezt fordítva nem tennék meg velünk állataink. Kérdeznék, hogy miért uralkodhatunk felettük? Csak mert mi tudunk beszélni?

Az Állatok Világnapja Assisi Szent Ferenc nevéhez fűződik, aki állatszeretetéről ismert. A legenda szerint értett az állatok

„Egy nemzet nagysága és erkölcsi fejlettsége híven tükröződik abban, ahogyan az állatokkal bánik.”

(Mahátma Gandhi)

nyelvén, s még beszélni is tudott velük. 1930-ban született meg ez a szép ünnep (október 4.), ami Magyarországon a rendszerváltás óta népszerű. Eredetileg a vadon élő állatok védelmére szolgált, de mára már kinőtte magát, s minden védtelem élőlényre vonatkozik. Az ünnep célja az állat és ember kapcsolatának, barátságának hangsúlyozása, s az, hogy végre tisztán lássuk: szebbé, boldogabbá, sok-sok élménnyel gazdagabbá teszik mindennapjainkat, a magányban hű társaink, vigasztalóink, mosolyt csalnak arcunkra, s cserébe hihetetlenül egyszerű dolgot várnak: a feltétel nélküli szeretetet.

Igazából globálisan kellene tenni végre valamit, mert az, hogy vagyunk néhányan, akik imádnivaló ebeinket (s egyéb állatfajtáinkat) családtagként szeretjük s óvjuk, már kevés. Hisz Földünk milliárdnyi állata számít arra, hogy teljes életet éljen, ezért nem csak október 4-én kellene ezen elgondolkodnunk, hanem az év minden napján.

M. Bán Bea

Az 1956-os forradalom és szabadságharc szegedi áldozatai

Az 1956-os forradalom és szabadságharcnak négy szegedi mártírja van.

Schvarcz Lajos kenderfonógyári munkás az október 26-ai sortűz áldozata. A tizennyolcéves fiatalember több ezer társával együtt részt vett a szegedi tüntetésen, mikor a Széchenyi térről az avosok a Takaréktár utcán összegyűlt tömegre sortűz zúdítottak.

A város szülőtte, Danner János műegyetemi hallgató november 1-jén halt hősi halált. Egy tárgyalásról tért volna vissza a Honvédelmi minisztériumból a Műegyetemre, amikor egy ismeretlen autóból az avosok sortűz zúdítottak rájuk. Danner Jánost 12 lövés érte. Azonnal meghalt.

Földesi Tibor és Kovács József a későbbi koncepciók perék áldozata. Mindketten a Szegedi Forradalmi Nemzeti Bizottság elnökségének tagjai voltak.

Földesi elsőfokon 15 év börtönre ítélték. Az ügyész fellebbezése alapján ítéletét a Legfelsőbb Bíróság halálra súlyosbította. A Budapesti Börtön és Fegyház udvarán 1958. január 31-én felakasztották.

Kovács Józsefet október 6-án végezték ki. Pontosan azon a napon, melyen 109 évvel korábban az aradi vértanúkat.

Mindannyian életüket adták a szabadságért.

VÉLEMÉNY

OEP megy,
járulék marad

Székely László

Ha eddig nem volt jó üzlet egészségügyi járulékot szedni, akkor ezután minden bizonnyal az lesz. Kóka János büszkén írja levelében, hogy „egyedül az egymással versenyző biztosítók képesek a jobb szolgáltatás kikényszerítésére a betegek érdekében”. Csak nehogy úgy versengjenek a biztosítók jobb szolgáltatás nyújtásával a betegnek, mint ahogyan a bankok ma versenyeznek egymással. Tudniillik, egységesen csillagászati számlanyitási, számlavezetési, adminisztrációs és egyéb tranzakciós költségekkel, a bankváltás költségeiről és a vele járó hajchihóról nem is beszélve. Ha tehát a bankok számára a megnyugtatóan kicsi magyar piacot kiválóan kézben tartják tartani az árak egységesen magas tartásával, akkor vajon az egészségbiztosítókat mi tartaná vissza hasonló tisztességtelen piaci magatartástól? A gazdasági versenyhivatal? Aligha. A várható árkattellel szemben pedig az is pusztán pótcselekvés, porhintés, hogy egy biztosító „legfeljebb 1,5-2 millió ellátását” vállalhatja.

„A monopolhelyzetű OEP helyett ugyan állami többségi tulajdonú, de a magánbefektetők számára érdemi döntési jogokat biztosító pénztárak jönnek létre.” Hangzik a legfőbb érvek egyike. Érdekes, hogy az SZDSZ mennyire érzékeny a monopolhelyzetű állami szervekre, de mennyire nem érzékeny a hamarosan monopolhelyzetűvé váló magánbefektetői-árkattellel. Az SZDSZ ideáiban vezermotívumnak számító gondolat egészen kecsesgató: minden gazdaságosabban, jobban, és legfőképpen olcsóbban működik, ha magánkézbe kerül. Feltéve persze, ha a hatalmon lévő párt(ok) kellően elhanyagolják az állami kézben lévő szervezetek gazdálkodását, hogy mást ne mondjunk, az Országos Egészségügyi Pénztárét (OEP). Az utóbbi kellemetlen tényről rendre megfeledkezik az az SZDSZ, amely 1990 óta 9 évet töltött kormányon, ebből ötöt 2002 óta.

„Az új rendszerre való áttérés nem lehet ürrűgő a járulékelérésre, a jövőben is mindenkinek jövedelemarányos járulékot fizet, és a pénztárak fejkvótát kapnak az egyes biztosítottak után. Ezzel a rendszer megőrzi a nemzeti kockázatközösséget.” – írja Kóka. Pimasz módon arról szó sincs, hogy a papíron gazdaságosabb, hatékonyabb és olcsóbb magánbiztosítói finanszírozásnak köszönhetően a járulékok csökkentésére valaha sor kerülne. És ez az egészségügy finanszírozásának legnagyobb trükkje. Miközben a magánosítás legfőbb érve az állami tékozlás, a járulékok valamikori csökkentésére még csak gyurcsányi ígéretet sem kapunk. Ez a tény önmagában többlet mond el a reformnak: vezetett pénzügyi trükkről, mint bármilyen hangzatos szövirág. A magánosodó pénztárak tehát ugyanazt a fejkvótát – ha nem nagyobb – fogják bezsebelni az állami költségvetésen keresztül az emberek adóiból, mint ma az OEP – hiába a magánosítás. A különbség mindössze annyi lesz, hogy – ha eddig volt lenyúlás – akkor az OEP helyett a magánbiztosítók is kiszakíthatják jókora konckukat a biztosítottak után kapott fejkvótából, most már tisztán, profit formájában. Ez persze természetesen érthető, ha az SZDSZ-t pár tucat befolyásos nemzetközi bank, biztosító és nagyvállalat helyi leányvállalataként értelmezzük.

„Az új rendszerre való áttérés nem lehet ürrűgő a járulékelérésre, a jövőben is mindenkinek jövedelemarányos járulékot fizet, és a pénztárak fejkvótát kapnak az egyes biztosítottak után. Ezzel a rendszer megőrzi a nemzeti kockázatközösséget.” – írja Kóka. Pimasz módon arról szó sincs, hogy a papíron gazdaságosabb, hatékonyabb és olcsóbb magánbiztosítói finanszírozásnak köszönhetően a járulékok csökkentésére valaha sor kerülne. És ez az egészségügy finanszírozásának legnagyobb trükkje. Miközben a magánosítás legfőbb érve az állami tékozlás, a járulékok valamikori csökkentésére még csak gyurcsányi ígéretet sem kapunk. Ez a tény önmagában többlet mond el a reformnak: vezetett pénzügyi trükkről, mint bármilyen hangzatos szövirág. A magánosodó pénztárak tehát ugyanazt a fejkvótát – ha nem nagyobb – fogják bezsebelni az állami költségvetésen keresztül az emberek adóiból, mint ma az OEP – hiába a magánosítás. A különbség mindössze annyi lesz, hogy – ha eddig volt lenyúlás – akkor az OEP helyett a magánbiztosítók is kiszakíthatják jókora konckukat a biztosítottak után kapott fejkvótából, most már tisztán, profit formájában. Ez persze természetesen érthető, ha az SZDSZ-t pár tucat befolyásos nemzetközi bank, biztosító és nagyvállalat helyi leányvállalataként értelmezzük.

Edu (Benes), Jani (Slota), Robi (Fico) és a többi morcos kispajtás

Voltak itt érdekes dolgok az elmúlt hetekben. Történt ugyanis, hogy a Sztrapacska ősi hazájában, a Szlovák Köztársaságban (melynek sűrű látogatását egyébként mindenkinek ajánlom figyelmébe, mert gyönyörű) a parlament a magyar párt kivételével egyhangúan megújította és megerősítette a II. világháború után hozott Benes-dekrétumokat.

A gond ezzel csak az, hogy 2007-ben az állítólagosan társadalmilag rendkívül érzékeny Unióban egy tagállam újra kimondta azt az 1946-os törvényt, hogy az ott lévő 10%-nyi magyar kisebbség és a korábban erőszakkal kitelepítettek tulajdonképpen kollektíven felelősek a háborúban a szlovákok ellen különböző hadseregek által elkövetett sérelmekért. Bár az elfogadott dokumentum egy mondatban említi, hogy a kollektív bűnösség elvével nem ért egyet, mégis enyhe értelmi zavart mutat az, hogy az összes megerősített cikkelynek ez a lényege.

Tehát gyakorlatilag mindannyian náci kolaboránsok vagyunk – hoppá.

Ez így egy elég konkrét fordulat az eddigi közeledés, a közös államfői egyetemi előadások, az Ipoly-hidak újjáépítéséről való tárgyalások vagy a közös történelemkönyv írásának ötlete után. Azon persze már meg se lepődünk, hogy az Unióban néhány német képviselőn kívül, akit a kitelepítés szintén érintett,

ez senkit nem érdekel (Kelet + messze van + nincs benne pénz), de azért erre már mégiscsak lépni kéne valamit. Az pedig szinte elég érdekes, hogy a szlovák miniszterelnök burkoltan azzal fenyegette meg a Magyar Köztársaság Elnökét, hogy ha még egyszer hangot ad a döntéssel kapcsolatos véleményének Szlovákiában, akkor kitiltja az országból.

Azon kívül, hogy első gondolatom az volt, hogy hálaképpen küldök egy nagy csokor virágot a szélsőségesen nacionalista magyargyűlölő Jan Slotának, aki az indítványt beterveztette, mivel ő tudta először elérni, hogy az összes itthoni párt valamiben először egyetértsen, azért elgondolkodtam azon is, hogy innen akkor most hogyan tovább. Ezután ugyanis a magyar politikai erők egyhangúan ítélték el és sorra mondták le a szlovákiai hivatalos találkozókat, beleértve a köztársasági elnököt, miniszter- és házelnököt, valamint ellenléteket.

Miért is történt ez valójában? Azon kívül, hogy a szlovák államnak semmi kedve nincs sok tízezer embernek kártérítést fizetni, azért vannak ennek mélyebben gyökerező okai is. Szlovákia újszülött állam, 1993. január 1-jén jött létre. Azelőtt, 7 éves II. világháborús náci bábállami lététől eltekintve soha nem volt önálló. Mint minden új országban, bennük is van egy nagy adag bizonyítani akarás, hogy jogosultak az európai állami létre. Egy társaság általában mindig az ellenségkép megalkotásával rázódik össze. Ebből adódóan hatalmas a frusztráció is (na nem mintha bennünk nem lenne más okokból), a magyar veszélytől, revizionizmustól való félelem, ez pedig a sovínizmusban és negatív nacionalizmusban nyilvánul meg. Tény, hogy egy 10%-os kisebbség elég nagy és félelmetes is lehet, főleg hogy a XX. században azért nem volt olyan felhőtlen a viszony a két nép között. Kiváló lehetőség ezért a politikusoknak, hogy mindenért az „idegeneket” okolják, ami igen gyümölcsöző retorika a választásokon (a szocialista párt mellett két szélsőjobboldali párt van a kormánykoalícióban). Azért kicsit irigylem is őket, mert ők legalább mást utálnak, nem egymást és emiatt egységesebb társadalomban élnek. Röviden tehát ezért a lassan kétszáz éve,

a szlovák identitás születése óta tartó mosoly-szünet.

Mit lehet ilyenkor csinálni? Nem célravezető ugyanis, amikor az egyik fél szétjárja kezét és azt mondja, innentől már nem rajtam múlik. Bár nemrég próbálkoztunk kölcsönös bocsánatkéréssel, amit visszakézből elutasítottak, mondván, nekik nincs miért (igaz, hogy mi sem tudunk sokat a magyarok által elkövetett bűnökről), de azért valahogyan tovább kell majd lépni és ez valószínűleg ránk vár. Bár szükséges volt, hogy minden magyar politikai erő határozottan elítélje ezt a döntést, de sajnos Magyarország még mindig nem az a tényező, amely szemlőddöke ráncolásával a másikból a rohógesen kívül többet tudna kicsikarni.

Hogy mi a továbblépés útja? – Fogalmam sincs. Az viszont biztos, hogy most itt mindenkinek nagyon észnél kell lennie! Ugyanis a szlovák riporternek inzultálása Budapesten vagy bármilyen magyar szervezett tiltakozása Szlovákiában hűszorosan felnagyítva fog megjelenni a magyar név hallatára rögtön nemzethalált vizionáló és casus bellit emlegető szlovák politikában és médiában. És az is biztos, hogy a különböző hazai szervezetek szlovák termékek bojkottjára való felhívása is csak kizárólag arra jó, hogy mesterségesen megrontsuk az amúgy sem túl jó viszonyt, mivel a lakosság egy része ott is felül a politikusok által gerjesztett ellenszenvnek, viszont a társadalom jelentős része nem ért egyet a szélsőséggel (néhány szlovák értelmiségi alá is írt egy, a gyűlölet és kirekesztés elleni felhívást). Ha viszont bosszúból egy párt felhívására nem veszünk juhtúrót vagy más hasonlóan kemény tetteket hajtunk végre, az kiváló lehetőség arra, hogy azt a politikai viszályt, ami még nem került be mindenhol a köztudatba, a társadalomban is még jobban elmélyítsük. Minden általunk itthon vagy ott elkövetett felületlen döntés vagy cselekedet árát a félmillió felvidéki magyarság fogja megszenvedni, méghozzá sokszorosan.

Malina Hedvig is azt hitte, hogy vele ilyen nem történhet meg.

Szűts András

Az utcát járom
egymagamban

R E T R O

1956

boltim

Belerázódunk

Újra hullnak a falevelek a fákról, hidegre fordult az idő. Előkerülnek a vastagabb kabátok, az esernyők, amelyek talán hónapok óta penészednek valamelyik sarokban. Én például szó szerint találtam egy ilyen példányt: miután vettem egy újat, mert sehol sem találtam, pedig nemrég vettem. Biztos elhagytam valahol, gondoltam, mert ez az esernyők másik gyakori tulajdonsága... Aztán meglett.

Elindult az „élet”, a nyári kihalt utcákat a sors öszre teleszórta emberekkel, mint az utcákat falevelekkel. Piros – sárga – barna, tépett szélű, dércsípte falevelek sodródnak az őszi széllel, a magukba forduló, elmélázó, fázós emberek a tömeggel. Ki-ki munkába, iskolába, könnyebben vagy nehezebben indulva. Újra találkozunk emberekkel, helyzetekkel, vagy éppen most ismerkedünk velük: izgalmas része lehet ez az évnek. Lassan megszokjuk a ritmust, a korán kelést, egyesek már a „zéhákat”; egyszerűen belerázódunk. De hogyan is? Csak úgy, varázsütésre, magunktól?

Kora délután mentem valahova trolival. A közelben egy iskola volt. A megállóban három-négy ötödikesforma kislány és három fiú osztálytársa foglalta el a padot, mint a várat szokták a történelmi filmekben. Nyeglén körülülték-állták, arcukról „mi vagyunk a nagyok” felirat sütött. Mienk a vár, tietek a lekvár!

A trolira jó sokat vártam. Közben kamionok dübörögtek tőlünk pár méterre, buszok jöttek-mentek. Egy néni át akart szalmozni a túloldalra köztük. Gyerekek indiánüvöltésben törtek ki: hajrá, mama! Mama végül aztán átjutott.

A gyerekek valakiről beszélgettek, aki épp nincs ott. Mert jó szokás szerint az a legjobb téma. Aztán iskolai kréták kerültek elő a zsebekből, és az aszfaltra rajzok. Monogramot, keresztnévet kezdett firkálni egyikük, cirkalmasan aláhúzta, mintha attól az a név mindjárt szebben nézne ki, egyszerűen mesterien, művészi: plusz egyfajta kézjeggyakorlás, önkifejezés jelleget adott a rögtönzött kreálmánynak.

A másik fiú addig egy szív forma valamit firkált, jóval kisebb krétával, kinlódva, bele gondosan elhelyezett egy monogramot. Emezek meglátták, odaugrottak, cipő talpával gyorsan elsürolták a műalkotást. Nehogy már jobb legyen, mint az enyém! Rögvest bomlik a kis csapat; tornaszákkal verekedés tör ki fiúk és lányok közt, egyik lány arébb áll, félrenéz, néha visszasandít, „nem ismeri őket”... Az egyre eldurvuló hangulatot megmenti az érkező trolibusz.

Az ilyen helyzetek persze mindennaposak, ha az ember ötödikes. Hétköznapiak, a rendes hétköznapiokban. De az ilyen és hasonló helyzetek, amelyek a „kicsik minivilágában” zajlanak, megvannak nálunk is nagyban. Csak kicsit másképp éljük meg, csak kicsit komolyabbak a játszmák. És amelyek arra vezetnek bennünket, hogy belerázódjunk a mindennapokba.

Molnár-Tóth István

Álmok tengerén

A Hold kései sugarai mártóztak
arcod lágy tengerében
Hullámok fontak ezüstkoszorút
ajkad mozdulatlansága köré
Ártatlanságotól dagadó fehér vitorlások
szelték az éjszaka hajbait
Lélegzeted halk morajlása jelentette
elked egyetlen evilági kikötőjét.

Mint kagyló a gyöngyöt marasztalták
szempilláid álmodat.

Galagonya

Látomás

Hallgat a világ.
Az éjszakát,
a csend lomha pókja,
át meg át szövi.
Nesztelen lélegzetem,
hangos fátyolban suhan,
körbe fog, míg te hangtalan,
örzöl engem álmodban.
S lassan, kinyitod szemed,
szemedben életet nyerek.
Nyújtod bársony kezed,
kezedben egész leszek.
AZ AJTÓ BEZÁRUL.
A fény homályban táncol,
előttem csak te látszol,
örökké ebből a világból.

Galagonya

-

Már csak álmaimban kereslek,
De nem talállak a szó kifárad.
Minden mit adtál eltemettem rég,
emlékeim sírján még most is ég.

S én sírva gyászolom a múltat.
Gyászruhám a földbe porlad.
Szívem minden titka él,
Sötét hajam viszi-viszi a szél.

Föld issza véretem,
csókolom a férgemet,
hazug szavak a számon,
halálomat kívánom.

Galagonya

Rossz emlék

Mossa-mossa a víz a földet,
minden mocskot s annál többet.
Megtisztulva ébred a világ.
Bűnben égve kapom amit ad.

Félig vagyok csak ember,
agyam még énekel,
ott él benne egy dallam,
állat lettél fiam.

Megtetted mit nem szabad.
Nem érdekelt!
Szemed mégis sírva fakad,
ha eszedbe jut.

Jó úton

Kiemelkedő zenei teljesítmény és alázat

A Rozsdamaró zenekar nevét hirdető plakátok egyértelműen biztosítanak bennünket arról, hogy ott és akkor egy hatalmas, ám mégis rendkívül színvonalas mulatságnak lehetünk részesei. Ezek a rendezvények szerencsére egyre többször igyekeznek megmozgatni a szegedieket. A Rozsdamaró egyik tagjával, Nagy Gábor Ferenc kontrással beszélgettünk a zenekarról, díjaikról, terveikről és a magyar népzene helyzetéről.

– 2000 végén alakultatok meg. Azóta eltelt egy pár év. Hogyan értékelték utólag ezt az időszakot?

– 2000-ben ifjú egyetemistaként hozott össze minket a sors, hogy szegedi zenekarként megalakuljunk. A közös munka és a népzene feltétlen szeretete és tisztelete hozta létre zenekarunkat. Szerencsének mondhatjuk, hogy már a kezdetekkor táncházakat szervezhettünk, így a közösen megtanult zenei kincsek élő formában élhettek tovább, tehát táncoltak a muzsikánkra, ami nagy segítség volt abban, hogy még hitelesebben sajátítsuk el a magyar népzene lényegét. 2000 óta megjelent egy lemezünk, több díjat is kaptunk, így a Népművészet Ifjú Mestere miniszteri kitüntetés, vagy a Bonyhádi Népzenei találkozó kiemelt dívjárat. Néptáncgyűttesekkel és önállóan is vendégszerepeltünk külföldön, kiemelném, hogy 2005 decemberében a Római Magyar Akadémián adtunk karácsonyi koncertet, 2006-ben pedig egy hónapig Kanadában vendégszerepeltünk, így Montreálban, Torontóban és Ottawában.

– Mi az, amit sikerült megvalósítani és mi az, amit nem az akkori elképzeléseitek közül?

– Sok szép élményünk volt az eltelt 7 év alatt. A legfontosabb dolog a zenekar életében a folyamatos zenei fejlődés mellett, hogy szegedi zenekarként az országban is ismert név lett a Rozsdamaró neve. Olyan műhelyként szeretnénk megjelenni mindenhol, amely kiemelkedő zenei teljesítményt és alázatot szeretne közvetíteni közönsége felé.

– Változott a zenekar stílusa?

– Nem változott, viszont a tagok igen, mivel a lemezünkön szereplő Polgár Lilla Egerbe költözött, énekesünk Ivánovics Tünde lett, Horváth Ádám bőgős 2007 januárjával kivált a zenekarból, új bőgősünk Králik Gusztáv lett.

– Több vendégzenészetek is volt az előző lemezeket kapcsán. Kikkel terveztek még együtt dolgozni?

– Folyamatos kapcsolatban állunk a népzenei kollegákkal, így a kecskeméti Hírös és Csík zenekarral, a budapesti Fondor zenekarral, a szegedi Mentés Másként formációval, illetve Lipták Dániel kollegámmal tagjai vagyunk Békés megye legpatinásabb népzenekeirének, a Békés Bandának.

– Mostanában egyre több alkalommal találkozhattok a szegediek a Rozsdamaró zenekar nevével. Ti ezt a sikert hogyan élitek meg?

– Hála Istennek, hogy egyre több alkalommal jelenhetünk meg Szegeden is, így nagy örömközpontunkra szolgál, hogy most már a harmadik évet kezdhettük meg a JATE Klubban, ahol minden hónapban van Rozsdamaró táncház, vagy említhetnénk az Őszi Kulturális Fesztivált, ahol állandó koncertadó zenekarként jelenhetünk meg. Emellett táncgyűtteseknek is játszunk, máshol is rendezünk táncházakat és koncerteket.

– Egyre több táncház szervezésében vesztek részt. Mennyire érdeklődtek ezek iránt az emberek?

– Folyamatos az érdeklődés. Szeged egyetemi városként nagyon sok fiatal vonz, így sok nép-

táncal, népzenevel foglalkozót hoz ide a sors. Ezt főleg évadnyitó szeptemberi táncházainkon látjuk, hogy megjelennek új arcok a táncos alkalmon.

– Hogyan látod a mai magyar népzene helyzetét?

– A népzene mai helyzete hasonló az egyetemi továbbtanulás tendenciáihoz, mivel óriási számnövekedés figyelhető meg a művelői körében. Ami a '70-es években egy kis réteg kultúrája volt, kevés zenekar és zenész volt a táncházmozgalom revival táncosai és zenészei közt, mostanra, a '90-es évekre nagy robbanás történt. Intézményesült a néptánc-, népzeneoktatás, így az alapfokú művészeti oktatás beindulása miatt megnöttek a lehetőségek a hagyományos népzene tanulásában. A népzene végre megkapta felsőfokú katedráját először a Nyíregyházi Főiskolán, majd 2007 óta a Zeneakadémián is.

– Számos zenei díjat gyűjtöttetek be az utóbbi években. Milyen jelentése van ennek a zenekarotok számára?

– A díjak jó visszajelzések lehetnek, hogy jó úton haladsz. Emellett még fontos számunkra, hogy népzenei hagyományörző mestereinkkel folyamatos legyen a személyes kapcsolat és visszajelzésük, hogy valóban jól értelmezzük magyar nemzeti kultúránk zenei hagyományát.

– Milyen elképzeléseitek vannak a közeljövőre nézve?

– A szegedi tánczás élet folyamatos szereplői akarunk maradni.

Póla

Utcazene! Érdekel?

A Kárász utca és a Dugonics tér sok utcazenésnek ad „otthont”. De olyat nem sűrűn látunk, hogy egy 20-25 fős zenekedvelő csapat daloljon és gitározzon egyszerre. Október elején pont ez történt. Egy pár SZTE-s diák ezen a napon úgy döntött, hogy kicsit felrázzák Szegedet és megmutatják, hogy az élőzene igen is közösség-

építő tud lenni, főleg ha az emberek közvetlen kapcsolatba kerülnek vele. A rendezvény dél-

után kettőkor kezdődött és az utolsó dal este kilenc óra körül hangzott el. A résztvevők létszáma délután négy és hat óra között volt a legnagyobb, hiszen a Kárász utcán akkor van a legnagyobb forgalom. Ekkorra már egy hegedű és

négy gitár szolgáltatta a zenei alapot az énekléshez. Ebben az időszakban olyan pillanatok is voltak, amikor több mint 40 ember állt egy

körben és énekelt. Nem mindig lehetett eldönteni, ki az utca embere, ki pedig a „meghívott” zenész, hiszen egybeolvadt a két kis tömeg. A szervezők elmondása szerint az együttlét célja az volt, hogy az örömmel nézők fontosságára. Azt is elmondták, hogy tavasszal szintén készülnek egy hasonló performance megszervezésére, amit sokkal szervezettebbre terveznek. A rögtönzött rendezvényre két plakát is készült, mellyel a fent említett eszmét próbálták közvetíteni. Ha bárkit érdekel a legközelebbi hasonló rendezvény, akkor az iwiv-en nyugodtan vegye fel ismerősének a Szegedi Utcazene profilt, mert ezen keresztül áramlanak az információk a zenekedvelők felé.

Hóki
képek: Szegedi Edit

Top 5 – magyar hasonmások

Korántsem volt egyszerű összeszedni öt olyan magyar dalt, melyeknek van külföldi megfelelője. Nem volt könnyű, mert a bőség zavara nehezítette a munkát. De íme:

Utolsó helyre *Lolát* emeltük. A fiatal tini, mint annak idején Szandi, egy szerelmes számmal robbant be a köztudatba. (Mert másról nem lehet énekelni!?) Azonban az ő szájából még mindig

hitelesebben hangzik, hogy a szerelem nálam járt, mint kortársától, Márktól a ments meg szerelem! De hogy kívül is lehetne párhuzamba állítani Lolát? Hilary Duff-fal mindenképp.

Ugyan mostanában az Emo-láz idején némi Avril Lavigne-es stílusjegyek is megfigyelhetők nála. Ami az éneklésen kívül még közös bennük, az a színészet. Igaz, Hilary már bizonyított Hollywoodban, ám a mi kis Lolánktól sem áll távol a színpad. Negyedik helyre soroltuk Ogli G-t. Hát, bizony! A magyar rapet és hipp-hopot még „innoválni” kell!

Aki pedig Ogli G mintaképe lehet – igazából az összes afro-amerikai rap-énekes és persze Eminem is szóba jöhetne –: P. Daddyy, alias Sean Combs. Ami P. Daddy-éknél Kalifornia és Cadillac, az nálunk a Balaton és WV. Bögyös macák

meg mindenhol vannak! Harmadik helyezések a No Thanks csapata örülhet, na meg a Tokio Hotel rajongók! Ehhez nincs kommentár. Ezüstérmes lett Mester Tamás, a női szívek megdobogtatója. Akihez leginkább hasonlít, az Lenny Krawitz, de Lenny vagányabb! Ha viszont a szája méretét veszem figyelembe, akkor Mick Jagger vagy Steve Tyler is szóba jöhet. Ettől függetlenül kellemes hanggal rendelkezik, és azon férfiak közé sorolható, akiknek jót tesz az öregedés. A dobogó legfelső fokára a munkanélküli médiasztár Kelemen Annácska lépett. „Én pénzért nyitom ki a szám. Minden értelembe!” – mondta egy talkshow alkalmával.

Méltó párja pedig Paris Hilton lehetne. A feltételes mód azért van, mert Annácska még (!) nem énekel, ám annál inkább fest! Hilton kisaszony és Annácska közös vonása, hogy egyikükjüket sem tudással és tehetséggel vált híressé, viszont kétségtelenül mindketten értenek valamihez, ami manapság igen jövedelmező.

Rua

fotók: internet

Zen(e)dülő

Ruzsinszki Anita

Műzik tévé nálunk is

1981. augusztus 1-jén kezdte meg sugárzását a Music Television Amerikában. Az első beköszönés a tévéállomás egyik szerkesztőjének szájából a következőképp hangzott: „Hölgyeim és uraim, Rock & Roll!!!” Ezt követően pedig a The Buggles: Killed the radio star című dala forgott. A zeneesztornna hamar kinötte magát az államokból és lépett át a tengeren túlra. 1987-ben Európában és 1991-ben már Ázsiában is fogható volt, így vált a nemzetközi piacon a legnépszerűbb és legbefolyásosabb tévétársasággá. A csatorna csak úgy, mint a Nickelodeon, a VH1 vagy a Viva, a Viacom multinacionális cég tulajdona. Mindeztidáig az európai székhelynek London adott otthont, ám 2007 tavaszán áttették Budapestre, és ezzel megszületett az ötlet egy magyar variánsra is. Október 1. óta élvezheti a magyar közönség az Mtv nyújtotta műsorokat, dalokat, melyek között nagyon sok olyan akad, ami ez előtt ritkán, vagy egyáltalán nem volt látható. A Viva és az Mtv közt nincs szó rivalizálásról, hisz az Mtv célközönsége elsősorban a 20 év feletti korosztály, azok, akik a Vivát már kinöttek. Szóval ha eléged van Lolából vagy a No Thanksból, kapcsolj az Mtv-re és nézd inkább a magyar underground nagyjait. A műsorvezető-válogatás lapzártánkig nem zárult le. De várhatóan nem a „vívás” stílust fogják követni.

MayDay – New Euphoria

Idén is a budapesti Syma Arénában rendezték meg Magyarország legnagyobb elektronikus zenei fesztiválját. A MayDay nem csak Európában, hanem az egész világon hatalmas hírnévre tett szert, főleg hogy folyamatosan a legjobb dj-eket és a legjobb live acteket mutatta be történelme során.

Induláskor reménykedtünk, hogy csak Szegeden esik az eső, de tévedtünk. Nem igazán kellett a szakadó esőben repeszteni az autópályán, pláne hogy Kecskemét környékén még mindig egy sávra van szűkítve a sztráda. Na de tudjuk, jó munkához idő kell, rosszhoz meg még több. Bár az is lehet, hogy kincset keresnek, ki tudja. Igaz, hogy már vagy harmadjára jártam a Symában, mégis sikerült enyhén eltévedni Pesten, de aztán kiderült, hogy tökéletes irányban haladunk, csak rohadt hosszú volt a bevezető szakasz... De nem is ez a lényeg, hanem a fesztivál. Az egyik ajtóra óriás betűkkel ki volt írva, hogy VIP bejárat, ennek ellenére sokan VIP vendégnek érezték magukat, majd elszomorították őket, hogy egy számmal arrébb kéne bearasolni.

Az aréna 3 területre volt bontva, méghozzá elég trükkösen. A Viva Main Stage volt a fő attrakció, melynek háta mögött volt a hard techno rész. Érdekes párosítás, főleg, hogy a két dj pult egymásnak háttal volt állítva, és tu-

lajdonképpen nem sok választotta el őket, de ez a fellépőket nem zavarta a tökéletes műsoralkításban. A harmadik terem a Justmusic.fm progresszív része volt, ahol az első megragadó és szívhez szóló pont számomra a Jägermeister szekció volt. Miután körbejártunk mindent, megpróbáltuk letenni a kabátokat. Nos a ruhatáros sorok sem voltak gyengék, hogy finoman fogalmazzak a szotés és játékos ruhátári sorban állás ehhez képest molyfing. Ilyenkor tudja átértékelni az ember az életét, hogy tulajdonképpen egyetemi klubjainkban nagyon gyorsan dolgoznak a ruhatárosok. Az árak sem voltak egetverőek, két deci colát 300 forintért adtak, a tömények java pedig 700 forintot áron volt vihető. Szerintem egy ekkora fesztiválon ez elég baráti árlistának mondható. Volt is eredménye: a buli vége felé már igen-csak le kellett nézni a lábunk elé, nehogy felbukjunk egy rakás műanyag flakonban.

Lássuk kik is játszottak az idei MayDay-en. Fellépőkben bővelkedtünk most is rendezésen. Itt van például a mi szeretett Viva tv-s műsorvezető csajsziink, Sári Évi. Igaz ő nem

fellépő volt, mégis elég nagy rajongás övezte, bármerre járt a csarnokban, amin mellel nem is csodálkozom. Az est fénypontja – legalábbis számomra – az ATB volt, aki 1 óras szettjével örjítette a tömeget. Ezért már megérte felmenni a citybe. Hard techno tekintetében nem vagyok művelt, sőt talán inkább közöm sincs az egészhez, főleg hogy

nem rajongok a műfajért, de egy biztos: zúztak rendezésen, a villanyt meg elég sűrűn kapcsolgatták (fűgén jártak a fénytechnikusok kezei). A prógi teremben pedig olyan fellépők fokozták a hangulatot, mint Slam Jr., Paolo Mojo vagy Anthony Pappa. Utóbbi után mi haza is mentünk, ugyanis csöppet elfáradtunk. Jöhetett a ruhatáros várakozás, ahol a fentebb említett, remekbe szabott, 200 bpm-es technoőrületet hallgathattuk kb. 10 percig.

Ez sem volt kutya élmény, bár sokan azt mondják, a tavalyi MayDay jobb volt. Nekem ennek ellenére tetszett, főleg, hogy ez volt az első MayDay-em.

Norbee

Fotó: PartyPonty.hu

Osszeállította:
Boros Tamás

Szenzáció!!!

Igy nevezi már az amerikai média is magát a tényt, hogy Christina Aguilera duettet fog énekelni. Ez egyrészt szenzáció, mert a hölgy terhessége előrehaladott állapotában van, ami önmagában ugyan még nem betegség, ám sok nő ekkor már óvatos (igaz, az éneklésbe még senki nem halt bele, a zeneiparba már annál többen), másrészt szenzáció, mert akivel éneklő a duettet, nem akárci, hanem a nagy Aretha Franklin, akin korábbi generációk sora nőtt fel, és ugyanazon generációk férfitagjai ta-

lán még szerelmesek is voltak belé (én legálábbis tudok egy 50 feletti, örökifjú rocker-ről, aki igen!). Igen, az első nő, aki bekerült a Rock Hall of Fame-be, illetve aki kicsit populárisabb összefüggéseket szeretne hallani, dala felcsendül a Forrest Gumpban is.

A szám címe egyelőre még nem ismeretes (egyáltalán az sem, megszületett-e egyáltalán szövegi és/vagy zenei szinten a dal), de annyi biztos, hogy Aretha új korongján

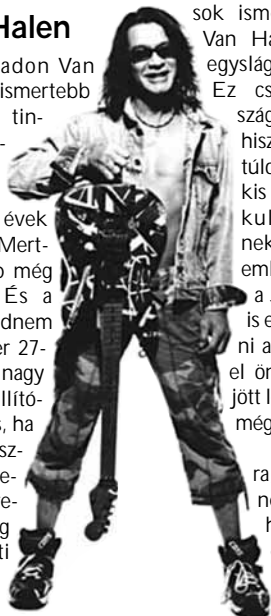
lesz hallható, melynek a címe Jewels in the crown: All star dutes with the Queen.

Az már csak személyes vélemény, hogy ha valakit be kellett volna, hogy mondjak, akit méltónak tartanék arra, hogy a világ jelenlegi helyzetében duettet énekeljen Arethával, akkor én is minden bizonnyal Christinára voksoltam volna (még ha alternatív ötleteim is lettek volna). A szendéből kinőtt kislány igazi énekesnővé avanszálódott az utóbbi pár hónapban, és az utolsó klipjei már az érettség bizonyos fokáról tanúskodnak. Hogy egyéb kiválóan összeillő pontokat (mint a fekete és a fehér bőr; vagy a mindkét előadónőnél fellelhető erőteljes hang) már ne is említsek. Úgyhogy bevallom, én már nagyon várom ezt a dalt. Hogy unatkozni nem fogok alatta, azt már most aláírom.

fotók: internet

Színpadon Van Halen

22 év után áll ismét a színpadon Van Halennel David Lee Roth, a legismertebb frontember, akit hosszú szöke tincsekkel láthatott a magam generációja, aki nem akkor hallhatta például a Jump-ot, amikor az megszületett, hanem a '80-as évek mementójaként napjainkban. Mert hogy túlélte az éveket, a Jump még mindig emblematisz nótá. És a jumpot is hallhatta az a majdnem húszéves ember, aki szeptember 27-én Charlotte városában várta nagy szeretettel a fiúkat. A koncert állítólag fergeteges volt, még akkor is, ha Davidnek már nincs sámsoni hosszúságú frizurája, na de ezek szerint neki nem is abban van az ereje. Az együttesnek azonban még mindig van, hiszen egy, a fenti nézőszámú csarnokot megtöltő nem kis dolog, cáfolva ezzel

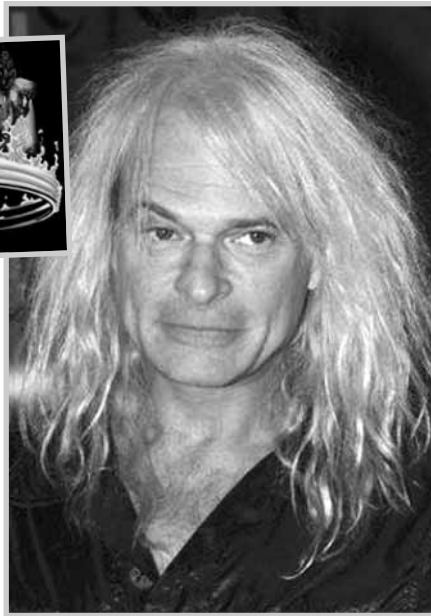

sok ismerősöm véleményét, miszerint

Van Halen tipikusan egyszékes zenekar. Ez csak Magyarországról tűnik így, hiszen a tengerentúlon a banda – egy kis túlzással élve – kultuszegyüttesnek számít. Aki emlékszik a Vissza

a Jövőbe első részére, Maty McFly is ezzel a zenével „kábitja el” majdnéni apját, és ennek segítségével hiteli el önnönmagáról, hogy egy, az úrból jött lény. Hiába, a Van Halen 1955-ben még úrzeneként hangozhatott.

Hogy indulnak-e európai turnéra, arról nem szól a fáma, illetve nem hallottam róla. Én remélem, hogy igen, bár Magyarország még ekkor sem biztos célpont, de én nagyon várnám őket.

fotók: internet

Elindult a magyar MTV!

Körülbelül 1985 óta fennálló vicc, hogy ha valaki az MTV-re akar kapcsolni, akkor ez vagy a Magyar Televíziót, vagy a Music Televisiont

takarja. Természetesen fiataloknak szóló zenei rovatunkban csakis az utóbbiról lehet szó, nem is beszélve arról az ad absurdumról, hogy elindul a magyar Music Televízió. Szóval ez menthetetlenül egy új zenei csatornát takar. Ha az a kérdés, hogy nincs-e már így is sok a zenetévőkben, a válasz nem lehet egyértelmű igen vagy nem, sokkal inkább, hogy lehet-e még egy olyan tévét indítani ebben a témában, amivel új stílust, új látásmódot tudunk mutatni a tévézőknek. Ez a kérdés persze csak a magamfajta platóni ideák világában élő fiatalnak kérdés, a piac másfajta rendszer szerint működik.

Am most valahogy mégsem a régi szlogeneket, arcokat, imázst akarják elővenni a magyar Music TV-nél, és nem akarnak majmolni magyar vívát, de egyelőre amerikai vagy európai MTV-t sem. Merthogy új rétegnek, a 22-29 (30) éves korosztálynak szól az új zenei csatorna, amelynek már túl gagyi a Tokio

Hotel, de túl öreg Elvis vagy akárcsak David Bowie. A stílust sem a VIVA tévén kell keresni, annál sokkal alternatívabb, rétegeesebb. Már ha ezt a szót, hogy alternatív, szokták még használni. Emlékszem, amikor még gimis voltam, akkor például én még „az alteros” voltam. Ezt ma már nem hallom vissza, úgyhogy akkor valóban maradjunk a különböző akusztikus vagy éppen elektronikus rétegezenéi műfajok megnevezésnél.

Na a hosszú definíálás után nem is maradt más tisztségem, mint a magam részéről szimbolikusan vízre bocsássam az új MTV-t. Lehet, hajó híján benyakalok egy pezsgőt a tiszteletükre, és kíváncsian várom, merre veszi útját, kvázi hol köt ki. Mert hát láttam én már olyat, hogy egy csatorna teljesen más arculattal indult el, mint ami végül lett belőle. Gondoljunk csak a német nevű nagy kereskedelmi adónkra, amely régi magyar filmek vetítését tűzte zászlajára. Aztán mára a régiegből meg a magyarságból is elég kevés maradt. Így együtt meg semmi.

A magas C királya

A modernai, szülővárosához haláláig hú énekes a génjeiben hordozta a zene szeretetét és a tehetséget: apja, aki a hadsereg pékjeként dolgozott, amatőr operaénekes volt. Pavarotti nem végezte el a konzervatóriumot, hanem először általános iskolai testnevelő tanárként, majd biztosítási ügynökként dolgozott, miközben lázasan fejlesztette ének tudását. Az éneklés mellett akkor döntött végleg, amikor 20 éves korában kórusával Wales-be utazott egy nemzetközi fesztiválra, és ott első díjat nyertek.

Máig emlékezetes maradt 1972. február 17-i fellépése a New York-i Metropolitanban, ahol Donizetti: Az ezred lánya című operájában olyanira megdöbbenette a közönséget 9 természetes könnyedégű magas C-jével, hogy tizenhétszer tapsolták vissza.

A hatalmas természetű, fekete szakállas, jovialis Pavarotti hatalmas népszerűségét nem kis mértékben önálló estjeinek köszönhette. Ő volt az első, aki a londoni Hyde Parkban klasszikus zenei koncertet adott 150 ezer ember előtt, 1993-ban pedig minden idők legnagyobb ária- és dalestjét tartotta a New York-i

Luciano Pavarotti halálára

Central Parkban félmillió helyszíni és több millió tv-néző előtt. 1990-ben pályatársa, a leukémiával küzdő José Carreras gyógyulásának örömeire állt össze egyik legnagyobb vetélytársával, Placido Domingóval, és az olaszországi futball-világbajnokság döntője előtt a római Caracalla-termékben adott koncerten a Három Tenor lenyűgözte a világot. A felvételt, amely minden idők legnagyobb példányszámában elkelt klasszikus zenei nagylemeze lett, két Grammy-díjjal is jutalmazták. A Három Tenor később még a három, ezt követő futball-vb alkalmából is összeállt (Los Angelesben, Párizsban és Yokohamában). Persze a három nagy énekes ugyanolyan művészi alázattal adta elő a nápolyi dalokat, a Beatles szerzeményét vagy a Liverpool futballcsapatának himnuszát, a You Never Walk Alone-t. Mint a legtöbb átlagos olasz gyerek, Luciano is imádta a focit, vágyainak netovábbja volt profi kapussá válni, ezzel szemben anyja tanárt látott benne.

A Maestrót gyakran vadolták azzal, hogy feláldozza művészetét a kommercializmus oltárán. E vádak különösen akkor érték, amikor az 1992 és 2003 között Modenában jótékony céllal tartott Pavarotti and Friends koncertsorozaton a nemzetközi pop- és rockélet legnagyobb sztárjaival lépett fel: fantasztikus duettekét énekelt Bonóval,

Brian May-jel, Elton Johnnal, Joe Cockerrel, James Brownnal, de a Spice Girls sem derogált neki. Pavarotti azzal vágott vissza, hogy pontosan kommercializálni akarnak, mert a Három Tenorral, valamint a Pavarotti and Friends-szel másfél milliárd emberhez juttatták el az operát.

„Van, aki azt mondja, hogy a »pop« szó sértő, és azt jelenti: nem jelentős. Én ezt nem fogadom el. Mint ahogyan azt sem fogadom el, hogy a »klasszikus« szó egyet jelentsen az unalmassal. Jó zene van és rossz zene. Bár nem könnyű sem nekik, sem nekem egy másik műfajt előadni, imádkok kinyitni egy új világra” – mondta egy interjúban. Mellesleg ezek a modernai koncertek komoly segélyeket nyújtottak a háborúban álló országoknak Boszniától Afganisztánig, sőt, a délszláv háborúk után a művész létrehozta Mosztaban a Pavarotti Centert a tehetséges boszniai művészek oktatására.

„Amikor Pavarotti megszületett, Isten megcsókolta a hangszálait” – ezt írta korunk egyik legnagyobb tenoristájáról a New York Times kritikusa. A 71 éves korában elhunyt Luciano Pavarotti nemcsak a „magas C királya” volt, hanem drámai erejű előadó és az élet igazi szerelmese.

H. J.
fotók: internet

CD

Underworld Oblivion with Bells

Aki volt 2005-ben az Underworld koncerten a Szigeten, az egészen biztosan azóta is emlegeti azt az élményt, amit ez a fenomenális techno-rock zenekar nyújtott. 2006-ban a Breaking and Entering című romantikus filmdrámaához szolgáltattak zenét (Jude Law és Juliette Binoche főszereplésével). És persze itt van még a Trainspotting kultfilm zenéje is (Born Slippy), hisz jóformán ez tette őket igazán ismertté. Rajongói körökben ismert, hogy a Riverrun Project keretében már több kislemezüket is leltölthetjük, s ezek olyan anyagok, melyek nem kerülnek boltok polcaira a dub, jungle, ambient vonalakat kihangsúlyozva. Ez azért jó, mert megkerülük vele a kiadókat, és ők maguk árulják szerzeményeiket, melyeket kizárólag MP3 formátumban lehet letölteni.

Új lemezük több mint 5 év után jelent meg október közepén Oblivion with Bells címmel, melyre 11 nagyszerű szerzemény került. Kislemezük, a Crocodile – ami egyébként nyitó dala az albumnak – már szeptem-

bertől kapható, s klipje igen egyedi látványvilágú, aminek egyébként több változata is készült. Az a hír járja, hogy közel 200 (!) szám közül került gondos kiválasztásra a lemez anyaga, tehát nem csálódhatunk az igényesség terén.

Eddig 10 lemezzel büszkélkedhet Karl Hyde és Rick Smith, akik már több évtizede dolgoznak együtt. A stúdiómunkálatokban nagy szerepet játszott Brian Eno, Darren Price és Larry Mullen (U2). Érdemes volt tehát várni erre a lemezre, mert nem egy összecsapott munka.

Akik szeretnék már őket élőben is látni és egy feszes ritmusú Underworld koncertre vágnak, azok utazzanak el Pozsonyba október 31-én az Electronic Beats-re, ahol az új lemezről is hangzanak majd el dalok. De addig is itt van nekünk ez a pompás anyag, aki nem ismeri még zenéjüket, az is bátran behallgathat, mert nem mindennapi élmény.

M. Bán Bea

Néhány szegedi koncert a közeljövőből

- 11.05. 22.00 Bikini (JATE Klub)
- 11.09. 22.00 Lord Shop (SZOTE Klub)
- 11.09. 22.00 Korai Öröm (JATE Klub)
- 11.10. 20.00 Indigó (Millenniumi Kávéház)
- 11.12. 22.00 Hobo Blues Band (JATE Klub)
- 11.13. 22.00 Sub Bass Monster (SZOTE Klub)
- 11.13. 22.00 Dévényi Tibi bácsi (Retro Klub)
- 11.16. 22.00 Retronauták (SZOTE Klub)
- 11.20. 22.00 Ganxsta Zolee és a Kartel (SZOTE Klub)
- 11.23. 22.00 Rock and Roll Street (SZOTE Klub)

Rajongóbecsülő DS

Hónapról hónapra megismerhettek egy amatőr zenekart. E hónapban Lobó-Szalóky Lázár volt az interjúalany, aki a Dirty Slippers énekes-e és gitárosa. A gyulai-békéscsabai illetőségű zenekar stílusát nem lehet egyértelműen behatárolni, de legjobban a rock 'n' roll és a brites-garázs stílus illik rájuk rockos beütéssel.

– *Mióta zenéltek együtt és hogy alakult ki a jelenlegi felállítás?*

– A Dirty Slippers 2004-ben Gyulán alakult meg. Azóta számos tagcserén átestünk. A mai felállítás 1 éve alakult ki, amikor Szécsi Tamás dobost a gitárosunk, Almási Zoltán öccse, Almási Tamás váltotta fel.

– *Kik vannak jelenleg a formációban?*

– A jelenlegi formáció rock 'n' roll zenekar révén 4 fővel, két gitár, basszusgitár, dob felállással működik. Doboknál Almási Tamás, basszusgitárnál Török Árpád, szológitárnál Almási Zoltán, Lobó-Szalóky Lázár, azaz jómagam gitározok és énekelek.

– *Hogyan jött a Dirty Slippers név?*

– A névválasztásunk nagyon egyszerű volt, felöltöttük az akkori angolfüzetemet és kiválasztottunk két egymás alatt szereplő szót. Ez volt a dirty és a slipper. De mivel az angolszász és amerikai indie, britpop, R'n'R zenekaroknál is nagyon gyakori a többszám jelének alkalma-

Beatlestől a Velvet Revolverig

zása (s), így mi is többszámra raktuk a slipper szót, és így lett ez a furcsa zenekari név.

– *Milyen stílusban utazik a DS?*

– A DS stílusát nagyon nehéz behatárolni, hiszen a Beatlestől a Velvet Revolverig nagyon sokan hatással voltak ránk. De ha ismeritek a Jet, Oasis, Black Rebel Motorcycle Club zenekarokat, akkor azt állíthatom, hozzájuk hasonlít a zenénk talán a leginkább.

– *Mi az, amire a legbüszkébb a zenekar?*

– Szerencsére mi egy elég jó helyzetben

levő banda voltunk már a kezdetek kezdetén is, hiszen már a negyedik koncertünket a Supernem előzenekaraként adhattuk elő Békéscsabán. De a legnagyobb büszkeségeink közé soroljuk a 2005-ös Petőfi Csarnokos fellépésünket, azt, hogy a Supernem és a Heaven Street Seven előzenekari lehetettünk, valamint hogy a HS7 billentyűs-énekes, Takács Zoltán „Jappán” lett 2007 nyarán a zenekar producere és az Ő segítségével elkészíthettük az első nagylemezünket, melyen 10 dal kapott helyet.

– *Hol lehet meghallgatni a dalaitokat?*

– A lemezünkről 3 dal hozzáférhető az internetes siteunkon, valamint az iwii közösségi portálon is jelen vagunk a zenekar névén. Itt gyakorlatilag könnyen hozzáférhető a zenénk. A lemez pedig terveink szerint a jövő év első felében lát napvilágot két videoklip

társaságában, amint lezárulnak a kiadói tárgyalásaink.

– *Hol szoktatok koncertezni és a szegediek hol láthatnak legközelebb benneteket?*

– A zenekar elsősorban az ország keleti felén koncertezik. De természetesen mi is törekszünk arra, hogy a legnagyobb egyetemi városok mellett a kisebb városokba is eljuthassunk zenélni, ahol legalább 3-4 rajongónk van. Mert szeretnénk minden egyes rajongónkat megbecsülni, hiszen nem vagyunk még

akkora zenekar, hogy csak nagy helyszíneken és nagyvárosokban zenéljünk. A szegediek legközelebb november 10-én szombaton találkozhatnak velünk, hiszen a Tisza Gyöngyében lesz egy rock 'n' roll fesztivál, aminek keretében sok helyi zenekar mellett a Falcongate (szintén gyulaiak és barátaink) és mi is fellépünk.

Ne ijedjen meg senki a helyszíntől, nem disco lesz, hanem szintiszta rock and roll, így mindenkit várunk, punkokat, rockereket, emokat, indieket. Legyetek minél többen! Jövő év februárjától pedig a SZOTE Klubban láthat majd minket a nagyérdemű. De egy kisebb őszi turné is tervezzük, mely során Budapest, Szeged, Békéscsaba, Sarkad, Gyula, Szolnok, Esztergom városait biztosan érinteni fogjuk.

KI

Az egyetemi bulik fotói

partypony.hu – Egy Party oldal Pony Noked!

Lassan, de biztosan ismét eltelik egy év a PartyPony életében. 2005. november 30-án kezdtük működésünket, akkor még csak heti 1-2 buli fotózásával. Egy év alatt ez a szám felugrott heti 6-7-re, mostanra pedig nem ritka a heti 20 buli fotózása sem. Na de nézzük röviden, hogy miről is szól ez az egész.

A partypony.hu oldal bulik beharangozóiból, party fotókból felépülő, igényesen megszerkesztett honlap, melyet leginkább egyetemisták szerkesztenek. Az elmúlt két év alatt sikerült az oldal profilját és működését bővíteni. Hogy mit is jelent ez? Idén tavasszal átalakult a PartyPony szervezeti felépítése, valamint megalakult a Pony-Média Kft. A következő nagy változás ősszel jött, ami már inkább az oldal kinézetét érintette. Átalakultak az alumszerkesztetek, új modulok indultak el. Ilyen például a Zene menüpont, ahol akár a

Gólyaroadshow-ból megismert SZTE-s mozgalmi dalokat is letölthetitek, valamint újdonság a Video menüpont is. A regisztrált felhasználók lehetőségei is bővültek. Saját avatar képet tudtok választani a PartyPonyos képek közül, bejelölhetitek, melyik buliban voltatok ott, melyik buliba fogtok menni, valamint ismerősöket tudtok keresni, és meg tudjátok nézni, ok merre fognak menni a közeljövőben bulizni. Ezen kívül szavazni tudtok a képekre, hozzá tudtok szólni fotókhoz, albumokhoz, helyszínekhez egyaránt. Tehát érdemes regisztrálni, hiszen a lehetőségek köre folyamatosan bővílni fog!

Tavaly ilyenkor közel 250 albumban majdnem 40 ezer kép volt látható, ez egy év alatt 862 albumra ugrott, amiben több mint 100 ezer kép található. Éppen ezért lesz mit

ünnepelni a 2. születésnapunkon is. Aki tavaly ott volt, az tudja, hogy idén sem szabad kihagyni. Hogy miért? Mert még nagyobb bulira készülünk! 2007.

november 15-én, csütörtökön megtámadjuk a JATE Klubot, és egy fergeteges Birthday Night-ot szervezünk. A jó hangulatot fokozza a Bacardi-Coke akció, valamint látványelemek és

egyéb extra meglepetések, amikre nem is gondolnátok...

A buli előtti hetekben korlátozott számú kedvezményes jegyeket osztogatunk különböző bulikban, amiket a fotósoktól lehet beszerezni. Sőt, a partyt megelőző napokban a Rádió Pluszon 2 fős VIP jegyek is gazdára találnak! Részletes és bővebb információk hamarosan a weboldalon, a plakátokon, valamint a rádióban!

XXX

Hattyúk meg a tavak

Aki ellátogatott október elején a Szegedi Nemzeti Színházba, különleges előadáson vehetett részt: a Szegedi Kortárs Balett Beavató Színházán. Csajkovszkij Hattyúk tava balett-előadása kulisszái mögé tekintettünk be a nézőtérrel.

Juronics Tamás, a darab koreográfusa bemutatott, bemutatott táncosaival pár jelenetet, hogyan is képzelte el ő a már klasszikussá vált balettet. Mára Juronics nemzetközileg is elismert alkotóvá nőtte ki magát, akinek nevéhez több mint negyven koreográfia fűződik. Csak néhányat említve: A csodálatos mandarin, A fából faragott királyfi, A Kékszakállú herceg vára, Rómeó és Júlia. Legutóbbi munkája a Szegedi Szabadtéri Játékok nyitóelőadásaként bemutatott Új Világ című balettelőadás, amelyről a külföldi sajtó is elismerően számolt be.

A hattyús sztori a következő: adott egy herceg (aki kivételesen fehér balettcipőn érkezik, a lovat lepasszolta), és beleszeret egy lánykába, aki pechére nappal hattyúvá kénytelen változni. Természetesen szerelmük nem lehet felhőtlen, a kicsi fiát féltő anyósjelölt és egy lányát férjhez adni akaró varázsló bekavar közöttük. A lányka nem bírja és öngyilkos lesz, a herceg pedig utána megy, így az örökévé váló lányka folytatódik szerelmük. Egy kicsit Titanic felelengje van a sztorinak, de nem kell egyből kétségbe esni. A darabot Juronics koreográfiája olyan szenvedélyessé teszi, hogy

teljes mértékben leköt minket. A mindennapi élethelyzet mozdulatait viszi be a színpadra, például amikor el akarunk kapni egy madarat és próbálunk mozdulatlanok maradni, hogy végre odarepüljön, vagy amikor egyedül a szobában gondolkodunk, szinte érezzük, hogy a kétség körbetáncol minket.

Juronics nagy hangsúlyt fektet az elme pszichikumának és az emberi kapcsolatok jellemzőjének táncbéli megjelenítésére. A koreográfiában tökéletesen felismerhető a féltő, már önzőnek mondható anya, aki védi fiát mindentől. Választ próbál kapni arra is, hogy mi készíti egy fiatal herceget, hogy elméjében az állatok, a hattyúk világába meneküljön. Jól ábrázolja a valóság és az álomvilág közti átjárást és azok egybeesését. Egyébként a hattyú számos mítikus világban megjelenik, mint az örök szerelem, a hűség, az e világ és a túlvilág közti utazó szimbolizálójaként.

Érdekes volt azt látni, ahogy Juronics bemutatott egy mozdulatot és a táncos azt magára öltötte, azonosult vele, a nyújtásokat, feszítéseket, amiről a néző lemarad, ha csak a színpad előtt ül. A díszlet, legalábbis amit ekkor láthatunk, modern plazmatévék és antik csillárok keveréke és papírból hajtogatott hattyúkból áll.

Természetesen a végét nem láthattuk, mert akkor miből élne a színház, de bátran merem ajánlani mindenkinek, hogy látogassa meg a jegyirodákat és nézze meg a Klasszikussá vált balettelőadás új kontösét.

Dinzer
fotó: Veréb Simon

Bolond Helga Mazsolakedvelők előnyben

Papírcetlik és tollak a szegedi Kisszínház aulájában, ahol a nézőt az előadás után voksolásra várják. Darvasi László új darabja készlettel találgatásra a közönséget. A szerző maga is helyet foglal a gyanútlan hallgatóság között. Krimi-mese valós alapokkal és kérdőjelekkel.

Ódonszürke, vasracsos díszletek között már az első percekben bolondok beszélgetnek. Ők valójában a törvény szolgálói. A város álmata napjait egy családirtás borzalma sokkolja. A gyanúsított Helga, akit teljesen zavartnak és félszűnek hisznek, helyzetéhez képest józan.

Papp Gabriella hihető bonyolultsággal és neurotikával oldja meg a szerepet. A kötötű biztosan hurkolják az egy sima-egy fordítottat. Első osztályú mániák a kötés. Fontos lehetőség a színésznő számára, hogy megmutassa: képes uralni a színpadot, a szerepet és közönséget.

Richter (Safranek Károly), Fleis (Megyeri Zoltán), Kauf (Székelyi József) kezdetben megbecsült polgárok módjára ítélik meg, majd kiderül, hogy előszeretettel használnak titkos hátsó ajtókat. Teljesen becsavarodottak és mániakusak. Megyeri Zoltán mazsolába oltott szorongása és a nyakkenővel elkötött feszültségével iskolapéldája a deformált jellemnek. Safranek Károly öltönyös makulatlansága szintén csak látszat. A színész masszív jellem-acélpáncéljával kelti életre a paragrafusok örét. Székelyi József pár napos ta-

nulás után ugrott be – a műsorfüzet szerinti – Jakab Tamás helyére, de tapasztalata kiegészíti az ilyesfajta kamikáze-akcióban. Rutinos hangadó és settenkedő.

Az ifjú idegen (Pataki Ferenc) hetyke könyvnyedséggel sétál be az egymás gallérját szorongató helyi örültek közé. Először rokonszenves, ugyanakkor gyanús, korához képest magabiztos.

Fukszné (Szilágyi Annamária), Kaufné (Melkvi Bea), Fener (Tóth Lambert) lokális szinten biztosítják a város pletykagépezetének olajozott működését. Mindeközben a néző ízlés szerint Miss Marple vagy Philip Marlowe bőrébe bújva nyugtalankodhat a helyén apró széljegyzeteket készítve a műsorfüzettel.

A folyamatban elvész az igazi gyilkos keresése, a terhes Helga sorsa és kötése mindenkit sokkal jobban érdekel. Majd kiderül, hogy a bábuk madzagjaival egy herceg játszik, aki saját kénye-kedve szerint alakítja az eseményeket. Az évad bemelegítő darabja kimerítő gyakorlatot tartalmaz a felkészületleneknek, és heveny izomlázat okozhat, habár a rendező, Bal József rutinos ujjgyakorlat gyanánt leheletnyi kísérletező jelleggel hozta a darabot. Szándéka szerint színpadra adaptálta – kimondatlanul – Szeged híres büntényeit, a biztos borzongás kedvéért a tragédia-éhes átlagembereknek.

Balázs Marietta

Ne felejtsük feltenni a kérdéseinket...

Villáminterjú Koltai Lajossal

Egy filmfesztiválon Jiri Menzel ült mellette, aki jó barátja, és olyan színésznőknek dirigál, mint Meryl Streep. A kamera mögül a kamera mellé költözött. Szegedre feleségével – aki maga is innen származik – és új filmjével, az Estével jött.

– Mit kap a néző egy Koltai-filmből?

– Úgy gondolom, hogy mikor valaki felidéz egy filmet, mindig egy kép jelenik meg előtte, így elsősorban én egy bekeretezett képet adok. Az plusz adomány, hogy én operatőrként mennyire másként szerkesztem meg azt a bizonyos képet.

– Milyen két operatőr egy filmben?

– Én, ahogy mondtam, kamerán keresztül rendezek. Nagyon fontos, hogy amit el akarok mondani, az eljusson a nézőhöz. Elgondolok valamit, elmesélem Pados Gyulának, ő elmondja a véleményét. Megcsinálja az elképzelésemhez a világítást, a fényeket, amik rendkívül fontosak. Jó dolog, hogy megérti, hogy mit szolgálunk, és mit szeretnék mondani a filmmel.

– Anyját és lányát várja a moziba? A fiatalok mit láthatnak meg a filmben?

– Nemrég csináltunk két pesti vetítést, az egyikre csak ismerősöket hívtunk. Mindenkinek, akikkel naponta találkozunk a bevásárlóközpontban, üzletembereket, színészeket, barátokat. Szerették a filmet. Sok tinédzser jött oda hozzám, akikre nem is számítottam. Az idősebbek is másképp nézik meg. Egy idős néni nézte meg, aki a végén már nagyon sírt, majd elmondta, hogy erre a filmre vár már húsz éve...

– Üzenete?

– A film a mindennapi döntésekről szól, és azok következményeiről. Hogy vállaljuk őket, lehet, hogy rosszul döntünk, de már nem hátrálhatunk meg. Ne felejtsünk kérdezni a szüleinktől, mindenkitől.

– Amit eddig hallottam, attól nagyon európainak, magyarnak képelem a filmet, igaz ez így?

– Igen is, nem is. Amerikai költségetésből készült, én leginkább mindenkinek számom. Mindegy, hogy ki hol lakik, nem ez a lényeg. Ugyanazok a problémák voltak ötven éve és most is.

– Merőben más film a Sorstalansághoz képest, mi juttatta el ehhez a filmhez?

– Furcsa, hogy a Sorstalanság hozta meg ezt a filmet. Akik engem választottak, megértették talán, hogy én hogyan látom az embert, és ez köszön vissza ebben az embermesében is.

Balázs Marietta

Film

Mr. Brooks

Kevin Costner filmes kálváriája önmagával

Azt hiszem, Dr. Jekyll figuráját senkinek sem kell bemutatni. A régi történetben a hős egyike éne a társadalom megbecsült tagja volt, míg árnyoldala pszichopata tömeggyilkosként szedte áldozatait. A komplex alaphelyzet legújabb filmes reinkarnációja a Mr. Brooks. A címszereplő (Kevin Costner) az üzleti világ aktuális Év Embere, mintaszerű pol-

nyomoz, aki legalább annyira megszállott, mint Mr. Brooks. Miközben ő maga is menekül volt letartóztatottjai elől.

A várt macska-egér játék alapú sorozatgyilkos tucatfilm helyett a rendező, Bruce A. Evans egy nagyon összetett felépített drámát vázol elénk. A remekül fényképezett, titkokkal teli filmben a nagyszámú áldozat helyett a lírai hangvétel egészíti ki a színészek jutalomjátékát. Egy mozijegyért rögtön egy finoman kevert dupla thriller-koktélit kapunk, ahol az egykori blockbust gyáros, Kevin Costner ismét bebizonyítja, hogy rosszfiúként (Tökéletes világ, Milliőkért a pokolban) csodákra képes. Érdekes, hogy korosodva még érettebb lett a játéka, ráadásul kifejezetten jól áll neki ez a drámai, nyerspolgári milliő. Hurr pedig mintha az oltalmazó, vicces lelki démon szerepére született volna. Kettejük haláli párosa tökéletes.

Mindemellett a kissé szentelen Demi Moore szűrös tekintete és stukkere meg sem közelíti Jodie Foster klasszisztát a Bárányok hallgatnából. Sőt, eléggé kispályásnak is hat Mr. Brooks precízen kidolgozott munkamód-

szerepét látva, de azért hozza a szerepét. A fordulatossztori jócskán feljavítva helyenként kissé tébláboló játékát. Még annak ellenére is, hogy a végső fordulatot szemléletmódot kicserélték az amerikai teszttvetések után. Azonban a remek színkezelés, a visszafogott filmzene és a jól eltalált (belső) dialógusok így is megérdemlik a dicséretet. A legmeglepőbb rendezői húzás kétségkívül az, hogy az igazi drámát és nyomozást a szereplők lelkében kell keresnünk, és nem magában a konkrét rendőrségi ügyben. A nyomozónő és a titokzatos gyilkos szinte nem is találkoznak egymással. Mindketten a saját harckukat vívják, csak épp – látszólag – az ellenkező oldalon. Így lesz Mr.

Brooks Jekyll és Hyde sztorijából egy életszerű film a lelkünkben kísértő démonokról és végzetünk furcsa játékáról. Talán ez a mozi soha nem lesz klasszikus pszichothriller, de a megtört, skizofrén Costner imádkozását és páratlan párosát egy ideig nehéz lesz elfeledni.

Vass Attila
fotó: internet

gár és családapa. Azonban állandóan tépelődik lelkének másik oldalával (William Hurtel), aki újabb és újabb ölére buzdítja.

Az esendően emberi Costner és a cinikus Hurt mint egy civakodó testvérpár beszél meg a mindennapi élet dolgait, kisegítik, ki-egészítik egymást. Néha durcásan összenéznek, de végül is elfogadták sorsukat. A gyilkosságok mehetnek tovább. Aranyéletüknek csak lányuk és egy zsaroló felbukkanása vehet véget. Mellékesen még a zsaruk is a sarkukban vannak. A rendőrség oldaláról ráadásul egy olyan beleváló nyomozónő (Demi Moore)

Film

Férj és Férj

Erőltetetten szívhez szóló

Chuck (Adam Sandler) végtelenül hálás Larrynek (Kevin James), amiért tüzoltártársa és egyben legjobb barátja megmenti az életét. Viszonzásul azt kéri, hogy lépjenek egymással élettársi viszonyba, mert a bürokrácia útvesztőjében csak így lehetnek a saját gyermekei az életbiztosítása kedvezményezettjei. Mivel sem a családapa, sem pedig a szoknyavadász tüzoltó nem alacsonyodnak le odáig, hogy eljuttassák az álmokos-klisé, így titkolniuk kell meleg érdekházasságukat. Azonban a

látzatot mindenképpen fent kell tartaniuk – elsősorban a buzgómócsing hivatalnok (Steve Buscemi) előtt – így kénytelen-kelletlen egyre jobban elmerülnek a szerepjátékban, a melegjogi kérdés pedig szívügyüké válik.

Én nem tudom, hogy kinek hol húzódik a poén-ingerküszöbe, de Adam Sandler valamért képtelen rám olyan hatással lenni, hogy túllepjem ezt a bizonyos határt. Filmjei nem sokszor emelkednek felül a már-már kötelező altáji poénok szintjéről, ha ezt mégis megteszik – akár csak ebben a filmben –, akkor is legfeljebb némi erőltetetten szívhez szóló, mondanivaló sulykoló humorig jutnak el. Bár lelki füleimmel már most hallom az ellenvetések tömegegét, miszerint miért bántom ezt a filmet, hisz milyen komoly témára és társadalmi problémára világít rá! Mégis azt hiszem, a mondanivalóra éhes nézősereg nem Sandler magasröptű filozófiái eszmefuttatásában fogja keresni a választ az élet nagy kérdéseire.

No de hát ismerjük a mondást, hogy ahol lósz*r van, ott veréb is van, tehát nincs az a könnyfakasztóan tömény gagyihegy, ami ne találna meg a maga közönségét, de végső esetben is azoknak a táborát, akik „aktuálisnak és elgondolkodtatónak” találják.

Kovács Katalin
fotó: internet

Filmajánló

Színes fátyol

Írta: Ron Nyswaner

Rendezte: John Curran

Szereplők: Naomi Watts, Edward Norton, Liev Schreiber

Hol? Mikor? *Belvárosi mozi, Zsigmond Vilmos terem, október 25–31.*

A W. S. Maugham klasszikus szerénye alapján készült film különleges szerelmi történet, amely az 1930-as években Kinában játszódik.

Egy orvos, Walter és az elkényeztetett királylány, Kitty házassága nem sikerül fényesen. A feleség a nagyvilági társaságok elől Sanghajba menekül, ahol rátalál a szerelem, megcsalja férjét. A felszarvazott férj aljas szándékokkal egy kolera által sújtott városba viszi nőt.

Sötétkékmajdnemfekete

Írta és rendezte: Daniel Sanchez Arévalo

Szereplők: Quim Guitierrez, Marta Etura, Raúl Arévalo, Antonio de la Torre

Hol? Mikor? *Belvárosi mozi, Balázs Béla terem, október 21-31.*

Igen pikáns és izgalmas komédia elé nézünk. A rendező első gyermeke. Nyers, fekete humor, mélyvíz, csak úszóknak! Jorge nehézkesen folytatja tanulmányait az egyetemen, mivel közben beteg apját ápolja. Testvére börtönben van, ahol szerelmes lesz az egyik elítélte. A nő mindenképpen gyermeket szeretne a jobb börtönkörülmények reményében.

Egy antiutópia filmes balladája

Mi történik, ha Bodor Ádám méltán elismert kisregényét, Az érsek érkezését a honi feature film élharcosa, Kamondi Zoltán (Egy alkimista és a szűz, Kísértések) viheti nagy költségvetéssel a vászonra? Maró, pesszimista társadalomkritika a minimálisan elvárható, egy, a maga naturalis térkezelésével megálmódott abszurd városról szóló abszurd történet formájában. Ez a szürreális hely Bogdanski Dolina, a valóságtól elrugaskodott kis közeg, ahol mindent a régi katonai elnyomókat felváltó keménykezü, uniformisban járó papok irányítanak. A kommunisztikus rendben dementalódiák az egész közösség. A vegetációban csak a soha meg nem érkező helyi nagyvezér várása a kulcsfontosságú. Miközben a várost elöntő áradás óta a folyó régi árkat szeméthalmokkal töltik tele, melynek iszonyatos bűze csak demonstrálja és egyben felgyorsítja a lelki elkorcsosulás stációt. Azonban a beltenyészetben fuldokolva is a legfontosabb marad a fodrászüzletnek álcázott bordélyház, ahol az örök túlélő, a mindentudó Colentina (élete szerepében Molnár Piroska) tartja kézben a történeteket. Nem véletlenül övé a narrátori hang is. Emellett persze ott van a gettó, vagyis a tüdőbetegek kórháza, ahová minden gyanús személyt bevisznek. Na meg a már említett, a megváltás ígérését hirdető vasúti állomás, ahová bármikor befuthat az új érsek.

Azonban ide csak Gábriel Ventuza (Adriano Giannini) keveredik a szabad világból, aki apja exhumálásáért jött. De az úton kirabolják, és mivel a kegyetlen, szadista testvére, Hamza pénzén kelt útra, így évekre a városban

ragad, hiszen valahogy helyre kell hozni a dolgot. Egyszerűen retteg dolgvégezetlenül elmenni. Lassan azonban a kedves férfi is bele-süllyed a morális mocsárba, és az évek múltán az árulás vagy épp a házasságszédelgés meg se kottyán neki. De ez a hely már régen önálló életet él. Mindent személytelenít, enerváltta tesz, nincs menekvés. Ez a rémálom pedig még csak a kezdete valami még borzalmasabbnak...

A főszereplő és a közeg sajátos központúságát a kameramozgások tökéletesen visszaadják. Általában a film nagy totálokkal apellál. A sokszor klasszikus reneszánsz előkép-hátér alkalmazásával pedig igazi időtlen filmtörténeté

alakítja a bodori próza piruettjeit. Amikor Gábriel apránként elmélyülő kálváriáját kell elmesélni, a kamera hősünkkel együtt útra kél. A képekben a profi stáb minden kreatív rezdülése benne van. A mesészerű halandza nyelven énekelt zseniális főcímdalon át az olykor túldramatizált, gyönyörű háttérhasználaton keresztül egészen a kiváló mellékszereplőkig. Az alapregény körkörös történet szerkesztését egy diakronikus, töredezett idősíkból oltja a rendező, ahol

kisebb spirálokkal araszolunk és süllyedünk el a történetekben. Igaz, így a sodró, magával ragadó leírás helyett statikusnak ható képi bravúrokat kapunk. A tényleges katarzisz tudatosan elmarad, de ettől még teljesen jogosan kapta meg a film a Rendezői látvány-díjat az idei Magyar Filmszemlén.

Az igazán nyomasztó azonban az benne, hogy az időtlen történetbe finoman belesimuló elidegenítő jegyek

nélkül is érezzük a bőrkön, hogy dehumanizálódo jellemével, bizarr alakjaival együtt is Dolina a mindennapjaink történetfüzéreinek része. Ez a kis mesebeli kelet-európai sztori legalább annyira

emberien esendőnek, mint amennyire szatírnak hat. Nyomasztó lelki nyomata pedig nagyon zavarba tudja hozni nézőjét, mert aki több mint két órát rászánt a kusza, helyi emberi sorokra, nehezen tud majd szabadulni a társadalmi rendszer által felzabált egén rémképétől. Nem ad feloldozást, egy pillanatil sem akar kedveskedő, tanácsadó film lenni. Bár Orwell biztosan másképp álmolta volna meg ezt a számára víziószerűen ható rémálomot. Azonban nálunk erről a nehéz sorsú filmről és a regényből nemsokára elkészülő ötrészes tévéfilmsorozatról még sokat fognak beszélni, vitatkozni. Legalábbis remélem.

Vass Attila
fotó: internet

Észvesztett ivászat és dínomdánom

Valamikor, hajdanában... Adott egy világvegi kis falu, neve: Ivaros. Adott továbbá egy állomásfőnöki birtok, benne az állomásfőnökkel (Koltai Róbert), annak feleségével (Pogány Judit), s Bajusz állomásfőnök úr leghűbb barátjával, a teológjáról kicsapott papból lett hedonista temetőcsőszel (Gesztési Károly). Ide fut be és itt síklik ki a konkurens ex-bakter, Körte Lajos (Gáspár Sándor) és fia, Kázmér (Szabó Kimmel Tamás) „pusztai vendettájának” köszönhetően az a díszvona, mely a nemzet egységét szimbolizáló, a honnak üdvöt adó ereklyét viszi körbe az országban. Azaz csak vinné. A gőzossal a kopersót őrző szivedélytől túlfutott, az italt igencsak kedvelő csendőrök (Szabó Győző és Pindroch Csaba) mellett pottyantások is érkeznek a faluba, egy roma család (Csuja Imre és Badár Sándor, Lázár Kati), akik egyetlen lányukat, a mesészép Böskét (Egres Katinka) szeretnék kiházásítani. S hogy mi lesz mindebből? Egy kis szerelem, némi kudarc, sok-sok kártyacsata, észvesztett ivászat és dínomdánom, komikus helyzetek.

Nagyon nagy élményem van. Életemben először vehettem részt díszbemutatón a Belvárosi moziban, tehát úgy ültem be a sorokba,

mint első nap az iskolába. Eleinte nem értetem a filmet, de a poérok magukkal ragadtak. A konfliktusok, a kavarások és a figurák alakítása valami fantasztikus volt. Nagy sikert jósolok ennek a filmnek. Koltai Róbert a rendezői feladatot nagyszerűen kézben tartja, emellett példátlan alakítást mutat be a film szereplőjeként is.

Mindenképp ki kell emelnem a stábból Grecsó Krisztiánt, aki 1994 és 1999 között a JATE BTK magyar szakán tanult. Krisztián a Megy a gőzös című film írója és közösen jegyzi a forgatókönyvet a rendezővel.

A film 220 millió forintos költségvetésből készült. Az első gondolat megszületésétől a 2007 októberi díszbemutatóig három és fél év telt el. A forgatás 2006 őszén Csongrá-

don zajlott, 31 napig. Az egész film 1 négyzetkilométeren belül készült el.

Egyik nagy kedvencemmel, Szabó Kimmel Tamással sikerült pár szót váltanom a díszbemutató után:

– Mennyi szabadságod volt a figura felépítésében?

– Rengeteg. A megírt forgatókönyv ellenére sem ragaszkodtunk a leírt szavakhoz, mert a gyakorlatban másként működnek a dolgok, és azokhoz alkalmazkodni kell.

Ilyenkor jön a rendező, átírja a szöveget, mi is hozzáadjuk az ötleteinket, sok az improvizáció is, de amit átírunk, annak a váza az eredeti. Inkább csak néhány mondat vagy szavak kihagyásáról, betoldásáról van szó.

Aki teheti, látogasson el a moziba, mert élményekben gazdag estében lesz része!

Komáromi Nóra
fotó: internet

A pálya tartozéka

Hatvannégy percig bírtuk... Fialat, sikeréhes válogatottunk addig volt méltó partnere a török nemzeti tizenegynek. Azután összezuhantunk. Hiába az olaszok és a bosnyákok elleni siker, megint szégyenkezve kellett elhagynunk a pályát... A vége sima három oda. Végül is papírforma. Vagy mégsem így van? Na, álljunk meg egy szóra. Mégis büszkék lehetünk rájuk!? Ez most nem csak rájuk múlt. Bizonyos Stuart Dougal hihetetlen hibája okozta, hogy újabb csatát veszítettünk a törökök ellen. Mikor Gera egyedül törhetett kapura, s a kapus elhúzta a lábát a tizenhatoson belül, már nyúlhattunk a pezsgőért. Kiállítás! Tizenegyes! Az egész stadion némán figyelte, ahogyan a skót bíró a sípjába fúj, majd előveszi a piros lapot, s leküldi a pályáról... Gerát! A legalább 40 méterre takarásban álló játékvezető úgy ítélte meg, hogy feldobta magát, s így második sárga után kiállíthatja őt. Megdöbbenve, tehetetlenül figyeltük... ezután nem volt egy súlycsoportban a két csapat, az eredmény ismert...

De hogy kerül ide egy ilyen amatőr bíró? Miért nem küldenek egy olyat, aki ért a dolgához? Pedig jobbak voltunk addig. Pedig vezettünk volna, ha helyesen ítél. Pedig, pedig, pedig. A helyzet az, hogy a sípmester is csak ember. Ergo ő is hibázhat. Nem ez az első eset, s nem is az utolsó.

Ahhoz, hogy ilyen és ehhez hasonló esetekkel találkozunk, nem is kell messze mennünk. Elég, ha csak a tavalyi vb-re gondolunk. Az angol Graham Poll legalább ekkora – ha nem nagyobb – hibát vétett, amikor a horvát-ausztrál csoportmeccsen csak három (!) sárga után állította ki a horvát Simunicot. De régebben is voltak fatális

bírói tévedések – habár egyes esetekben a „tévedés” szó nem feltétlenül helytálló... Ezt ki döntse el maga.

A következő esethez vissza kell mennünk egészen 1929-ig. Ekkor a Ferencváros az akkori szokásoknak megfelelően külföldön túrázott. Az úticél Dél-Amerika, Uruguay. Az ellenfél az uruguayi nemzeti tizenegy. A Fradi szenzációs játékkal még a 90. percben is 3-0-ra vezetett, de ezután az uruguayi (!) játékvezető ámokfutásba kezdett. Előbb megadta az uruk gólját, melyet a megelő-

ző támadásban a labda – a korabeli tudósítások szerint – egyértelműen elhagyta a játékeret. Ami ezután következett, az minden képzeletet felülmúl. Barátságos mérkőzésen a 97. (!) percben egy ártalmatlan szituációban 11-esít –

állítólag a védő kezére pattant a labda –, melyet az uruk 7 (!) méterről löttek a magyar kapuba. S a mérkőzést csak a 101. percben fújta le. Az eredmény azonban a bíró minden törekvése ellenére sem változott, így a Ferencváros klubcsapata legyőzte – idegenben – 3-2-re az egy évvel ezután világbajnoki címet szerző uruguayi válogatottat.

S persze – többek között – egy játékvezetői hiba – is – hozzájárult labdarugásunk legfájdalmasabb vereségéhez. 1954-ben vagyunk, Svájcban, a vb döntőjén. 87. perc, az eredmény 3-2 az NSZK javára. Tóth Mihály tökéletes jobb oldali beadására Puskás Ferenc mesterien csapott le, s a tehetetlen Toni Tureket becsapva a hálóba juttatta a labdát. 3-3. Vagy mégsem. A partjelző, a walesi Mervyn Griffith jelzésére a játékvezető, az angol Bill Ling les címén érvénytelenítette a találatot. Ezzel az NSZK lett a világbajnok... „A bíró először megadta a gólt. Már a kezdőkörben álltunk, amikor a partjelző felemelte a zászlóját. Ezt sosem fogom neki megbocsátani. Majdnem egy perc telt el a gól óta! De mit tehetünk volna? Mégsem verhetjük össze a walesit a pályaszélén...” – Puskás Ferenc.

A leghíresebb bírói tévedés egyöntetű vélemények szerint egyértelműen az „isten keze” néven elhíresült eset. Aki nem ismerné: az 1986-os vb negyedöntőben Argentína az angolokkal csapott össze. A második féldőben 0-0-ás állásnál az „isteni” Diego Maradona kézzel juttatta Peter Shilton kapujába a labdát. Mindenki megdöbbenése és az angolok tiltakozása ellenére a tunéziai játékvezető, Ali Ben Naceur gólt ítelt. A később – a Pelével együtt a XX. század legjobbjává választott – Maradona a futballtörténelem egyik legnagyobb gólját szerezte. S mivel az angoloknak csak a szépítésre futotta, az argentinok jutottak tovább, majd egy héttel később a világbajnoki címet is bezsebelték. És folytathatnák a sort...

A bíró a pálya tartozéka, szokták mondani. S valóban, nélkülözhetetlen, hiszen kell valaki, aki kezében tartja a játék irányítását. S néha pontosan úgy, ahogy a támadó ordító helyzetben a kaput sem találja el, a játékvezető is képes egyértelmű szituációkban tévesen ítélni, kivéve ezzel a játékosok és a szurkolók ellenszenvét. Azonban a labdarugás szabálykönyve világosan kimondja, hogy „a bíró döntése minden esetben végleges és utólag megmáshatatlant”. Persze kiskapuk, mint mindenhol, itt is vannak...

Barka Niki
fotó: internet

P. Z.

fotók: internet

És még mindig SZEDEÁK!

Csak hogy mindenki egyenlő esélyekkel induljon, először is tisztánzm, a rövidítés mielőtt tevődik össze: Szegedi Deákok Kosárlabdázó Egyesülete. Ez a sportegyesület immár 15 éve működik és a Szegedi Tudományegyetem válogatott diákjai alkotják.

Bár az előző szezon óta eléggé megváltozott a csapat összetétele, de ez mégsem befolyásolja az eredményességet. Ezt bizonyítja

rögtön az első három meccs is, amit természetesen meg is nyertek a fiúk.

De nem csak ez változott, hanem a helyszín is, hiszen mostantól a hazai meccseknek a Sportszarnok ad otthont. Így legalább sokkal többen ki tudtok majd menni például az elkövetkezendő meccsre, ami november 4-én vasárnap 18:00-tól lesz.

Szerintem nem árulok el nagy titkot azazal sem, ha elmondom, hogy az itthoni meccsek kezdenek egyfajta showjelleget felvenni a zenészekkel és a táncoslányokkal. Hiszen ne feledje el senki: „A sport egyben szórakozás is”.

Mint az SZTE – SZEDEÁK hazai meccseinek hivatalos háziasszonya, bátran ajánlom mindenkinek, hogy aki nem hiszi, járjon utána.

Menetel a Pick

Jó az öreg
a háznál

A bajnokság „A” csoportjában és a BL-ben is első helyen állnak a szegedi kézilabdások. A nagy változásokon átment bajnok csapat sorra nyeri mérkőzéseit hazai és külföldi ellenfeleivel szemben, apró szépséghiba, hogy a sikerből alig néhány magyar játékos veszi (veheti) ki a részét.

Kíváncsian várta minden szegedi kézilabda-rongg, hogy az előző szezonban meglepetést okozó, a hosszú éveken keresztül regnáló Veszprémtől a bajnoki címet elhódító Pick a játékoskeretben bekövetkező változtatások után milyen formában játsza majd meccseit, sikerül-e az új, külföldi játékosokból egységes csapatot kovácsolnia Vladan Matić edzőnek. A távozók oldalán talán a leginkább Illyés Ferenc nevét kell megemlíteni, aki igazi gólvágóként jelentős szerepet vállalt abban, hogy Szegeden 11 év után ismét bajnok csapatnak örvezhettek a szurkolók. Ami pedig az érkezőket illeti, a klub vezetői komoly munkába fogtak, hiszen egy csapatra való játékosokkal bővítették a keretet – román, szerb és szlovén kézilabdásokkal.

A bajnokságot idén a szervezők két csoportra osztották, a Tisza-parti csapat került az „A” jelűbe, míg legnagyobb riválisa, az MKB Veszprém természetesen a „B” csoportba. Ez tehát annyit jelent, hogy a bajnokság elején elmaradnak az igazi nagy rangadók, a két nagy bajnokesélyes csak a későbbiekben fog egymással találkozni. A Pick komolyabb ellenfelei a Debrecen és a Pestszentlőrinc csapata, míg a Veszprém orra alá leginkább a Dunaferr törhet borsot.

Gyakran elhangzik, hogy a magyar bajnokságban a két „sztárscapatnak” nemigen akad ellenfele, vagyis a Szegeden és az MKB Veszprémen kívül nincs más esélyese a bajnokságnak. Ennél fogva a nemzetközi tétmérkőzésre nem tudnak e csapatok éles küzdelmekkel, igazi rangadókkal készülni. Sajnos ez valóban így van, bár ez nem jelenti azt, hogy a Pick bármelyik mérkőzését félvállról vehetné. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a 4. fordulóban Debrecenben elszenvedett vereség (30-27).

Ettől függetlenül persze nem kérdéses, hogy idén is melyik két együttes fog a bajnoki címért harcolni. (A többiek esetleg a Kupa-küzdelmek alakulásába szólhatnak bele.)

Andjelkovicsek számára persze az a legfontosabb, hogy a csapat sikeresen szerepeljen a BL mérkőzéseken. Ehhez először a legnehezebbnek tartott ellenfél otthonában kellett helytállniuk. Ez a helytállás pedig olyannyira jól sikerült, hogy fényes, már-már kiütéses győzelemmel tértek haza Szlovéniából, a szlovén bajnokság ezüstérmesével megívott párharc után (Gorenje Velenje – Pick Szeged 17-29). Hamarosan következett a szívós, kemény csapat hírében álló Bosna Szarajevo, mégpedig itthon, hazai közönség előtt. Bár Krivokapic és társai nehezen lendültek játékba és sokáig fejfejjel haladt a két együttes a dobott gólokra, a végén azért kijött a két csapat közti különbség, és sima Pick-győzelem született (39-24). A legutóbbi mérkőzésen pedig a fehéroroszk vendégszeretettel élvezhették a mieink. Az előzetesen a leggyengébb csapatnak számító Meshkov Breszt nem adta meg könnyen magát, így csak kisarányú győzelem született „Pukiék” (Puljezovicsek) javára.

Aprópó, Puljezovic: ő a bizonyíték arra, hogy bizony jó az „öreg” a háznál, hiszen a 34 éves hálóőr rendre megoldhatatlan feladat elé

állítja az aktuális ellenfél dobóit, többnyire világlklasszishoz méltó szinten véd, emellett a csapat igazi (lelki) vezére is; egyszerűen fantasztikus figura. De megemlíthetjük még a remek irányítót, Danijel Andjelkovicst vagy Milorad Krikipicst is, akik meccsről meccsre nagyszerű játékkal rukkolnak elő. Az újabbak közül – a teljesség igénye nélkül – a szlovén bajnok, válogatott szélső, BL-győztes Luka Zvijezt emelném ki, aki már nem egyszer bizonyította: valóban jó vétel volt.

A Szeged tehát vezeti a bajnokság „A” csoportját és a BL „H” csoportját is. Némi negatívum, hogy Vadkartin és Herberten kívül a magyar játékosok kevés lehetőséget kapnak, pedig olyan tehetségek ülnek a kispadon, mint pl. Sutka Norbert, akire érdemes lenne odafigyelni. Ennélfogva pedig a válogatott és Skaliczky mester kerülhet gondba, nem is beszélve a magyar kézilabdaspport utánpótlásáról. Nem túl nagy ár ez?

A következő Bajnokok Ligája mérkőzésre november 11-ig kell várni, amikor is a Szarajevo lesz az ellenfél idegenben, majd pedig 17-én a Velejné látogat az újszegedi sportcsarnokba.

Kovács Andor
fotó: internet

Fellángolás vagy egy fényes korszak kezdete?

A futballválogatott sikereiről

Az előző számban olvashattatok az augusztusi, olaszok elleni mérkőzésről, melyet a magyar válogatott nagyszerű játékkal 3-1 arányban megnyert. A lendület szerencsére azóta sem tört meg: a bosnyákok ellen 1-0-ra, Málta ellen 2-0-ra győztünk Eb-selejtezőn, nemrég megvertük idegenben örök barátainkat, a lengyeleket, akik a 16. helyen állnak a világranglistán. Nyolc rúgott gól és csak egy kapott, elszántság, küzdőszellem, helyenként tetszetős játék és – végre – eredményesség! Nem is csoda, hogy egyre többen bíznak az oly’ sokat szidott nemzeti csapatban, kezd valami kialakulni az országban, melyet valahogy így neveznek jobb helyeken: futball-láz. És mindez még akkor is igaz, ha tudjuk: az olaszok számára az a mérkőzés inkább csak edzőmeccs-jelle-

gű volt, és a taljánok még fizikálisan lemaradásban voltak a mieinkhez képest, a bosnyákok és a lengyelek ellen is csak tizenegyesből voltunk eredményesek, Málta legyőzése pedig azért még mindig kötelezőnek tekinthető. És a szép sorozatot megtöri a törökök elleni 3-0-ás vereség... De ne legyünk telhetetlenek. Ezeknek az eredményeknek igenis lehet örülni, a játék néha még ugyan dögög, de helyenként kifejezetten élvezetes és ötletes. Végre lehet tehát bizakodni abban, hogy a két évtizedes sikertelenség után jut még (tartós!) öröm a magyar futballtársadalomnak, a vezetőktől a játékosokig keresztül a szurkolóig. Mert már nagyon ránk férne...

Ehhez persze az kéne, hogy a válogatott alapemberei ne csak a kispadot koptassák

klubjaikban, és lehetőleg ne a csak másodosztályban. El kéne tekinteni az önsúlytó eltiltásoktól, főleg ha az egyik legjobb játékosunkról van szó (Husztli Szabolcsra gondolok, ha valaki számára nem lenne egyértelmű). Szükséges az utánpótlás további fejlesztése, a fiatalok fokozatos beépítése a nagycsapatba, a bizalom és az elvárás. És nem utolsó sorban az, hogy még ne higgyük el: itt van már a Kánaán. Nem lehet megelégedni, mindig jobbra kell törekedni. Ez csak egy reménybeli út eleje, még messze vagyunk attól, hogy behozzuk több évtizedes lemaradásunkat.

A fenti kérdésre pedig a válasz a következő: nem is fellángolás, de – a realitások talaján maradván – nem is egy fényes korszak kezdete. Csak legyünk jobbakként, mint eddig. Ennyi elég.

K. A.

Öltözködés

Ünnepi viselet nem csak kisiskolásoknak

Idén divat a két alapszín, a fekete és a fehér. Sajnálattal közlöm azonban, hogy ez még nem terjedt el az egyetemisták körében. Egyre több tanár teszi szavá az ünnepi viseletet. Van, akik azon a véleményen vannak, hogy egyes lányok hétköznap is ünnepi öltözetben díszelnek az egyetem folyosóin, míg mások még az ünnepek alkalmából sem vesznek fel szövetnadrágot vagy szoknyát. Idén részt vettem az egyetemi tanévnyitón, és olyan következtetést vontam le, amely már a vizsgaidőszakban is felhívta a figyelmem.

Lányok és fiúk egyaránt farmernadrágot és sportcipőt vesznek fel jeles alkalmakra, mint egy-egy szóbeli vizsga, vagy maga a tanévnyitó. Bevallom, én szégyelltem magam az ő helyükben. Nem akarom elhinni, hogy legalább egy szövetnadrágja (még ha világos színű is), valamint egy blúza nincs valakinek. Nem baj az, ha nem fekete-fehér, csak ne kopatott farmer és batikolt felső legyen. Az egyik budapesti lány az elsőéves jogáshallgatóknak szóló eskütételre egy szűk csípőfarmerban, egy haspóló hosszúságú felsőben, márkás sportcipőben esett be, egy kis késéssel. Nem is kell mondanom, hogy az eskütétel után a közérdekű információk közben ezt a dékánhelyettes többször fel is róttá. Ki így, ki úgy, egy másik nőszemély kicsit idősebb korosztályból az út szélén dolgozó lányok egyenruháját mu-

tatta be. Volt olyan is, aki rövidnadrágban, más strandpapucsban, de akadt olyan is, aki trikóban virított. A több mint száz fő közül én és barátom lögtünk ki kis kosztüruhánkkal.

Míg az egyik véglet kontyba rakatta a haját, a másik véglet talán meg sem fésülködött. De ez már az igényesség témakörébe tartozik, erről legközelebb.

Ugyanez megfigyelhető a vizsgaidőszakban. Van, aki komolyan veszi az etikett szabályait és a szokásos fekete-fehér viseletet közvetíti, más a sportosabb viseletet találja alkalmasnak, s van, aki vegyíti a kettőt. A tanárok csak sópáncodnak, hogy: „Bezzeg a mi korunkban!”, Valóban.

Emlékszem, mikor kisiskolás koromban tölünk meg megkövetelték a fekete szoknyát, fehér felsőt. Beleneveltek ebbe, nem tehetünk semmit. De megmaradt, és a mai napig is látom, amikor volt osztálytársaim egy-egy vizsgán a megkövetelt viseletben jelennek meg. Vagy talán annyira nem is megkövetelt? Hisz hol van az előírva, hogy „megjelenés csak ünnepi öltözetben”, és hogy különbözteti meg ezt az ünnepet egy olyan lány, akinek a hétköznapi viselete is hasonló? Lassan feltehetném a kérdést, elkülönül-e még az ünnepi öltözet a hétköznapi? Persze ez csak költői kérdés. Az viszont már nem, hogy vissza kell térni a kisiskolás módhoz, és felhív-

ni egy huszoneves diák figyelmét a helyes megjelenésre? Plakátoljuk ki a hirdetőtáblán, vagy a tanár jegyezze meg a vizsga előtti előadáson? Vagy csak hagyjuk, hogy érje fel mindenki a saját eszével? Egy ember nem változtathat meg egy másikat, de elérheti, hogy a másik magától megváltozzon. Tehát ha egy vizsgán tíz diákból legalább nyolc ünnepi öltözetet visel, a maradék kettő is egy idő után beadja a derekát. Mert ki szeret fekete bárány lenni egy csoportban? Anyi bizonyos, hogy arra már minden egyetemista rájött, a hétfőtől péntekig tartó, óráról órára való rohanásra a megfelelő ruha a kényelmes. Vizsgára a magas sarkú, a díszes blúz, az ékszer, míg előadásokra, szemináriumokra a sportcipő vagy a manapság elterjedt balett-cipő, a farmer és póló a megfelelő. Ezt embere válogatja.

Arra kérek mindenkit, legalább ezen a pár alkalmon próbáljunk megfelelni a közízlésnek és a tanárok akaratának! Sosem lehet tudni, olykor a jegyünk is múlhat rajta.

Bórsócs Rencsy
fotók: internet

Szimbólumok VIII.

Az állatöv: (zodiákus) I.

Az asztrológiában az egyik legfontosabb elem. Az egyes csillagképek tulajdonságait rávetítették az emberek tulajdonságaira, illetve ezeknek tulajdonítják bizonyos események létrejöttét.

A → Nap földi nézőpontból megfigyelt ekliptikus pályájával egybeeső csillagokat képekkel azonosították, s már az ókortól kezdődően tizenkét csillagképet, ún. állatövi jegyet különböztettek meg.

Az állatöv csillagképei: Kos, Bika, Ikrek, Rák, Oroszlán, Szűz, Mérleg, Skorpion, Nyilas, Bak, Vízöntő, Halak.

Ezek a csillagképek a Nap tizenkét állomását jelölik az éves körforgás során, amelyek az asztrális, szoláris szimbolikában és a jóslásokban fontos szerepet töltenek be.

Egy görög nyelven fennmaradt forrás a földi hatalmat az állatöv tizenkét csillagképeinek felelteti meg, s az egyes népek karakterét is ezek befolyásával magyarázza.

A hellenizmus korában az asztronómia és az asztrológia egyaránt virágkorát élte: a teljes állatöv első ábrázolása a hellenisztikus Egyiptomból maradt fenn.

Élet

e z o - s z e m m e l

„Az élet: változás, akár elfogadjuk, akár nem.”

Sokszor gondolkoztam már ezen a változások dolgon, hogy mennyire van jelen a változás vagy az állandóság az életemben, de sosem jutottam semmi konkrétumra.

Az élet maga is egy nagy változás, nézünk szembe saját magunkkal, mi is percről-percre, napról-napra, évről-évre változunk, öregszünk. Tehát átalakul a külsőnk, és a tanulás után a belsőnk is.

Vajon jó, ha nem utasítjuk el a változást?

Érdekes, ha megfigyeljük, hogy vannak olyan emberek, akik görcsösen ragaszkodnak emberekhez, tárgyakhoz, mit gondolunk róluk?

A legtöbben sajnálnák az ilyen embereket. Ebben a legszomorúbb az, hogy az adott illető veszi észre a legkésőbb, hogy már „nem

kell a másikkal”. De el kell fogadni a változást, és ki is kellene használni.

Ha az ezoterikus tanokból indulunk ki: Van egy ősi bölcsesség: „Söpörd ki a régit, és adj helyet az újnak”. Ez azt jelenti, hogy nekünk magunknak tudatosan kell megtenni egyfajta lelki nagytakarítást is, amelyben a már nem működő kapcsolatainkat felszámoljuk. Ez persze nem azt jelenti, hogy előtte jól össze kell veszni a másik féllel, egyszerűen csak hagyni kell.

Nem tudom, hogy hányan figyelték már meg azt is, ha valakit valakit elvesztünk, általában sikerül valamilyenformában visszakapunk, ez egyfajta „karmikus kárpótlás”.

Tehát ha valakit elengedünk vagy valaki kilép az életünkből, általában jön új a helyére, és a legtöbbet egymástól tudjuk megtanulni, főleg az érzelmi fejlődésben. Nem szabad elzárkózni az új emberektől, lehetőséget kell adni nekik.

Egy mondatban: „Fogadd el a változást, mert a változás maga az élet...”

Sz.N.

Legsármosabb színészek

12 férfi. 12 sikeres, tehetséges magyar férfi, akik becsalják a közönséget a moziba vagy a színházba. A plakátokon a nevük és a képük garancia arra, hogy egy jó film vagy egy jó darab tanúi lehetünk. Kísugárzásuk, játékuik, mosolyuk, mozgásuk, kiállásuk sorra töri össze a védtelen női szíveket. De melyikük a legnagyobb szívítpró? Ez alapján várjuk szavazataitokat a következő e-mail címre: hokkentoszinesz@freemail.hu. A szavazók között értékes könyvutalványt sorsolunk ki.

Alföldi Róbert: 1967-ben született Kalocsán a nemcsak színészi, de rendezői munkáiról is ismert Jászai Mari-, Sűgő Csiga- és Déri-díjas művész. A Színművészeti Főiskola elvégzése után játszott a Játékszínben, majd a Vígszínház tagja lett. Jelenleg szabadúszó. Fontosabb szerepei: Bűn és Bűnhődés (Raszkolnyikov), Szentivánéji álom (Puck), Az ember tragédiája (Lucifer).

Bereczki Zoltán: Az 1976-ban született színész fiatal korában versenyszerűen úszott a Vasas SC-ben, de a zene iránt is hamar érdeklődni kezdett. A Színművészeti Egyetem operett-musical szakának elvégzése után, 2001-ben jelent meg első szólólemeze Száz év címmel. 2005-ben az év musicalszínésze lett. Fontosabb szerepei: Elisabeth (Ferenc József), Rómeó és Júlia (Mercutio), Rudolf (Pfeiffer, bábjátékos).

Csányi Sándor: 1975-ben Budapesten látta meg a napvilágot. A Színművészeti Főiskolára csak negyedszerre sikerült bekerülnie. A diploma megszerzése után a Krétakör Színház tagja lett, majd 2002-től a Radnóti. Fontosabb szerepei: Három nővér (Fedotjyik), Tótek (Örnagy). Több filmben is kiváló alakítást nyújtott, de átütő sikert a Kontroll című film főszerepe jelentett számára, melyért átvehette a Filmkritikusok által a legjobb színésznek ítélte díjat. További elismerések: Sűgő Csiga-díj, Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje.

Dolhai Attila: 1977-ben született az Operettszínház ünnepelelt művésze. A Színművészeti Egyetem elvégzése előtt már szerzett egy diplomát a zsámbéki főiskola ének szakán. 2000-ben megnősült, két kislánya Luca és Emma. Fontosabb szerepei: Elisabeth (Rudolf), Mozart! (Mozart), Rómeó és Júlia (Rómeó), Rudolf (Rudolf), Lili bárónő (Illésházy gróf). Főbb díjai: Sűgő Csiga-díj (2004, 2006), a legtehetségesebb pályakezdőnek járó Marshall-bot (2005), eMeRTon-díj. A közelmúltban jelent meg második nagylemeze Olasz szerelem címmel.

Fenyő Iván: 2003-ban végezte el a Színművészeti Egyetemet. Friss diplomásként a Katonába szerződött. Fontosabb szerepei: Szentivánéji álom (Lysander), Tartuffe (Damis). A 2006-os év nagy áttörést jelentett számára, több magyar sikerfilm főszerepét is elnyerte. Többek között láthatta a közönség a Kútfejek, az S.O.S. Szerelem és a Szabadság, Szerelem című mozikban. Hollywood is felfigyelt a tehetséges színészre, szerepet kapott Sam Mendes Börnyakúak című filmjében, hamarosan pedig a Lost című sorozatban láthatjuk.

Hujber Ferenc: 1974-ben Szombathelyen született a Valami Amerikából mindenki által jól ismert színész. A színjátszás már fiatalon érdekelt, de szakácstanulónként értszégéit, majd egy szállodában dolgozott. Később a Madách Színházban kellekesként helyezkedett el, majd a Színművészeti Főiskolán 1999-ben kapta meg a diplomáját. Ezután a Vígszínház tagja lett, de számos filmszerepet is kapott. Fontosabb szerepei: Bűn és Bűnhődés (Mikolka), Vihar (Sebastian).

Kamarás Iván: A pécsi születésű színész már gyerekkorában is közel állt a színházhoz, hiszen szülei balett-táncosként dolgoztak. Ő maga a '90-es évek elején végezte el a Színművészeti Főiskolát. 23 évesen már belebújhatott Othello szerepébe, hatalmas sikert aratva. Főbb szerepei: Bánk bán (Ottó), Sirály (Trepljov). Országszerte ismertté a miniszter félrelép című moziban nyújtott alakításával vált. 2000-ben jelent meg első nagylemeze Bombajó címmel.

Mészáros Árpád Zsolt: 1974-ben született Nyíregyházán, és egy véletlen folytán lett belőle színész, hiszen csupán egy matematikaóra alól felmentő igazolás miatt ment el a nyíregyházi színház válogatására. 23 évesen szembenézett a halállal, kiderült, hogy rákos. Kemény küzdelem következett, de győzött, és ma már az Operettszínház körülrajongott művésze. Fontosabb szerepei: Mozart! (Mozart), Rómeó és Júlia (Benvolio), Rudolf (Rudolf), Oltári srácok (Luke), Menyasszonytánc (András). 2004-ben Sűgő Csiga-díjjal tüntették ki.

Nagy Ervin: 1999-ben végezte el a Színház- és Film-művészeti Főiskolát, majd a Katonába szerződött. Fontosabb színházi szerepei: Ivanov (Borkin), Az idióta (Rogozsin), A bosszú (Ottokár). A filmes szakma is felfigyelt rá, többek között játszott az Ámbár tanár úr, A Hídember, A temetetlen halott című mozikban. Fontosabb díjak: Sűgő Csiga-díj (2003), Máthé Erzsébet-díj.

Nagy Sándor: 1980-ban Kisvárdán született a leginkább az Adaggio együttesből ismert fiatal színész. Színházi tanulmányait Toldy Mária musical stúdiójában kezdte, majd szerepet kapott a Nyomorultak című darabban. Később a Piccolo Színház tagjaként már rengeteg jobbnál jobb előadásban játszott, majd hamarosan felvették a Színművészeti Egyetemre. Fontosabb szerepei: Volt egyszer egy csapat (John), Az Operaház Fantomja (Raoul), Producerek (Leo Bloom).

Németh Kristóf: Általános iskolásként ütközött bele a színészetbe. Szó szerint, hiszen biciklizés közben nekiment Földessy Margit színésznő fiának, és így került közel a színházhoz. 18 évesen felvételt nyert a Színművészeti Főiskolára, majd a Vígszínházba került, onnan pedig a Budapesti Kamaraszínházhoz szerződött. A Szomszédok című sorozat Kristóffjaként, majd a Barátok Közt Gézajaként lopta be magát a tévézők szívébe. Fontosabb szerepei: Időzavar (Harold), Morus (William Roper).

Pindroch Csaba: 1972-ben Salgótarjánban látta meg a napvilágot. A Színművészeti Főiskola elvégzése után többek között játszott a Budapesti Kamaraszínházban, a Vígszínházban, a Pesti Színházban. Fontosabb színházi szerepei: Godot-ra várva (Lucky), A kertész kutyája (Fabio), Cseresznyeskert (Lopahin), Marica grófnő (Kudelka). A hazai filmszakmában is sikereket ért el a Valami Amerika és a Kontroll című filmekben nyújtott alakításaival.

Szeptemberi számunkban 12 romantikus könyv közül kerestük a legjobbat. Nagyon sok szavazat érkezett, amit ezúton szeretnénk megköszönni. Az első három helyen a következő könyvek végeztek:

1. Jane Austin: Bűzkeség és balítélet
2. Charlotte Bronte: Jane Eyre
3. Gabriel García Marquez: Szerelem kolera idején

A szavazók közül a könyvcsoportot Szabó Magdolna nyerte. Gratulálunk! A könyveket a Hökkentő szerkesztőségében veheti át.

Udvariatlan férfiak

Tudom, az elmúlt évben már írtam egy hasonló írást a tisztelt pasikról, most bevallom azért írok, mert a minap nagyon meglepődtem. Ha nem velem történik, el sem hiszem. Biztos minden egyetemistával előfordult már, hogy kicsit túl sok cucc volt nála. Akár könyvek, akár a tesiccucca, akármi más. Ehhez még hozzájön, hogy az emberek egymással a legkevésbé rendesek, pláne reggel, mikor mindenki siet. A buszok, villamosok tele vannak, zsúfoltság, párszor rád is lépnek. Ez persze hatással van a te napodra, kedélyedre is. Szóval három szatyor van nálad, amiből kettő már szó szerint belemart az ujjaidba. De nem baj, itt egy csoporttárs, méghozzá fiú, és neki semmit nem kell cipelnie, biztos vagyok benne, mindjárt megkérdezi, melyik táskát vegye el tőlem, mert én olyan lassan haladok a teherrel, mint egy teve. Majd jön a nagy csalódás, az „álmodj királylány”. Nem elég, hogy nem kérdezi meg, de ott is hagy azzal, hogy ő nem akar elkésni az óráról. Hát nem egy rendes ember? Ez aztán lovagias. Persze, nem kell segíteni, legalább izmosodok egy kicsit. A vicces csak az, hogy estefele, mikor vártam a villamost a BTK-nál és szálltam fel, egy vadidegen lány segített. Egy lány, akit még nem is láttam, aki hasonlóan kicsit fel volt pakolva. Ki hinné, hogy az ember előbb számíthat egy idegenre, mint a saját csoporttársára? De a napnak még koránt sincs vége, hazafele a buszon én belül ültem, egy fiatal srác mellett. A Pláza megállója-

ban felszállt egy terhes kismama, aki munkából jött hazafele. A buszon már nem volt több ülhely, így pont mellettünk állt meg. Vártam, hogy a srác, aki rá is nézett, majd felpattan, mikor látja, hogy a kismama nehezen veszi a kanyarokat, és alig fér el az ülések közt.

De nem, kényelmesen elhelyezkedett. Ez volt az a pillanat, amikor nálam kiborult a bili.

Felkeltem a belső ülésről, fogtam a csomagjaim, kicsit nekiütöttem a srác karjának, ő kiengedett, igaz, elég csúnyán nézett. Aztán látta, hogy mi a szándékom, és ő is kicsit összeszedte magát. Beült az én helyemre. Elnézést kért, ez kedves volt. Kicsit elkésett velem, de láttam, hogy szégyelli magát. Bizony, ilyen világot élünk. A mai fiatal srácok nem tördnek a körülöttük levő hölgyekkel, asszonyokkal. Aki hasonló cipőben jár, előbb kezet nyújt, mint a többiek. Látszik, hogy az idősebb generáció előbb felismeri a helyzetet és lesegíti a babakocsit a buszról, átadja a helyét a rászorulóknak. Azonban még köztük is van, aki szem-

rebbenés nélkül nézi végig, ahogy a boltból kilépve a felesége vagy barátja cipeli a nehezebb szatyrot. Ugyanígy a fiatalok közt is van, akit úgy neveltek, hogy tudja, egy ilyen helyzetben mi a teendő. Az biztos, hogy az ilyen apró dolgok meghatározzák a napunkat, és előbb nyújtunk majd mi magunk is segédkezet, ha viszonzásul nekünk is segítenek. Ezúton kérek meg mindenkit, jusson eszébe a sokszor elhangzott bibliai mondás: Úgy bánj embertársaidal, ahogy szeretnéd, hogy veled is bánjanak.

Börscsök Rencsy
fotók: internet

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

Szekerzés
Norbert

A holdhoroszkóp MINDENKINEK szól! Nem csak az aktuális kiemelt jegyeknek, mivel a Hold mindenkire hatással van, a hangulatunkra, a közérzetünkre, a dolgokhoz és az emberekhez való hozzáállásunkhoz, ezáltal minden tevékenységben kifejti a hatását. Mivel elég kevesen tudtak eligazodni, ezért a csillagjegyek és holdfázisok feltüntetése mostantól kimarad, és csak a „jövendöléseket” írom le.

November

2., 3.

Az új dolgok megszilárdítására, továbbtervezésére alkalmas időszak. Megvalósításuknak első néhány lépését tegyük meg, majd gondolkodjunk kicsit előbbre, mint szoktunk, és a siker nem maradhat el.

4., 5.

A koncentrációs készség erősödése várható. Képesek vagyunk belátni a hibáinkat. Szorgalommal végezzük a teendőinket. Mélyen utánanézzünk a dolgoknak.

6., 7., 8.

Az ambivalencia megtestesül, minden, ami kettős, kétélű, megjelenik. Vigyázni kell, és nagyon ésszes lenni, mert könnyen átverhetnek minket!

9., 10., 11.

FIGYELEM!!! Fokozott veszélyek! Nem túl jó párosítás, a Skorpió szélsőségei erőteljesen megjelennek, az utálat és az imádat belengi e napokat. Figyeljünk oda, és gondoljuk meg, kinek mit és főként azt, hogy milyen módon mondunk, mert hatalmas konfliktusok és csaták alakulhatnak ki. Jobb elkerülni a bajt, mint generálni azt.

12., 13.

Álmodozunk, reménykedünk, tervezgetünk ebben az időszakban. Gyűjtsünk erőt az előtűnik álló feladatok legyőzéséhez és sikeres teljesítéséhez!

14., 15.

A szorgalmas munka, a megfontolt, de jó teljesítmény, melyet ilyenkor érdemes nyújtani, mindenképpen meghozza a várt elismerést és megbecsülést. Ki kell használni az ilyen alkalmakat!

16., 17., 18.

Társas hajlamunk kitörhet ebben a pár napban, és talán szükségét érezzük, hogy másokkal is megosszuk tapasztalatainkat és megvitassuk az esetleges nézeteltéréseket. Ki kell használni az időt: buli, buli, buli!

Szekerzés Norbert
(abroxo@citromail.hu)

W W W .

hokkento.szeged.hu

Alapsomagban fogható! Hangolj ránk!

TISZA
PORT TELEVÍZIÓ
Non-Stop
ifjúsági műsor
Rólad szól!
Hát nem látod?

Megfejtés (1)	Szilárdul	Harmadik hatványon	1/2-e	Butuska	Képviselő	Állóvíz	Beadvány	Megfejtés (5)
Megfejtés (2)	Keleti ország		A szobába			Kettős betűl	Grazi futbalcsapat	
Betakarít		Belső probléma					Kevert ára	
		Tartósan					Fűszerez	
Internet Protocol	Melegség		Földművelő eszköz			Egyidős testvér		
A mi területünkön	Becsapják (... mezt)		Keveredett Katal!	Nemzetek világ-szervezete			Alább	
Áttekint				De			Páros ezret!	
			Az abc eleje		Ágkaparin			
			Hogyne!		Ásványvíz májka			
Fennhatóság alá vont terület	Jólyp-amerikai állam				Elv			
	Nemesfém				Lekvár			
				Pörköl				Kocsonya
Gáz a hűtőben				Erődfülmény				
Kronométer			Előnye van				Kiejtett betűl	
			Pest m-i köziség					
	A Gonosz				Fordítva átkelő a folyón		Össze-vissza sáv!	
	Reggeli ital						Olvasni népiessen	
Amerikai őslakos nép		Kárt okozó				Oxigén	Manila közepe!	Hegyesűcs
		Felkáltás				Útőlap		
Sejt				Hívvány				
Itrium	Terasz sarkai	Kilométer	Jórszország rövidítése	Sarokvas				
Ellep				Lábbeszéd				
				Tiszteletdíj				
Megfejtés (3)						Megfejtés (4)		

REJTVÉNY

Rejtvényünk megfejtése egy magyar író neve és 3 művének címe.

Beküldési határidő:

2007. december 1.

A helyes megfejtők között a tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkentő pólót sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

„Gyáva állatok csordában járnak, az oroszlán egyedül jár a sivatagban.”

(Alfred de Vigny)

tegyükfelhogy CD-t nyert:

Pataki Tímea

Hökkentő pólót nyert:

Uracs Miklós

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

Sütés, főzés!

Gombával készült ételek

Bácskai gombás rizs

Hozzávalók: 25 dkg rizs, 15 dkg gomba, 4 zöldpaprika, 2 db paradicsom, 1 fej vöröshagyma, zsír vagy vaj, pirospaprika, majoranna, bors, só.

Kevés forró zsíron pirítsuk meg a hagymát, majd szórjuk meg pirospaprikával, és adjuk hozzá a megtisztított és apróra vágott gombát, a meghámozott és felkockázott paradicsomot, a felkarikázott zöldpaprikát, s az egészet pároljuk néhány percig. Adjuk hozzá a leszűrt rizst a zöldséghez, tegyük bele a majorannát, a sót, a

borsot, majd öntsük fel 6 dl vízzel, és pároljuk puhára.

Fóliás gomba

Hozzávalók: gomba, vaj, majoranna, petrezselyem, örölt bors, só.

Tisztítsuk meg a gombafejeket, majd fordítsuk őket a hátukra. Szórjuk meg ezután sóval, borsal, petrezselyemmel, majorannával őket, majd csomagoljuk megvajazott alufóliába. A csomagokat tegyük forró sütőbe, és süssük meg őket. Ha a gomba túl sok nedvet eresztene, akkor lazán nyissuk ki a csomagokat, és úgy folytassuk a sütést.

Gombafasírt

Hozzávalók: 35 dkg csiperke gomba, 1,5 zsemle, 1 tojás, 1 közepe vöröshagyma, zsemlemorzsa, tej, petrezselyem, olaj, kakukkfű, örölt bors, só.

Tisztítsuk meg a gombát, majd vágjuk apróra. A zsemlet áztassuk tejbe, majd jól csavarjuk ki és dolgozzuk össze a gombával, a tojással és két evőkanálnyi zsemlemorzssával. A masszába tegyük bele a finomra vágott vöröshagymát, petrezselymet, kakukkfűvet, borsot és sót. Formázzunk belőle diónyi gombócokat, majd ezeket hempergessük meg zsemlemorzzában, és bő, forró olajban süssük ki.

Gombás metélt

Hozzávalók: 50 dkg hosszúmetélt, 15 dkg gomba, fél fej vöröshagyma, 5-6 szál petrezselyem, 10 dkg reszelt sajt, vaj, bors, só.

A hagymát reszeljük le, és kevés vajon pirítsuk sárgára. Adjuk hozzá a megtisztított, apróra vágott gombát, és a hagymával pároljuk puhára. Sózzuk, borsozzuk ízlés szerint, majd adjuk hozzá az apróra vágott petrezselymet. Főzzük meg a metéltet, adjuk hozzá a gombát, egy kis vajat, és forrón, reszelt sajttal megszórva tálaljuk.

F. N.

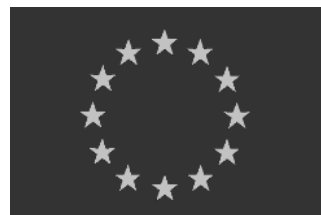
A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület

Kezdeményezésünk támogatói

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Hökkentő – a szegedi hallgatók lapja • Megbizott főszerkesztő Rácz Bea • Megbizott főszerkesztő-helyettes Pauleczki Andrea • Főmunkatársak F. Szél Ildikó és Bíró Csaba • Munkatársak Balázs Marietta (film, színház), Boros Tamás (szövegetek), Fizek Nikolett (bájital), Garamvölgyi Gergely (fotó), Jenei Emese (@egyetemista), Kovács Andor (sport), Pál Imre, Ruzsinszki Anita (zene), Székely László (nézőpont) • Hirdetés Butora Sára 70/56-71-994 és Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 Drótposta hokkento@freemail.hu • Kiadja a Fiatalok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés SPFO • Borítóterv Márk Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • Lapalapítók: Forró Lajos és Jancsik Csaba • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címen: 105 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatta • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

«OBSERVER»
OBSERVER BUDAPESTI MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1088 Bp. Árkád u. 11. Tel: 302-41 30 Fax: 302-41 44 marketing@observer.hu

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Aktuális kérdések

1. Esemény utáni tabletta: A sex. aktust követően 72 órán belül kell bevenni, de inkább 48 órán belül. 16 éven aluliaknak nem ajánlott. Két tablettát tartalmaz a készítmény, az elsőt az esemény után minél hamarabb, a másodikat az első után 12 órával kell bevenni. Elég drága készítmény!!!

2. HPV (human papilloma vírus) vakcina: Közel 30 000 nő részvételével végzett klinikai vizsgálatok adatain alapul, kiváló hatásossági és immunogenitási adatokkal szolgál. Az oltást a TB nem támogatja, maximált bruttó fogyasztói ára 29 800 Ft, a készítményt nőgyógyász, háziorvos, gyermekgyógyász felírhatja. Az oltás 3 adagból áll, az első után 1 és 6 hónap múlva adjuk be a következőket (összesen 3 x 29 800 Ft !!!).

3. Influenza elleni védőoltás: Ajánlott a közösségekben élőknek, a csökkent immunrendszer, salicilát szedés, néhány krónikus betegség esetén. Több esetben térítésmentes, térítés esetén 4-500 Ft, a beadás díjáról még vitatkoznak, ingyenes vagy 2000 Ft. Nem tudjuk egyelőre.

4. Vizitdíj: A saját háziorvosnál 300 Ft, ha nem a körzeti (ahova leadta a kártyáját) orvoshoz megy, akkor 600 Ft. A területi kötelezettség nélküli háziorvosi ambuláns ellátást a TB nem finanszírozza, a HÖK-kel egyetértésben így 300 Ft az ellátás díja, amiről természetesen nyugtát kap a beteg, a többi szakrendelésen (tehát urológia, nőgyógyászat, pszichiátria, fül-orr-gégész, sebész, bőrgyógyászat, neurológia...) nem kell vizit-

díjat fizetni, ezt a HÖK-kel való szerződésünk rendezi.

5. Igazolások: Kérem a hallgatókat, hogy utólag – főleg hetekre visszamenőleg – ne kérjenek igazolást. Betegség esetén csak orvosi vizit után tudunk igazolást adni. Felmentést, javaslatokat szintén vizsgálatot követően adunk.

6. Lakáson történő ellátás: Ahol a hallgató tartózkodik, lakik, akár ideiglenesen is, a körzetet ellátó körzeti orvos (házi orvos) feladata – 600 Ft-os vizitdíj ellenében, vagy sürgősségi ellátás keretében vizitdíjmentesen. Akut esetekben a mentőszolgálat is hívható, tel: 104.

7. Városi központi sürgősségi ügyelet: Munkanapokon 16.00-tól másnap 7.30-ig, hétvégén és ünnepnapokon 7.30-tól 7.30-ig. Cím: Szeged, Kossuth L. sgt. 15-17. (Szilágyi u. felől), tel: 474-374.

8. Beutaló nélkül igénybe vehető szakrendelések: Amennyiben a felsorolt járóbeteg szakellátásokat beutaló nélkül igénybe veszi a beteg, úgy az alap 300 Ft-os vizitdíjat fizeti (tehát nincs emelt, 1000 Ft-os díj!!!): szemészet, fül-orr-gégész, baleseti sebész, sebész, pszichiátria, bőrgyógyászat, onkológia (gondozott beteg), addiktológia, nőgyógyászat. TB-kártya és személyi igazolvány szükséges!

Várom kérdéseiket és javaslataikat a
drszemeredi@t-online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.

Telefon: 06 (62) 444-493

Kérjük előzetes
bejelentkezésüket 8.00-12.00
és 15.00-17.00 között.

Horoszkóp

2007. november 1. – december 1.

Készítette:
Györi-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♏ – Szereted, ha van mit tenni. Már most kezded a spórolást karácsonyra. A „sokpénz”, ami most téged eláraszt, arra ösztönöz, hogy tartalékolj. Nem muszáj. Jó passzban vagy ebben az évben. Az odafigyelés igen fontos lenne a családra, barátokra. Ezt ők kiharcolják maguknak. Észre fogod venni!

Bak ♏ – Figyelj oda a kajálásra. Vannak olyan ételek, melyek szerinted az öröm hormonjait gyarapítják – nálad. Vigyázz, nehogy „túlsúly” keletkezzen belőle – nálad. Törekezdj az egyensúlyra. Írd ki, mondd ki, mozogd ki!

Vízöntő ♒ – Munkamánia. Lobbí? Névjegykártya-osztogatás. Bevételek, siker, hírnév. Alomvilág, amire vártál, megvalósulni látszik. Minden egy. Minden minden. Semmi semmi. Filozofikus hangulat. Nem baj, sok jó pénzt hoz a konyhádra. Agyalok hozta – enegiák.

Halak ♓ – Egy utazás meghatározza életed további menetét. „Ügymond beleszó”. Felébred benned a vágy a megismerés után, hogy mi van odaát? Tengeren túl? Igazság? Szexualitás? Függetlenség? Salome hétfátyol tánca? Mi van akkor, ha már mindent tudsz? Mivan, ha mivan? Egy. Hm???

Kos ♈ – Mindent bele, kaja, pia, kék a kéjben. Hoppá! Neked is jár. Neked is jólesik. Csapjál bele a lecsóba. Csapjál bele a csapba. Tisztelet, tartás, emberi mezők. „MijÉ” kell mindig jónak lenni? Elvárások? Minek? Gyávaságból? Konzekvencia. Tapasztalat. Emberarany. Nap.

Bika ♉ – Megváltozik a baráti köröd. Akik eddig ragaszkodtak hozzád, most lemaradoznak. Te is megváltozol. Talán a bolygóállások, talán sok dolog történt, ami megkeményített. A hasonló a hasonlót vonzza alapon. Át kell értékelned a történeteket. Úgysem lehetsz már a régi. Lehet, hogy nem is akarsz. Fontos, hogy tudj, mit is akarsz? Magadtól? Másoktól?

Irek ♐ – Teendők a ház körül. Csinosítgató az otthonodat, környezetet. Jölesik egy kis odafigyelés. Tárgyak, átrendezés. Új agytérkép. Úgyelés a részletekre. Nem érdekel a nagy egész. Csígház. Néha kell! Belső tüzgújtás, tisztítófűz, belülről. Oxi.

Rák ♑ – A fontos dolgok nem izgatnak. Pedig megérzed, mégis úgy teszel, mintha közömbös lenne. A pókerarc és viselkedés nem jön be. Ki kell mutatni érzelmeidet, és lépni kell határozottan. Plane akkor, ha az illető a másik nemhez tartozik. Kaland, flört, szellemi extázis. Lelki „egyhúronpendülés”.

Oroszlán ♌ – Keresik a kegyeidet. Osztogatod mindenkinek. Most jólesik. Mindenkinek. Népszerű vagy. A tudás, az intelligencia, a báj, kellem elkápráztat mindent. Izzik körülötted a levegő. Aha érzés. Aha-aha-aha-mindenkinek. Káprázatos feltöltődés.

Szűz ♍ – Az idő neked dolgozik. Amit elkezdted, be is fogod fejezni. A kitűzött cél távolinak tűnik. Sokat kell érte küzdeni. Másképp nem is szeretnéd. Ugye? Szóval: harc-szellemi megmértetés. Igen!!! Ez kell!!!

Mérleg ♎ – Már van, amiért meg kell küzdened. A benned lévő tanító most ki akar törni. Hát igen! A tudást át kell adni. Így vagy úgy, de nem a tied. Az univerzum megbízott veled, hogy közvetítsd. Jó nagy plasztikusan, hogy mindenki lássa és hallja. Tedd hát!

Skorpió ♏ – Ki kell zökkenni a mozdulatlan nyugalomból. Az emberek közé kell menni. Társaság kell. Mozi kell. Szórakozás kell. Kommunikálni kell. Nem maradhat szívdög remete. No meg a párkapcsolat ápolgatása is kéne!

Gyógynövények

Szemvidítófű: Már a nevéből is rájöhetünk arra, hogy ez a növény a szem betegségeinek gyógyítására szolgál. Réteken, legelőkön, nedves és száraz közegben is megél. Virágait júniustól októberig hozza. A középkorban már használták vérzéscsillapításra. A népi gyógyászatban elsősorban kötőhártyagyulladás, allergia ellen használják. De a belőle készített főzet segít a fáradt, igénybevett, vörös szem kezelésében. Mivel vérzéscsillapító és összehúzó hatása van, ezért más nyálkahártya gyulladásának gyógyítására is használhatjuk, pl. köhögés esetén csillapítja a nyálkatermelést. A benne lévő csersav sok A- és C-vitamint tartalmaz, így jó gyulladáscsökkentő. Teája gyomor- és bélbántalmak esetén is kiváló, és erősíti a szemborogtatás hatását.

Berkenyebogyó: Népi neve madárberkenye. Nagymértékben tartalmaz C-vitamint, almasavat és karotint. Teája jó vesekőhajtó és vitaminpótló. Lekváráját hasmenés ellen is használják. Reumás panaszok gyógyítására is alkalmas.

Echinacea: Magyar nevei a bíbor kasvirág vagy piros kasvirág. A margarétához hasonló virágú növény. Már az indiánok is

használták sebek és kígyómarás gyógyítására. Meggátolja a fertőzést és erősíti az immunrendszert. Véd a baktériumok, vírusok, gombák ellen. Segít a nátha és influenza megelőzésében. Borogatásként bőrsérülések és gyulladások kezelésére is alkalmas.

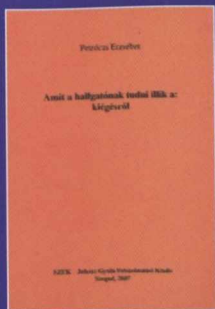
Fehér fagyöngy: Régies elnevezései az enyvgubó, enyves madárlép. Fákon élősködő cserje. Bogói fehérek. Vigyázat! Termése elfogyasztva mérgező! Segíti a máj működését, régen epilepszia ellen használták. Helyreállítja a hormonháztartást, megelőzi az érlelmeszedést. Csillapítja a vért és kiváló szívgyógyszer, csökkenti a magas vérnyomást.

Macsagyökér: Erdők, árkok szélén található. Tavasz végén és nyár elején virágzik. Elsősorban a gyökerét hasznosítjuk, de nyersen is rágcsálhatjuk. Hatékony görcsoldó, nyugtató és izomlazító. Erősíti az idegrendszert, lecsökkenti az ingerültséget. Csökkenti a magas vérnyomást, mivel az erek falának simaizmaizma nyugtatja. A szorongó, hisztériás alkatok gyomorfekélyének kezelésében édesgyökérrel együtt igen hatékony.

Déén

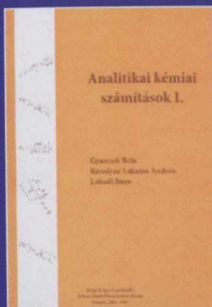

Újdonságok a JGYF Kiadó boltjaiban

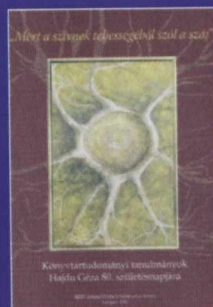
Az Amit a hallgatóknak tudni illik a: ... sorozat legfrissebb füzeté is a hallgatók pszichológiai tanulmányaihoz nyújt segítséget.

PETRÓCZI ERZSÉBET:
Amit a hallgatóknak tudni illik a: kiegészítő
JGYF Kiadó,
2007. 52 oldal, 582,-Ft

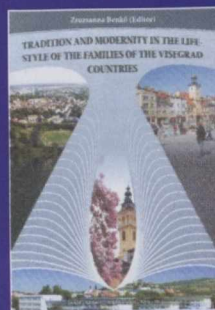
A jegyzet elsősorban analitikai kémiával foglalkozó BSe hallgatók részére készült.

GYURCSIK BÉLA – KÁROLYNÉ LAKATOS ANDREA – LABÁDI IMRE:
Analitikai kémiai számítások I.
JGYF Kiadó, 2006–2007.
190 oldal, 2.790,-Ft

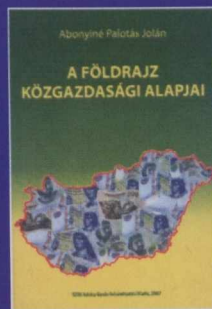

A kötetben a személyes jellegű írások mellett olvasással kapcsolatos tanulmányok és történeti írások...

BARÁTNÉ HAJDU ÁGNES (SZERK.):
„Mert a szívnek teljességéből szól a száj”
Könyvtártudományi tanulmányok Hajdu Géza 80. születésnapjára
JGYF Kiadó, 2007.
292 oldal, 2.121,-Ft

ZSUSZANNA BENKÓ (EDITOR):
Tradition and Modernity in the Life-style of the Families of the Visegrad Countries
Szeged – Katowice – Hradec Králové – Nitra, 2007.
404 oldal, 2.506,-Ft

A kötet célja, hogy a társadalmi-gazdasági földrajz megértéséhez és színvonalas műveléséhez széles alapon nyugvó közgazdasági háttérismereteket nyújtson.

ABONYINÉ PALÓTÁS JOLÁN:
A földrajz közgazdasági alapjai
JGYF Kiadó, 2007.
148 oldal, 2.445,-Ft

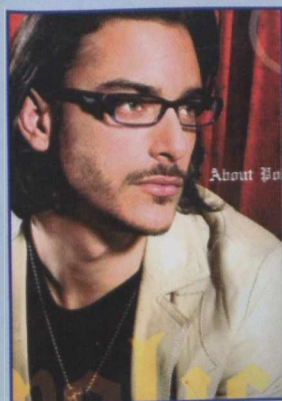

Magyar-olasz kontrasztív nyelvészeti szakkönyv, olasz nyelven.

MÁRIA FARKAS:
Aspetti teorico-pratici della contrastività linguistica italo-ungherese
JGYF Kiadó, 2007.
226 oldal, 2.636,-Ft

Kedvezményeinkről érdeklődjenek a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzetboltjaiban.

A JGYF Kiadó új weblapja: www.kiado.jgytf.u-szeged.hu
80 000 féle könyvből lehet rendelni.

Az Erényi Optika Őszi Ajánlata

Ha nálunk vásárol, tartalék szemüvegéhez **AJÁNDÉK** keretet adunk!

(A részletekről érdeklődjön az üzletekben!)

– Ingyenes szemvizsgálat (10.000 Ft feletti vásárlás esetén)

– 10% diákkedvezmény!

www.erenyipotika.hu

Széchenyi tér 5.
Tel.: 62/424-268

Nyitva:
HP.: 9.15-18
Szombat: zárva

Kárász utca 15.
Tel.: 62/424-608

Nyitva:
HP.: 9.15-18
Szo.: 9.15-13 óráig

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
Szakképzési Továbbképzési és Távoktatási Központ

Keresztféléves felvételi

A régi felsőfokú szakképzésekre utoljára!

Határidő: 2007. november 15.

- Csecsemő- és kisgyermeknevelő-gondozó
- Gazdálkodási menedzser asszisztens
- Gazdasági idegen nyelvi levelező
- Hulladékgazdálkodási technológus
- Idegenforgalmi szakmenedzser
- Ifjúságsegítő
- Informatikai statisztikus és gazdasági tervező
- Intézményi Kommunikátor
- Kis- és középvállalkozási menedzser
- Külgazdasági üzletkötő
- Mezőgazdasági mérnökasszisztens
- Műszaki informatikai mérnökasszisztens
- Médiatechnológus asszisztens
- Sportkommunikátor
- Titkárságvezető

A képzések négy félévesek.

Az oktatás nappali tagozaton folyik.

A képzések államilag finanszírozottak, és FER-t sem kell fizetni.
Diákhitelt is igénybe lehet venni.

Bővebb információ, jelentkezési lap: www.szttk.hu

Ügyintézés: 8.30–15.00 között.

Szeged, Boldogasszony sgt. 6. III. emelet 304-305. szoba

Telefon: 62/ 544-786, 544-740. Nytsz.: 06-0019-03.

VitaMAX sCOOL tarifa
Éjjel-nappal nyerő vagy
 Maradj egész nap kapcsolatban a haverjaiddal Vodafone hálózatán belül.

9 Ft - SMS minden időszakban
 - percdíj csúcsidőn kívül és egész hétvégén

A szolgáltatás havidíja: 495 Ft

Nokia 5200
 Új VitaMAX csomagban
29 970 Ft

Keress a Vodafone Márkaképviseletét Szegeden, a Széchenyi tér 3. szám alatt!

Most élhetsz igazán

A készülékajánlat 2007. április 1-től a készlet erejéig érvényes. Az akciós tarifa 2007. április 1. és június 30. között érhető el. Olvasd el az Akció részletezőt!
 Számlázási egység 1 perc, csúcsidő: 07–19 h között. A VitaMAX sCOOL tarifát feltöltőkártyás ügyfelek tarifacsomag-váltással érhetik el. A 9 Ft-os percdíj normál díjas, beltöltési hívások esetén értendő. Egy személy legfeljebb 2 VitaMAX készülékes csomagot vásárolhat 12 hónapon belül. A Nokia 5200 készülék VitaMAX csomagban történő vásárlása esetén 500 Ft lebeszélhetőséget tartalmaz. A tarifacsomaggal kapcsolatos további információk, díjak, feltételek és részletek az Akció részletezőben, 1270. www.vodafone.hu

Diákhitel Lépeselőnyben

DIÁK HITEL
www.diakhitel.hu
 06-40-24-00-24

Legyél,
 aki lenni akarsz!

